

## **ROZPORZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI<sup>1)</sup>**

z dnia .....

### **w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń w obrocie paliwami gazowymi<sup>2)</sup>**

Na podstawie art. 46 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2012 r. poz. 1059) zarządza się, co następuje:

#### **Rozdział 1 Przepisy ogólne**

**§ 1.** Rozporządzenie określa szczegółowe zasady:

- 1) kształtowania taryf dla paliw gazowych;
- 2) kalkulacji cen i stawek opłat;
- 3) rozliczeń z odbiorcami oraz między przedsiębiorstwami energetycznymi.

**§ 2.** Użyte w rozporządzeniu określenia oznaczają:

- 1) charakterystyka poboru lub zatłaczania paliwa gazowego – określone w umowie lub rzeczywiste wielkości określające w szczególności:
  - a) roczną ilość energii zawartej w odbieranym lub w zatłaczanym paliwie gazowym i nierównomierność jego odbioru lub zatłaczania w czasie,
  - b) godzinową lub dobową ilość energii zawartej w odbieranym lub w zatłaczanym paliwie gazowym,
  - c) ciśnienie w miejscu dostarczania lub zatłaczania paliwa gazowego;
- 2) grupa przyłączeniowa – grupę w rozumieniu § 3 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 2 lipca 2010 r. w sprawie szczegółowych warunków funkcjonowania systemu gazowego (Dz. U. Nr 133, poz. 891 oraz z 2012 r. poz. 968);

---

<sup>1)</sup> Minister Gospodarki kieruje działem administracji rządowej – gospodarka, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 listopada 2011 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Gospodarki (Dz. U. Nr 248, poz. 1478).

<sup>2)</sup> Niniejsze rozporządzenie zostało notyfikowane Komisji Europejskiej w dniu ..... r., pod numerem ....., zgodnie z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597), które wdraża dyrektywę 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiającą procedurę udzielania informacji w dziedzinie norm i przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego (Dz. Urz. WE L 204 z 21.07.1998, str. 37, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 20, str. 337).

- 3) grupa taryfowa – grupę odbiorców dostarczających lub odbierających paliwa gazowe z systemu gazowego lub korzystających z usług związanych z zaopatrzeniem w te paliwa, dla których określa się jeden zestaw cen lub stawek opłat i warunków ich stosowania;
- 4) moc odbioru – maksymalną ilość energii zawartej w paliwie gazowym, którą można odebrać w ciągu jednej godziny z instalacji magazynowej;
- 5) moc przyłączeniowa – moc w rozumieniu § 2 pkt 2 rozporządzenia, o którym mowa w pkt 2;
- 6) moc umowna – maksymalną ilość energii zawartej w paliwie gazowym, którą w okresie godziny lub doby można dostarczyć do lub odebrać z systemu gazowego lub instalacji skroplonego gazu ziemnego, określoną w umowie:
  - a) sprzedaży paliw,
  - b) o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji paliw gazowych,
  - c) o świadczenie usług skraplania gazu ziemnego,
  - d) kompleksowej– na dany rok, w przypadku umowy zawartej na czas nieokreślony lub umowy zawartej na czas określony co najmniej jednego roku, albo na czas trwania umowy w przypadku umowy zawartej na okres krótszy niż rok;
- 7) moc zatłaczania – maksymalną ilość energii zawartej w paliwie gazowym, którą można zatłoczyć w ciągu jednej godziny do instalacji magazynowej;
- 8) odbiorca – odbiorcę w rozumieniu art. 3 pkt 13 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne;
- 9) okres regulacji – okres, na jaki zostały ustalone wartości współczynników korekcyjnych, o których mowa w § 9 ust. 1;
- 10) pojemność czynna – pojemność instalacji magazynowej stanowiącą różnicę między jej całkowitą pojemnością a pojemnością niezbędną dla zapewnienia bezpieczeństwa pracy instalacji magazynowej oraz minimalnego ciśnienia paliwa gazowego w okresie jego odbioru;
- 11) pozyskanie paliw gazowych – zakup paliw gazowych, ich wydobywanie, wytwarzanie i przetwarzanie;
- 12) punkt wejścia – miejsce dostarczania paliw gazowych do sieci przesyłowej, w tym z instalacji magazynowej o określonej lokalizacji fizycznej;
- 13) punkt wyjścia – miejsce odbioru paliw gazowych z sieci przesyłowej, w tym miejsce dostarczenia paliw gazowych do instalacji magazynowej o określonej lokalizacji fizycznej;
- 14) punkt wirtualny – punkt w rozumieniu § 2 pkt 10 rozporządzenia, o którym mowa w pkt 2;
- 15) układ pomiarowy – układ w rozumieniu § 2 pkt 8 rozporządzenia, o którym mowa w pkt 2;
- 16) umowa krótkoterminowa – umowa, o której mowa w art. 5 ust. 2 lub 3 ustawy, o której mowa w pkt 8, zawarta na okres krótszy niż rok;
- 17) usługa dystrybucji zwrotnej – usługa świadczona przez przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się dystrybucją paliw gazowych, polegająca na dystrybucji paliw gazowych w kierunku przeciwnym do fizycznego przepływu paliw gazowych;
- 18) usługa przesyłania zwrotnego – usługa świadczona przez przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem paliw gazowych, polegająca na przesyłaniu paliw gazowych w kierunku przeciwnym do fizycznego przepływu paliw gazowych;

- 19) usługa wirtualnej dystrybucji zwrotnej – usługa świadczona przez przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się dystrybucją paliw gazowych, polegająca na umownym transporcie paliw gazowych z miejsca ich wydobycia lub wytwarzania lub z instalacji skroplonego gazu ziemnego, przyłączonych do sieci dystrybucyjnej, do punktu wirtualnego w sieci przesyłowej;
- 20) usługa wirtualnego przesyłania zwrotnego – usługa świadczona przez przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem paliw gazowych, polegająca na umownym przesyłaniu paliw gazowych w kierunku przeciwnym do fizycznego przepływu paliw gazowych w jednokierunkowych fizycznych punktach wejścia lub wyjścia do sieci przesyłowej.

## **Rozdział 2**

### **Szczegółowe zasady kształtowania taryf**

§ 3. 1. Określone w taryfie ceny lub stawki opłat dla poszczególnych grup taryfowych różnicuje się odpowiednio do kosztów uzasadnionych wykonywanej działalności gospodarczej związanej z dostarczaniem paliw gazowych, z uwzględnieniem eliminowania subsydiowania skrośnego.

2. Taryfę kształtuje się w taki sposób, aby odbiorca mógł na jej podstawie obliczyć należności odpowiadające zakresowi usług związanych z zaopatrzeniem w paliwa gazowe, określone w umowie sprzedaży paliw gazowych lub w umowie o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji paliw gazowych, lub w umowie o świadczenie usług magazynowania paliw gazowych, lub w umowie o świadczenie usług skraplania lub regazyfikacji skroplonego gazu ziemnego, lub w umowie kompleksowej.

§ 4. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania paliw gazowych ustala w taryfie:

- 1) stawki opłat za świadczenie usług przesyłania paliw gazowych, zwane dalej „stawkami opłat przesyłowych”;
- 2) sposób ustalania stawek opłat przesyłowych pobieranych:
  - a) na podstawie umów krótkoterminowych,
  - b) na zasadach przerywanych,
  - c) w ramach usługi przesyłania zwrotnego,
  - d) w ramach usługi wirtualnego przesyłania zwrotnego;
- 3) sposób ustalania opłaty za przyłączenie do sieci przesyłowej;
- 4) sposób ustalania bonifikat za niedotrzymanie parametrów jakościowych paliw gazowych;
- 5) sposób ustalania bonifikat za niedotrzymanie standardów jakościowych usług przesyłania paliw gazowych;
- 6) bonifikaty za niedotrzymanie standardów jakościowych obsługi odbiorców;
- 7) sposób ustalania opłat za:
  - a) przekroczenie mocy umownej,
  - b) nielegalny pobór paliw gazowych;

- 8) stawkę opłaty za wznowienie dostarczania paliw gazowych, jeżeli wstrzymanie dostarczania spowodowane było przyczynami, o których mowa w art. 6 ust. 3 i 3a ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, zwanej dalej „ustawą”;
- 9) stawki opłat lub sposób ustalania stawek opłat za usługi wykonywane na dodatkowe zlecenie odbiorcy.

2. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie dystrybucji paliw gazowych ustala w taryfie:

- 1) grupy taryfowe i kryteria kwalifikowania odbiorców do tych grup;
- 2) stawki opłat za świadczenie usług dystrybucji paliw gazowych, zwane dalej „stawkami opłat dystrybucyjnych”;
- 3) sposób ustalania stawek opłat dystrybucyjnych pobieranych:
  - a) na podstawie umów krótkoterminowych,
  - b) na zasadach przerywanych,
  - c) w ramach usługi dystrybucji zwrotnej,
  - d) w ramach usługi wirtualnej dystrybucji zwrotnej;
- 4) sposób ustalania opłaty za przyłączenie do sieci wysokich ciśnień oraz stawki opłat za przyłączenie do sieci niskich, średnich lub podwyższonych średnich ciśnień;
- 5) sposób ustalania bonifikat za niedotrzymanie parametrów jakościowych paliw gazowych;
- 6) sposób ustalania bonifikat za niedotrzymanie standardów jakościowych usług dystrybucji paliw gazowych;
- 7) bonifikaty za niedotrzymanie standardów jakościowych obsługi odbiorców;
- 8) sposób ustalania opłat za:
  - a) przekroczenie mocy umownej,
  - b) nielegalny pobór paliw gazowych;
- 9) stawki opłat za wznowienie dostarczania paliw gazowych, jeżeli wstrzymanie dostarczania spowodowane było przyczynami, o których mowa w art. 6 ust. 3 i 3a ustawy;
- 10) stawki opłat lub sposób ustalania stawek opłat za usługi wykonywane na dodatkowe zlecenie odbiorców.

3. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu paliwami gazowymi ustala w taryfie:

- 1) grupy taryfowe i kryteria kwalifikowania odbiorców do tych grup;
- 2) ceny paliw gazowych;
- 3) stawki opłat abonamentowych;
- 4) bonifikaty za niedotrzymanie standardów jakościowych obsługi odbiorców.

4. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu paliwami gazowymi i świadczące usługę kompleksową ustala w taryfie elementy określone w ust 3. oraz wskazuje taryfę przedsiębiorstwa energetycznego świadczącego usługi przesyłania lub dystrybucji, która ma zastosowanie w rozliczeniach z odbiorcami, którym przedsiębiorstwo świadczy usługę kompleksową.

5. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie magazynowania paliwa gazowego ustala w taryfie:

- 1) grupy taryfowe i kryteria kwalifikowania odbiorców do tych grup;

- 2) stawki opłat za świadczenie usługi magazynowania paliwa gazowego, zwane dalej „stawkami opłat magazynowych”;
- 3) sposób ustalenia stawek opłat magazynowych pobieranych:
  - a) na podstawie umów krótkoterminowych,
  - b) na zasadach przerywanych;
- 4) sposób ustalania bonifikat za niedotrzymanie standardów jakościowych usług magazynowania paliw gazowych;
- 5) bonifikaty za niedotrzymanie standardów jakościowych obsługi odbiorców;
- 6) stawki opłat lub sposób ustalania stawek opłat za usługi wykonywane na dodatkowe zlecenie odbiorcy.

6. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie skraplania lub regazyfikacji skroplonego gazu ziemnego ustala w taryfie:

- 1) grupy taryfowe i kryteria kwalifikowania odbiorców do tych grup;
- 2) stawki opłat za świadczenie usług skraplania lub regazyfikacji skroplonego gazu ziemnego;
- 3) sposób ustalania bonifikat za niedotrzymanie standardów jakościowych usług skraplania lub regazyfikacji skroplonego gazu ziemnego;
- 4) bonifikaty za niedotrzymanie standardów jakościowych obsługi odbiorców;
- 5) stawki opłat lub sposób ustalania stawek opłat za usługi wykonywane na dodatkowe zlecenie odbiorcy.

§ 5. 1. Podział odbiorców na grupy taryfowe jest dokonywany w zależności od poziomu kosztów uzasadnionych, ponoszonych przez przedsiębiorstwo energetyczne w związku z dostarczaniem paliw gazowych, na podstawie następujących kryteriów:

- 1) rodzaju paliwa gazowego;
- 2) charakterystyki technicznej punktów wejścia lub punktów wyjścia;
- 3) charakterystyki funkcjonalnej punktów wejścia lub punktów wyjścia;
- 4) wielkości i charakterystyki załączania lub odbioru paliwa gazowego z instalacji magazynowej;
- 5) wielkości i charakterystyki dostarczania lub odbioru paliwa gazowego w miejscach jego dostarczania lub odbioru;
- 6) zakresu świadczonych usług;
- 7) miejsc dostarczania lub odbioru paliwa gazowego;
- 8) systemu rozliczeń;
- 9) zużycia paliwa gazowego na potrzeby odbiorców w gospodarstwach domowych;
- 10) ilości energii zawartej w paliwie gazowym nabywanym w punkcie wirtualnym.

2. Odbiorca, który z sieci gazowej odbiera paliwo gazowe z kilku miejsc, jest zaliczany do grup taryfowych oddzielnie w każdym z tych miejsc, o ile umowa nie stanowi inaczej.

3. Odbiorca, który z sieci gazowej odbiera paliwo gazowe z jednego miejsca odbioru na podstawie więcej niż jednej umowy, jest zaliczany do grup taryfowych oddzielnie dla każdej z tych umów.

### **Rozdział 3**

## Szczegółowe zasady kalkulacji cen i stawek opłat

**§ 6. 1.** Ceny lub stawki opłat zawarte w taryfie kalkuluje się na okres 12 miesięcy kalendarzowych.

2. Koszty uzasadnione będące podstawą kalkulacji cen lub stawek opłat, o których mowa w ust. 1, dla wykonywanej działalności gospodarczej w zakresie:

- 1) przesyłania, dystrybucji, magazynowania, skraplania i regazyfikacji skroplonego gazu ziemnego – stanowią planowane, dla danego roku, koszty uzasadnione przedsiębiorstwa energetycznego, wraz z uzasadnionym zwrotem z kapitału zaangażowanego w wykonywaną działalność gospodarczą;
- 2) obrotu paliwami gazowymi – stanowią planowane dla danego roku koszty uzasadnione związane z wykonywaną działalnością gospodarczą oraz marża na uzasadnionym poziomie.

**§ 7. 1.** Koszty, o których mowa w § 6, ustala się zgodnie z art. 44 i art. 45 ustawy oraz zasadami ewidencji kosztów określonymi w przepisach o rachunkowości, w sposób umożliwiający ustalenie kosztów stałych i kosztów zmiennych, planowanych przez przedsiębiorstwo energetyczne dla poszczególnych rodzajów działalności gospodarczej, z uwzględnieniem źródeł tych kosztów.

2. Podstawą ustalania i oceny kosztów, o których mowa w ust. 1, są porównywalne koszty poniesione przez przedsiębiorstwo energetyczne w roku kalendarzowym poprzedzającym rok przedłożenia taryfy do zatwierdzenia, określone na podstawie sprawozdań finansowych, o których mowa w art. 44 ust. 2 ustawy.

3. Podstawą oceny kosztów, o których mowa w ust. 1, mogą być porównywalne koszty działalności gospodarczej przedsiębiorstw energetycznych wykonujących – w porównywalnych warunkach – działalność gospodarczą tego samego rodzaju.

4. Koszty, o których mowa w § 6, ustala się przyjmując, dla każdego roku okresu regulacji, ilości energii zawartej w paliwie gazowym planowane do sprzedaży, przesyłania, dystrybucji, magazynowania, skraplania lub regazyfikacji, planowane wielkości mocy umownych, mocy zatłaczania i mocy odbioru oraz planowaną liczbę pakietów, układów pomiarowych i zawieranych umów.

5. Podstawą oceny ilości energii zawartej w paliwie gazowym, wielkości mocy umownych, mocy zatłaczania i mocy odbioru, liczby pakietów, układów pomiarowych i zawieranych umów, o których mowa w ust. 4, są odpowiednie dane z roku kalendarzowego poprzedzającego rok przedłożenia taryfy do zatwierdzenia.

6. W przypadku nowotworzonych przedsiębiorstw energetycznych lub podejmowania przez istniejące przedsiębiorstwa energetyczne nowego rodzaju działalności gospodarczej w zakresie dostarczania paliw gazowych, wysokość cen i stawek opłat kalkuluje się na podstawie planowanych kosztów i wielkości sprzedaży dla pierwszego roku prowadzenia nowej działalności gospodarczej. W kalkulacji mogą być uwzględniane analizy porównawcze.

**§ 8. 1.** Koszty wspólne dla wszystkich lub kilku grup taryfowych oraz koszty wspólne dla wszystkich lub kilku rodzajów wykonywanej przez przedsiębiorstwo energetyczne działalności

gospodarczej dzieli się na poszczególne rodzaje wykonywanej działalności gospodarczej i poszczególne grupy taryfowe, zgodnie z przyjętą w przedsiębiorstwie metodą podziału kosztów.

2. Metoda podziału kosztów, zasady ewidencji kosztów oraz podział odbiorców na grupy taryfowe nie mogą ulec zmianie w okresie regulacji.

§ 9. 1. W celu określenia stopnia poprawy efektywności funkcjonowania przedsiębiorstwa energetycznego w okresie regulacji ustala się na poszczególne lata współczynniki korekcyjne, oznaczone symbolem „X”, w taki sposób, aby spełniony był warunek określony wzorem:

$$K_{wn} \leq K_{wn-1} \cdot \left[ 1 + \frac{(RPI - X_n)}{100\%} \right]$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

- $K_{wn}$ ,  $K_{wn-1}$  – uzasadnione koszty własne przedsiębiorstwa energetycznego związane z wykonywaną przez to przedsiębiorstwo działalnością gospodarczą, uwzględniające zależne od przedsiębiorstwa energetycznego warunki wykonywania tej działalności, wyznaczone w szczególności z zastosowaniem metod porównawczych, o których mowa w art. 47 ust. 2e ustawy, na poszczególne lata okresu regulacji; w pierwszym roku okresu regulacji koszty, oznaczone symbolem „ $K_{wn-1}$ ”, równe są kosztom z roku poprzedzającego rok wyznaczenia współczynników korekcyjnych, oznaczonych symbolem „X”,
- $X_n$  – współczynniki korekcyjne, określające projektowaną poprawę efektywności funkcjonowania przedsiębiorstwa energetycznego ustalane jednorazowo dla poszczególnych lat okresu regulacji, w roku zatwierdzenia taryfy dla pierwszego roku okresu regulacji [w %]; współczynnik korekcyjny na pierwszy rok okresu regulacji, w zależności od wykonywanej przez przedsiębiorstwo energetyczne działalności gospodarczej, uwzględnia się w cenach paliw gazowych albo w stawkach opłat za świadczenie usług związanych z zaopatrzeniem w te paliwa, zawartych w taryfach,
- RPI – średnioroczny wskaźnik cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem, w roku kalendarzowym poprzedzającym rok przedłożenia taryfy do zatwierdzenia, określony w komunikacie Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, ogłoszonym w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” [w %].

2. W celu określenia dopuszczalnych zmian cen lub stawek opłat na dany rok okresu regulacji, będących wynikiem zmiany warunków zewnętrznych funkcjonowania przedsiębiorstwa lub poprawy efektywności gospodarowania w przedsiębiorstwie ustala się, dla poszczególnych rodzajów wykonywanej działalności gospodarczej, współczynniki korekcyjne, oznaczone symbolem „Y”, w taki sposób, aby przychody, oznaczone symbolem „ $P_n$ ”, spełniały warunek określony wzorem:

$$P_n \leq P_{n-1} \cdot \left[ 1 + \frac{Y_n}{100} \right]$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

- $P_n, P_{n-1}$  – przychody dla danego rodzaju działalności gospodarczej, wyznaczone w sposób określony w ust. 3,
- $Y_n$  – współczynniki korekcyjne, ustalane corocznie i uwzględniane w cenach paliw gazowych albo w stawkach opłat za świadczenie usług związanych z zaopatrzeniem w te paliwa zawartych w taryfach, określające zmianę niezależnych od przedsiębiorstwa warunków wykonywania danego rodzaju działalności gospodarczej, w szczególności zmianę kosztów zakupu paliw gazowych i usług związanych z zaopatrzeniem odbiorców w te paliwa, wielkości i struktury jego sprzedaży oraz obciążeń podatkowych lub projektowaną poprawę efektywności funkcjonowania przedsiębiorstwa energetycznego.

3. Przychody, oznaczone symbolem „ $P_n$ ”, o którym mowa w ust. 2, w zakresie:

- 1) przesyłania paliw gazowych – oblicza się jako iloczyn stawek opłat planowanych w taryfie na dany rok jej obowiązywania i ilości energii zawartej w paliwie gazowym oraz zamówionych mocy w roku kalendarzowym poprzedzającym rok przedłożenia taryfy do zatwierdzenia;
- 2) dystrybucji paliw gazowych – oblicza się jako iloczyn stawek opłat planowanych w taryfie na dany rok jej obowiązywania i ilości energii zawartej w paliwie gazowym, liczby układów pomiarowych oraz zamówionych mocy w roku kalendarzowym poprzedzającym rok przedłożenia taryfy do zatwierdzenia;
- 3) magazynowania paliw gazowych – oblicza się jako iloczyn stawek opłat planowanych w taryfie na dany rok jej obowiązywania oraz odpowiednio liczby pakietów, zamówionych pojemności czynnych, mocy zatłaczania i mocy odbioru w roku kalendarzowym poprzedzającym rok przedłożenia taryfy do zatwierdzenia;
- 4) skraplania lub regazyfikacji skroplonego gazu ziemnego – oblicza się jako iloczyn stawek opłat planowanych w taryfie na dany rok jej obowiązywania i ilości energii zawartej w skroplonym lub zregazyfikowanym gazie ziemnym oraz zamówionych mocy w roku kalendarzowym poprzedzającym rok przedłożenia taryfy do zatwierdzenia;
- 5) obrotu paliwami gazowymi – oblicza się jako iloczyn cen i stawek opłat planowanych w taryfie na dany rok jej obowiązywania i ilości energii zawartej w paliwie gazowym oraz liczby układów pomiarowych w roku kalendarzowym poprzedzającym rok przedłożenia taryfy do zatwierdzenia.

4. Przychody dla roku poprzedzającego dany rok obowiązywania taryfy, oznaczone symbolem „ $P_{n-1}$ ”, o którym mowa w ust. 2, oblicza się odpowiednio w sposób określony w ust. 3, na podstawie cen i stawek opłat ustalonych w obowiązującej taryfie oraz wielkości i struktury sprzedaży paliw gazowych i usług w roku kalendarzowym poprzedzającym rok przedłożenia taryfy do zatwierdzenia.

5. Przepis ust. 2 stosuje się w przypadku udokumentowanej zmiany zewnętrznych warunków wykonywania przez przedsiębiorstwo energetyczne działalności gospodarczej, uzasadniających zmianę tej taryfy w trakcie okresu jej obowiązywania. W takim przypadku przychody dla danego rodzaju działalności gospodarczej, oznaczone symbolami „ $P_n$ ” i „ $P_{n-1}$ ”, oznaczają odpowiednio przychody kalkulacyjne ustalone na podstawie cen i stawek opłat po zmianie taryfy ( $P_n$ ) i przed jej zmianą ( $P_{n-1}$ ) kalkulowane na podstawie ilości energii zawartej w paliwie gazowym, mocy



umownych, mocy zatłaczania i mocy odbioru, liczby pakietów i liczby układów pomiarowych przyjętych do kalkulacji taryfy.

**§ 10.** 1. Przychody pokrywające koszty uzasadnione, ustalane dla każdego roku okresu regulacji, uwzględniają przychody uzyskane z:

- 1) cen i stawek opłat;
- 2) opłat za przekroczenia mocy umownej;
- 3) opłat za usługi wykonywane na dodatkowe zlecenie odbiorcy;
- 4) tytułu wykonywania umowy, o której mowa w art. 9 h ust. 3 pkt 2 ustawy, a także wykonywania czynności wynikających z decyzji, o której mowa w art. 9h ust. 9 ustawy;
- 5) opłat za bilansowanie systemu i zarządzanie ograniczeniami systemowymi.

2. Przychody, o których mowa w ust. 1 pkt 4, są pomniejszane o koszty ponoszone w związku z wykonywaniem umowy i czynnościami wynikającymi z decyzji.

3. Przychody uzyskane z opłat, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, uwzględniają przychody osiągnięte z tych opłat w roku kalendarzowym poprzedzającym rok przedłożenia taryfy do zatwierdzenia.

4. W przychodach, o których mowa w ust. 1, nie uwzględnia się przychodów:

- 1) uzyskanych z opłat za:
  - a) nielegalny pobór paliw gazowych,
  - b) wznowienie dostarczania paliw gazowych, jeżeli wstrzymanie dostarczania było spowodowane przyczynami, o których mowa w art. 6 ust. 3 lub ust. 3a ustawy;
- 2) stanowiących różnicę między przychodami ze sprzedaży mocy umownych na połączeniach międzysystemowych oferowanych w trybie aukcji a przychodami, które przedsiębiorstwo energetyczne uzyskałoby w przypadku prowadzenia rozliczeń za sprzedane moce umowne na podstawie stawek opłat ustalonych w taryfie.

**§ 11.** W przypadku nieprzewidzianej, istotnej zmiany warunków wykonywania przez przedsiębiorstwo energetyczne działalności gospodarczej, przedsiębiorstwo to może wystąpić z wnioskiem o korektę cen i stawek opłat ustalonych w taryfie wprowadzonej do stosowania w trybie określonym w art. 47 ustawy, po dokonaniu analizy i oceny skutków ekonomicznych tej zmiany.

**§ 12.** 1. Stawki opłaty przesyłowej kalkuluje się dla punktów wejścia i punktów wyjścia jako stawki opłaty stałej i stawki opłaty zmiennej.

2. Stawki opłaty stałej ustalone w taryfie dla punktów zlokalizowanych na połączeniach międzysystemowych są stawkami minimalnymi w przypadku oferowania przepustowości w tych punktach w trybie aukcji.

**§ 13.** 1. Stawki opłaty stałej kalkuluje się dla punktów wejścia i punktów wyjścia na jednostkę mocy umownej, na podstawie kosztów stałych ponoszonych przez przedsiębiorstwo energetyczne w związku z wykonywaną działalnością gospodarczą w zakresie przesyłania paliw gazowych.

2. Stawki opłaty zmiennej kalkuluje się dla punktów wyjścia, w których w paliwa gazowe zaopatrywani są odbiorcy końcowi oraz dla punktów zlokalizowanych na połączeniu systemu przesyłowego z systemem dystrybucyjnym, na jednostkę energii zawartej w przesyłanym paliwie gazowym, na podstawie kosztów zmiennych ponoszonych przez przedsiębiorstwo energetyczne w związku z wykonywaną działalnością gospodarczą w zakresie przesyłania paliw gazowych oraz tej części kosztów stałych, które nie zostały uwzględnione w kalkulacji stawek opłat stałych.

3. Stawki opłat przesyłowych mogą być różnicowane w zależności od kosztów uzasadnionych określonych dla punktów wejścia lub punktów wyjścia.

**§ 14.** 1. W przypadku świadczenia usług przesyłania w okresach krótszych niż rok, z wyłączeniem usług określonych w § 16, stawki opłaty stałej za te usługi stanowią iloczyn ustalonych w taryfie stawek opłaty stałej, o których mowa w § 12, oraz współczynnika, oznaczonego symbolem „K”. Maksymalna wartość współczynnika (K) nie może przekroczyć:

- 1) 2,0 – dla umów zawieranych na okres co najmniej pięciu miesięcy;
- 2) 3,2 – dla umów zawieranych na okres od trzech do czterech miesięcy;
- 3) 3,8 – dla umów zawieranych na okres od jednego do dwóch miesięcy.

2. Dla umów krótkoterminowych zawieranych na okres jednego dnia, opłata stała, zależna od zamówionej mocy, nie może przekroczyć 1/20 opłaty za świadczenie usług przesyłania paliwa gazowego ustalonej na okres miesiąca i dotyczącej danego miesiąca.

3. Dla umów krótkoterminowych zawieranych na okres inny, niż określony w ust. 1 i 2, opłatę stałą, zależną od zamówionej mocy, ustala się z uwzględnieniem współczynników odpowiadających okresom, o których mowa w ust. 1, oraz opłaty stałej za każdy dzień poza tymi okresami ustalonej stosownie do ust. 2.

**§ 15.** 1. W przypadku świadczenia usług przesyłania paliw gazowych na zasadach przerywanych, stawki opłaty stałej za te usługi stanowią iloczyn ustalonych w taryfie stawek opłaty stałej, o których mowa w § 12, oraz współczynnika, oznaczonego symbolem „D”, obliczanego według wzoru:

$$D = \frac{t - t_0}{t}$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

t – liczbę godzin w okresie rozliczeniowym [w h],

t<sub>0</sub> – liczbę godzin ograniczenia mocy umownej w okresie rozliczeniowym [w h].

2. W przypadku gdy wartość współczynnika jest mniejsza niż 0,05 przyjmuje się, iż jego wartość wynosi 0,05.

**§ 16.** W przypadku świadczenia usług wirtualnego przesyłania zwrotnego, stawki opłaty stałej za te usługi stanowią iloczyn ustalonych w taryfie stawek opłaty stałej, o których mowa w § 12, współczynnika, o którym mowa w § 15, oraz współczynnika, oznaczonego symbolem „R<sub>w</sub>”, którego wartość wynosi 0,2.

**§17. 1.** Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania paliw gazowych wykonuje na dodatkowe zlecenie odbiorcy następujące usługi:

- 1) wstrzymanie i wznowienie dostarczania paliw gazowych;
- 2) nawanianie paliw gazowych;
- 3) badanie jakości dostarczanych paliw gazowych.

2. Zawarte w taryfie stawki opłat za usługi, o których mowa w ust. 1, kalkuluje się na podstawie planowanych do poniesienia kosztów uzasadnionych realizacji tych usług.

3. Opłaty za badanie jakości dostarczanych paliw gazowych nie pobiera się w przypadku stwierdzenia niedotrzymania przez przedsiębiorstwo energetyczne parametrów jakościowych dostarczanych paliw gazowych.

**§ 18.** Opłatę za świadczoną usługę przesyłania paliw gazowych:

- 1) dla punktów wejścia oblicza się według wzoru:

$$a) \quad O_{p(we)} = S_{s(we)} \cdot M_{(we)} \cdot T/100$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

$O_{p(we)}$  – opłatę za świadczoną usługę przesyłania paliw gazowych w punkcie wejścia [w zł],

$S_{s(we)}$  – stawkę opłaty stałej w punkcie wejścia [w gr/kWh/h za każdą godzinę okresu rozliczeniowego],

$M_{(we)}$  – moc umowną w punkcie wejścia [w kWh/h],

$T$  – liczbę godzin w okresie rozliczeniowym;

albo

$$b) \quad O_{p(we)} = S_{s(we)} \cdot M_{(we)} \cdot T$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

$O_{p(we)}$  – opłatę za świadczoną usługę przesyłania paliw gazowych w punkcie wejścia [w zł],

$S_{s(we)}$  – stawkę opłaty stałej w punkcie wejścia [w zł/MWh/dobę za każdą dobę okresu rozliczeniowego],

$M_{(we)}$  – moc umowną w punkcie wejścia [w MWh/dobę],

$T$  – liczbę dób w okresie rozliczeniowym;

- 2) dla punktów wyjścia innych niż zlokalizowane na połączeniu systemu przesyłowego z systemem dystrybucyjnym oblicza się według wzoru:

$$a) \quad O_{p(wy)} = S_{s(wy)} \cdot M_{(wy)} \cdot T/100$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

$O_{p(we)}$  – opłatę za świadczoną usługę przesyłania paliw gazowych w punkcie wyjścia [w zł],

$S_{s(we)}$  – stawkę opłaty stałej w punkcie wyjścia [w gr/kWh/h za każdą godzinę okresu rozliczeniowego],

$M_{(we)}$  – moc umowną w punkcie wyjścia [w kWh/h],

T – liczbę godzin w okresie rozliczeniowym;  
albo

$$b) \quad O_{p(wy)} = S_{s(wy)} \cdot M_{(wy)} \cdot T$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

$O_{p(we)}$  – opłatę za świadczoną usługę przesyłania paliw gazowych w punkcie wyjścia [w zł],

$S_{s(we)}$  – stawkę opłaty stałej w punkcie wyjścia [w zł/MWh/dobę za każdą dobę okresu rozliczeniowego],

$M_{(we)}$  – moc umowną w punkcie wyjścia [w MWh/dobę],

T – liczbę dób w okresie rozliczeniowym;

3) dla punktów wyjścia zlokalizowanych na połączeniu systemu przesyłowego z systemem dystrybucyjnym oblicza się według wzoru:

$$O_{p(wy)} = (S_{s(wy)} \cdot M_{(wy)} \cdot T + S_{z(wy)} \cdot Q) / 100$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

$O_{p(wy)}$  – opłatę za świadczoną usługę przesyłania paliw gazowych w punkcie wyjścia [w zł],

$S_{s(wy)}$  – stawkę opłaty stałej w punkcie wyjścia [w gr/kWh/h za każdą godzinę okresu rozliczeniowego],

$M_{(wy)}$  – moc umowną w punkcie wyjścia [w kWh/h],

T – liczbę godzin w okresie rozliczeniowym,

$S_{z(wy)}$  – stawkę opłaty zmiennej w punkcie wyjścia [w gr/kWh ],

Q – ilość paliwa gazowego przesłanego w okresie rozliczeniowym [w kWh].

**§ 19. 1.** Stawki opłat dystrybucyjnych kalkuluje się jako stawki grupowe.

2. Stawki grupowe kalkuluje się jako stawki opłaty stałej i stawki opłaty zmiennej, na podstawie kosztów uzasadnionych świadczenia usług dystrybucji paliw gazowych odbiorcom zaliczanym do poszczególnych grup taryfowych.

3. Stawki opłaty stałej dystrybucyjnej kalkuluje się na jednostkę mocy umownej lub na układ pomiarowy w odniesieniu do danej grupy taryfowej, na podstawie kosztów stałych:

- 1) ponoszonych przez przedsiębiorstwo energetyczne w związku z wykonywaną działalnością gospodarczą w zakresie dystrybucji paliw gazowych;
- 2) regazyfikacji skroplonego gazu ziemnego we własnych instalacjach;
- 3) zakupu usług przesyłania w punktach wyjścia z systemu przesyłowego, będących punktami wejścia do systemu dystrybucyjnego tego przedsiębiorstwa lub zakupu usług dystrybucji od innego przedsiębiorstwa zajmującego się dystrybucją paliw.

4. Dla odbiorców, pobierających paliwa gazowe w ilości nie większej niż 110 kWh/h, stawki opłaty stałej dystrybucyjnej różnicuje się ze względu na długość okresu między dwoma kolejnymi odczytami układu pomiarowego.

5. Stawki opłaty zmiennej dystrybucyjnej kalkuluje się na jednostkę dystrybuowanego paliwa gazowego, na podstawie kosztów zmiennych oraz tej części kosztów stałych, które nie zostały uwzględnione w kalkulacji stawki opłaty stałej dystrybucyjnej:

- 1) ponoszonych przez przedsiębiorstwo energetyczne w związku z wykonywaną działalnością gospodarczą w zakresie dystrybucji paliw gazowych;
- 2) regazyfikacji skroplonego gazu ziemnego we własnych instalacjach;
- 3) zakupu usług przesyłania w punktach wyjścia z systemu przesyłowego będących punktami wejścia do systemu dystrybucyjnego lub zakupu usług dystrybucji od innego przedsiębiorstwa zajmującego się dystrybucją paliw.

**§ 20.** 1. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie dystrybucji paliw gazowych wykonuje na dodatkowe zlecenie odbiorcy następujące usługi:

- 1) wstrzymanie i wznowienie dostarczania paliw gazowych;
- 2) sprawdzenie prawidłowości wskazań układu pomiarowego;
- 3) laboratoryjne sprawdzenie prawidłowości wskazań układu pomiarowego;
- 4) wykonanie dodatkowej ekspertyzy badanego wcześniej układu pomiarowego;
- 5) założenie plomby na urządzenia podlegające oplombowaniu, w szczególności po naprawie, konserwacji i remoncie instalacji;
- 6) wymianę uszkodzonego układu pomiarowego;
- 7) badanie jakości dostarczanych paliw gazowych;
- 8) dodatkowy odczyt niewynikający z harmonogramu odczytowego ustalonego dla danej grupy taryfowej.

2. Stawki opłat za usługi, o których mowa w ust. 1, kalkuluje się na podstawie planowanych do poniesienia kosztów uzasadnionych realizacji tych usług.

3. Opłat za usługi, o których mowa w:

- 1) ust. 1 pkt 2–6 – nie pobiera się w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości w działaniu układu pomiarowego;
- 2) ust. 1 pkt 7 – nie pobiera się w przypadku stwierdzenia niedotrzymania przez przedsiębiorstwo energetyczne parametrów jakościowych dostarczanych paliw gazowych.

**§ 21.** 1. Opłatę za świadczoną usługę dystrybucji paliw gazowych dla odbiorców pobierających te paliwa w ilości większej niż 110 kWh/h, oblicza się według wzoru:

$$O_d = (S_{zd} \cdot Q + S_{sd} \cdot M \cdot T) / 100$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

- |          |   |  |
|----------|---|--|
| $O_d$    | – | opłatę za świadczoną usługę dystrybucji paliw gazowych [w zł],             |
| $S_{zd}$ | – | stawkę opłaty zmiennej [w gr/kWh],   |
| $Q$      | – | ilość dystrybuowanego paliwa gazowego w okresie rozliczeniowym [w kWh],    |
| $S_{sd}$ | – | stawkę opłaty stałej [w gr/kWh/h za każdą godzinę okresu rozliczeniowego], |
| $M$      | – | moc umowną [w kWh/h],  |
| $T$      | – | liczbę godzin w okresie rozliczeniowym.                                    |

2. Opłatę za świadczoną usługę dystrybucji paliw gazowych dla odbiorców pobierających te paliwa w ilości nie większej niż 110 kWh/h oblicza się według wzoru:

$$O_d = S_{zd} \cdot Q / 100 + S_{sdd} \cdot k$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

|           |   |   |
|-----------|---|---|
| $O_d$     | – | opłatę za świadczoną usługę dystrybucji paliw gazowych [w zł],          |
| $S_{zd}$  | – | stawkę opłaty zmiennej [w gr/kWh],                                      |
| $Q$       | – | ilość dystrybuowanego paliwa gazowego w okresie rozliczeniowym [w kWh], |
| $S_{sdd}$ | – | stawkę opłaty stałej [w zł/miesiąc],                                    |
| $k$       | – | liczbę miesięcy w okresie rozliczeniowym.                               |

**§ 22.** 1. W przypadku świadczenia usługi dystrybucji paliw gazowych w okresach krótszych niż rok lub na zasadach przerywanych, przepisy § 14 i § 15 stosuje się odpowiednio.

2. Opłatę za usługę wirtualnej dystrybucji zwrotnej stanowi iloczyn średniej stawki opłaty dystrybucyjnej ustalonej w taryfie przedsiębiorstwa zajmującego się dystrybucją paliw gazowych wyrażonej w gr/kWh, ilości energii zawartej w paliwie gazowym, która objęta jest tą usługą i współczynnika, oznaczonego symbolem „ $R_w$ ”, którego wartość wynosi 0,2.

**§ 23.** 1. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie magazynowania paliw gazowych świadczy usługi w formie pakietu oraz usługi rozdzielonej oraz może świadczyć usługi w formie pakietu elastycznego.

2. Przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 1, kalkuluje stawki opłat magazynowych jako stawki opłaty stałej, na podstawie planowanych kosztów uzasadnionych eksploatacji poszczególnych rodzajów instalacji magazynowej uwzględniających charakterystykę zatłaczania lub odbioru paliwa gazowego z instalacji magazynowej oraz kosztów zakupu usług przesyłania paliwa gazowego w punktach wejścia do i wyjścia z instalacji magazynowej, dla usług świadczonych w formie:

- 1) pakietu, w którym moc zatłaczania, pojemność czynna oraz moc odbioru udostępniane są odbiorcy łącznie, a ich wielkości oraz wzajemny stosunek określone są w specyfikacjach technicznych poszczególnych instalacji magazynowych;
- 2) pakietu elastycznego, w którym pojemność czynna oraz zakres mocy zatłaczania i mocy odbioru udostępniane są odbiorcy łącznie w ramach ustalonych wzajemnych proporcji, których wielkości oraz wzajemny stosunek określone są w specyfikacjach technicznych poszczególnych instalacji magazynowych;
- 3) usługi rozdzielonej, w której moc zatłaczania, pojemność czynna lub moc odbioru udostępniane są odbiorcy oddzielnie, stosownie do specyfikacji technicznych poszczególnych instalacji magazynowych.

**§ 24.** 1. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie magazynowania paliw gazowych wykonuje na dodatkowe zlecenie odbiorcy usługę badania jakości paliw gazowych.

2. Stawkę opłaty za usługę, o której mowa w ust. 1, kalkuluje się na podstawie planowanych do poniesienia kosztów uzasadnionych realizacji tej usługi.

3. Za wykonanie usługi, o której mowa w ust. 1, opłaty nie pobiera się w przypadku stwierdzenia niedotrzymania przez przedsiębiorstwo energetyczne parametrów jakościowych magazynowanych paliw gazowych.

**§ 25.** Opłatę za świadczoną usługę magazynowania paliw gazowych:

- 1) polegającą na udostępnieniu pakietów, oblicza się według wzoru:

$$O_m = S_p \cdot N_p \cdot k$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

- $O_m$  – opłatę za usługę magazynowania [w zł],
- $S_p$  – stawkę opłaty za zamówiony pakiet [w zł/miesiąc],
- $N_p$  – liczbę zamówionych pakietów w okresie rozliczeniowym,
- $k$  – liczbę miesięcy w okresie rozliczeniowym;

- 2) polegającą na udostępnieniu pakietów elastycznych oblicza się według wzoru:

$$O_m = S_v \cdot V_c \cdot k + S_{mz} \cdot M_z \cdot T + S_{mo} \cdot M_o \cdot T$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

- $O_m$  – opłatę za usługę magazynowania [w zł],
- $S_v$  – stawkę opłaty za zamówioną pojemność czynną [w zł/MWh],
- $V_c$  – zamówioną pojemność czynną w okresie rozliczeniowym [w MWh],
- $k$  – liczbę miesięcy w okresie rozliczeniowym,
- $S_{mz}$  – stawkę opłaty za zamówioną moc zatłaczania [w zł/MWh/h za każdą godzinę okresu rozliczeniowego],
- $M_z$  – zamówioną moc zatłaczania w okresie rozliczeniowym [w MWh/h],
- $S_{mo}$  – stawkę opłaty za zamówioną moc odbioru [w zł/MWh/h za każdą godzinę okresu rozliczeniowego],
- $M_o$  – zamówioną moc odbioru w okresie rozliczeniowym [w MWh/h],
- $T$  – liczbę godzin w okresie rozliczeniowym;

- 3) świadczoną w formie usługi rozdzielonej, oblicza się w zależności od zamówionej:

- a) pojemności czynnej w okresie rozliczeniowym, albo
- b) mocy zatłaczania, albo
- c) mocy odbioru

– według wzoru:

$$O_m = S_v \cdot V_c \cdot k \quad \text{– w przypadku umowy polegającej na udostępnieniu pojemności czynnej,}$$

$$O_m = S_{mz} \cdot M_z \cdot T \quad \text{– w przypadku umowy polegającej na udostępnieniu mocy zatłaczania,}$$

$$O_m = S_{mo} \cdot M_o \cdot T \quad \text{– w przypadku umowy polegającej na udostępnieniu mocy odbioru,}$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

- $O_m$  – opłatę za usługę magazynowania [w zł],
- $S_v$  – stawkę opłaty za zamówioną pojemność czynną w okresie rozliczeniowym [w zł/MWh],
- $V_c$  – zamówioną pojemność czynną w okresie rozliczeniowym [w MWh],
- $k$  – liczbę miesięcy w okresie rozliczeniowym,
- $S_{mz}$  – stawkę opłaty za zamówioną moc zatłaczania za każdą godzinę okresu

|          |   |  |
|----------|---|--|
|          |   | rozliczeniowego [w zł/MWh/h],  |
| $M_z$    | – | zamówioną moc załączania w okresie rozliczeniowym [w MWh/h],                                 |
| $S_{mo}$ | – | stawkę opłaty za zamówioną moc odbioru [w zł/MWh/h za każdą godzinę okresu rozliczeniowego], |
| $M_o$    | – | zamówioną moc odbioru w okresie rozliczeniowym [w MWh/h],                                    |
| $T$      | – | liczbę godzin w okresie rozliczeniowym.  |

**§ 26.** Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie skraplania lub regazyfikacji skroplonego gazu ziemnego kalkuluje stawki opłat za usługi skraplania lub regazyfikacji skroplonego gazu ziemnego jako:

- 1) stawki opłaty stałej – na podstawie uzasadnionych kosztów stałych zależnych od zamówionej mocy odbioru gazu ziemnego z instalacji skroplonego gazu ziemnego;
- 2) stawki opłaty zmiennej – na podstawie uzasadnionych kosztów zmiennych, zależnych od ilości energii zawartej w skroplonym lub zregazyfikowanym gazie ziemnym w instalacji skroplonego gazu ziemnego.

**§ 27. 1.** Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie skraplania lub regazyfikacji skroplonego gazu ziemnego wykonuje na dodatkowe zlecenie odbiorcy następujące usługi:

- 1) uzdatnianie gazu ziemnego w celu uzyskania pożądaných parametrów jakościowych;
- 2) badanie jakości skroplonego gazu ziemnego;
- 3) załadunek oraz przeładunek skroplonego gazu ziemnego;
- 4) przedłużone procesowe składowanie skroplonego gazu ziemnego.

2. Stawki opłat za usługi, o których mowa w ust. 1, kalkuluje się na podstawie planowanych do poniesienia kosztów uzasadnionych realizacji tych usług.

**§ 28.** Opłatę za świadczoną usługę skraplania lub regazyfikacji skroplonego gazu ziemnego oblicza się według wzoru:

$$O_r = S_{sr} \cdot M_r \cdot T + S_{zr} \cdot Q_r$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

|          |   |  |
|----------|---|--|
| $O_r$    | – | opłatę za usługę skraplania lub regazyfikacji skroplonego gazu ziemnego [w zł],  |
| $S_{sr}$ | – | stawkę opłaty stałej za moc umowną [w zł/kg/h albo zł/kg/dobę lub w zł/kWh/h albo zł/kWh/dobę],                          |
| $M_r$    | – | zamówioną moc umowną instalacji skroplonego gazu ziemnego [odpowiednio w kg/h albo w kg/dobę lub w kWh/h albo kWh/dobę], |
| $T$      | – | liczbę godzin albo dób w okresie rozliczeniowym  |
| $Q_r$    | – | ilość skroplonego lub zregazyfikowanego gazu ziemnego w okresie rozliczeniowym [odpowiednio w kg albo w kWh],            |
| $S_{zr}$ | – | stawkę opłaty zmiennej [odpowiednio w zł/kg albo w zł/kWh].  |



**§ 29.** 1. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu paliwami gazowymi kalkuluje:

- 1) ceny paliw gazowych – na podstawie planowanych kosztów uzasadnionych, obejmujących w szczególności koszty:
  - a) wykonywanej działalności gospodarczej w zakresie obrotu paliwami gazowymi, z wyłączeniem kosztów stanowiących podstawę kalkulacji stawek opłat abonamentowych, o których mowa w pkt 2,
  - b) pozyskania paliw gazowych,
  - c) zakupu usług skraplania lub regazyfikacji skroplonego gazu ziemnego,
  - d) zakupu usług przesyłania w punktach wejścia do systemu przesyłowego, z wyłączeniem punktów wejścia z instalacji magazynowej, oraz w punktach wyjścia z systemu przesyłowego zlokalizowanych na połączeniu z innym systemem przesyłowym,
  - e) transportu skroplonego gazu ziemnego, w tym transportu kołowego,
  - f) tworzenia i utrzymywania zapasów, w tym zapasów obowiązkowych, o których mowa w odrębnych przepisach,
  - g) poniesione w związku z niedotrzymaniem zgłoszeń zapotrzebowania na paliwa gazowe w miejscach ich dostarczania, z zastrzeżeniem § 30 ust. 2;
- 2) stawki opłat abonamentowych – na podstawie planowanych kosztów uzasadnionych wystawiania i dostarczania faktur, obliczania i pobierania należności, a także czynności związanych z uzasadnioną kontrolą wskazań układów pomiarowych, z zawieraniem i dotrzymywaniem warunków umów i prawidłowości rozliczeń, jako iloraz tych kosztów i liczby układów pomiarowych albo liczby zawieranych umów.

2. Stawki opłat abonamentowych kalkuluje się jako stawki miesięczne, w złotych na układ pomiarowy i różnicuje ze względu na standardową dla danej grupy taryfowej długość okresu rozliczeniowego, określoną w taryfie.

3. Przedsiębiorstwo energetyczne pobiera opłatę dodatkową w przypadku, gdy na zlecenie odbiorcy dokona dodatkowego, wykraczającego poza standard właściwy dla danej grupy taryfowej, rozliczenia z tytułu sprzedaży lub świadczenia usługi kompleksowej. Stawkę opłaty za dokonane rozliczenie kalkuluje się na podstawie kosztów uzasadnionych realizacji usługi.

4. Ustalone w taryfie ceny paliw gazowych, mają charakter cen maksymalnych. Ceny niższe mogą być stosowane pod warunkiem równoprawnego traktowania odbiorców w grupach taryfowych.

**§ 30.** 1. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu paliwami gazowymi i świadczące usługę kompleksową, stosuje w rozliczeniach z odbiorcami w zakresie:

- 1) obrotu paliwami gazowymi – ceny tych paliw i stawki opłat abonamentowych ustalone zgodnie z § 29;
- 2) przesyłania lub dystrybucji paliw gazowych – stawki opłat oraz warunki ich stosowania wynikające z taryfy przedsiębiorstwa energetycznego wykonującego działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji paliw gazowych, do którego sieci jest przyłączony dany odbiorca.

2. Przedsiębiorstwo energetyczne świadczące usługę kompleksową odbiorcom przyłączonym do sieci przesyłowej lub dystrybucyjnej, którzy zgłosili zapotrzebowania na paliwa gazowe, obciąża tych odbiorców opłatami poniesionymi w związku z niedotrzymaniem przez nich, na skutek ich działania lub zaniechania, zgłoszeń zapotrzebowania na paliwa gazowe w miejscach ich dostarczania, według stawek opłat pobieranych przez przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji paliw gazowych.

**§ 31.** 1. W przypadku sprzedaży paliw gazowych przez przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu paliwami gazowymi opłatę za pobrane paliwo gazowe ustala się według wzoru:

$$O = C \cdot Q/100 + S_a \cdot k$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

- O – opłatę za pobrane paliwo gazowe [w zł],
- C – cenę paliwa gazowego [w gr/kWh],
- Q – ilość paliwa gazowego [w kWh],
- S<sub>a</sub> – stawkę opłaty abonamentowej [w zł/miesiąc],
- k – liczbę miesięcy w okresie rozliczeniowym

2. W przypadku sprzedaży paliw gazowych na podstawie umowy kompleksowej opłatę za świadczoną usługę kompleksową ustala się jako sumę opłaty wynikającej z ust. 1 oraz opłaty za przesyłanie lub dystrybucję paliw gazowych wynikającej z obowiązującej taryfy przedsiębiorstwa energetycznego wykonującego działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji paliw gazowych, do którego sieci odbiorca jest przyłączony.

**§ 32.** Przedsiębiorstwo energetyczne ustala wysokość opłaty za przyłączenie do sieci gazowej dla podmiotów zaliczanych do grupy przyłączeniowej:

- 1) A – na podstawie jednej czwartej rzeczywistych nakładów poniesionych na realizację przyłączenia;
- 2) B – na podstawie ustalonych w taryfie stawek opłat kalkulowanych w zależności od:
  - a) wielkości mocy przyłączeniowej,
  - b) długości odcinka sieci służącego do przyłączenia podmiotów ubiegających się o przyłączenie;
- 3) C – na podstawie rzeczywistych nakładów poniesionych na realizację przyłączenia.

**§ 33.** 1. Stawki opłat za przyłączenie do sieci gazowej podmiotów zaliczanych do grupy przyłączeniowej B, kalkuluje się na podstawie jednej czwartej średniorocznych nakładów inwestycyjnych na budowę odcinków sieci służących do przyłączenia tych podmiotów, określonych w planie rozwoju, o którym mowa w art. 16 ust. 1 ustawy.

2. W nakładach, o których mowa w ust. 1, uwzględnia się w szczególności wydatki ponoszone na:

- 1) wykonanie prac projektowych oraz geodezyjnych;
- 2) uzgodnienia dokumentacji;
- 3) uzyskanie decyzji lokalizacyjnej oraz pozwolenia na budowę;

- 4) koszty związane z uzyskaniem decyzji o pozwoleniu na użytkowanie obiektu budowlanego;
- 5) roboty budowlano-montażowe wraz z niezbędnymi próbami;
- 6) opłaty za zajęcie terenu, w tym opłaty publicznoprawne i odszkodowania dla właścicieli nieruchomości, których zajęcie było niezbędne dla budowy odcinka sieci i przyłącza;
- 7) zakup lub budowę standardowych elementów odcinków sieci oraz przyłączy;
- 8) zakup i montaż szafki przeznaczonej na kurek główny lub urządzenie pomiarowe;
- 9) zakup i montaż układu pomiarowego.

3. Do standardowych elementów przyłącza, o których mowa w ust. 2 pkt 7, zalicza się w szczególności układ włączeniowy, rurę przewodową, zawór odcinający, złącze izolacyjne lub połączenia typu polietylen – stal na przyłączy polietylenowym, kurek główny, reduktor ciśnienia gazu oraz rury osłonowe na skrzyżowaniu z innym uzbrojeniem podziemnym.

4. Za elementy sieci gazowej i urządzenia niewymienione w ust. 3, które są niezbędne do realizacji przyłączenia podmiotów zaliczanych do grupy przyłączeniowej B, pobierane są opłaty w wysokości jednej czwartej nakładów poniesionych na ich zakup i budowę.

**§ 34. 1.** Opłata za przyłączenie do sieci gazowej podmiotów zaliczanych do grupy przyłączeniowej B, kalkulowana na podstawie ustalonych w taryfie stawek opłat za przyłączenie do sieci, stanowi sumę:

- 1) opłaty ryczałtowej za budowę odcinka przyłącza o długości do 15 m;
- 2) opłaty za budowę odcinka przyłącza o długości powyżej 15 m, stanowiącej iloczyn stawki opłaty za każdy metr przyłącza do sieci gazowej i długości przyłącza powyżej 15 m.

2. Opłatę za przyłączenie do sieci gazowej, o której mowa w ust. 1, oblicza się według wzoru:

$$O_p = O_R + S_p \cdot L_p$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

- $O_p$  – opłatę za przyłączenie do sieci gazowej [w zł],  
 $O_R$  – opłatę ryczałtową za budowę przyłącza o długości do 15 m [w zł],  
 $S_p$  – stawkę opłaty za każdy metr przyłącza powyżej 15 m [w zł/m],  
 $L_p$  – długość przyłącza powyżej 15 m [w m].

**§ 35. 1.** Sposób wnoszenia opłat za przyłączenie określa umowa.

2. Za wymianę lub przebudowę przyłącza bez zwiększenia dotychczasowej mocy przyłączeniowej, dokonaną na wniosek przyłączonego podmiotu, pobiera się opłatę w wysokości rzeczywistych nakładów poniesionych z tego tytułu.

3. Za wymianę przyłącza, jego przebudowę lub rozbudowę sieci spowodowaną zwiększeniem mocy przyłączeniowej, dokonaną na wniosek przyłączonego podmiotu, pobiera się opłatę w wysokości równej opłacie za przyłączenie do sieci gazowej.

4. Za wymianę układu pomiarowego wynikającą ze zmiany mocy przyłączeniowej lub charakterystyki poboru paliwa gazowego, dokonaną na wniosek przyłączonego podmiotu zaliczonego do grupy przyłączeniowej:

- 1) A lub B – pobiera się opłatę w wysokości jednej czwartej nakładów poniesionych na jego zakup i montaż;

- 2) C – pobiera się opłatę w wysokości rzeczywistych nakładów poniesionych na jego zakup i montaż.

#### **Rozdział 4**

##### **Szczegółowe zasady rozliczenia z odbiorcami oraz między przedsiębiorstwami energetycznymi**

**§ 36.** 1. W przypadku zmiany sprzedawcy oraz na potrzeby dokonania rozliczeń lub ich korekt w standardowych okresach między kolejnymi odczytami układu pomiarowego przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji paliw gazowych przekazuje nieodpłatnie przedsiębiorstwu energetycznemu wykonującemu działalność gospodarczą w zakresie obrotu paliwami gazowymi lub odbiorcy tych paliw dane dotyczące wykonania tej usługi, w szczególności dane dotyczące odczytów układów pomiarowych lub ich korekty.

2. Dane, o których mowa w ust. 1, są przekazywane odpłatnie w przypadkach innych niż określone w ust. 1.

3. W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości w działaniu układu pomiarowego lub przyjęcia do rozliczeń błędnych odczytów wskazań tego układu, które spowodowały zawyżenie lub zaniżenie należności za pobrane paliwa gazowe i wykonane usługi związane z jego dostarczeniem, przedsiębiorstwo energetyczne dokonuje korekty uprzednio wystawionych faktur.

4. W przypadku braku możliwości ustalenia wielkości korekty w oparciu o odczyty wskazań układu pomiarowego, podstawę do wyliczenia korekty stanowi średniodobowe zużycie paliw gazowych, ustalone na podstawie prawidłowo zmierzonego poboru paliw gazowych w porównywalnym okresie, pomnożone przez liczbę dni w okresie, którego dotyczy korekta.

5. W wyliczaniu wielkości korekty uwzględnia się sezonowość poboru paliw gazowych oraz inne udokumentowane okoliczności mające wpływ na wielkość zużycia paliw gazowych.

6. Korekta, o której mowa w ust. 3–5, w przypadku:

- 1) zawyżenia należności – obejmuje cały okres rozliczeniowy lub okres, w którym występowały stwierdzone nieprawidłowości lub błędy;
- 2) zaniżenia należności – obejmuje ostatni okres rozliczeniowy.

**§ 37.** 1. Przedsiębiorstwo energetyczne dokonuje rozliczeń za pobrane paliwa gazowe lub wykonane usługi związane z dostarczaniem paliw gazowych na podstawie odczytu wskazań układu pomiarowego, w okresach rozliczeniowych ustalonych w taryfie:

- 1) nie dłuższych niż 12 miesięcy – w przypadku odbiorców pobierających paliwa gazowe w ilości nie większej niż 110 kWh/h;
- 2) co miesiąc – w przypadku odbiorców pobierających paliwa gazowe w ilości większej niż 110 kWh/h.

2. W okresach, o których mowa w ust. 1, mogą być pobierane opłaty za paliwa gazowe lub wykonane usługi związane z ich dostarczaniem w wysokości określonej na podstawie prognozowanego zużycia tych paliw, wyrażonego w jednostkach energii i wyznaczonego według zasad szczegółowo określonych w taryfie.

3. W prognozach, o których mowa w ust. 2, uwzględnia się zgłoszone przez odbiorcę istotne zmiany w poborze paliw gazowych.

4. W przypadku powstania nadpłaty lub niedopłaty za pobrane paliwa gazowe lub wykonane usługi:

- 1) nadpłata podlega zaliczeniu na poczet płatności ustalonych na najbliższy okres rozliczeniowy, o ile odbiorca nie zażąda jej zwrotu;
- 2) niedopłata jest doliczana do pierwszej faktury, wystawianej za najbliższy okres rozliczeniowy.

5. W przypadku braku możliwości dokonania odczytu wskazania układu pomiarowego, o którym mowa w ust. 1, przedsiębiorstwo energetyczne ustala wielkość zużycia paliw gazowych na podstawie szacunku, wyznaczonego zgodnie z zasadami, o których mowa w § 36 ust. 4 i 5.

**§ 38.** 1. Rozliczeń za pobrane paliwa gazowe lub wykonane usługi związane z ich dostarczaniem dokonuje się na podstawie iloczynu wielkości zużycia tych paliw, ustalonej w jednostkach objętości, oraz współczynnika konwersji, o którym mowa w ust. 2.

2. Współczynnik konwersji stanowi iloraz ciepła spalania 1 m<sup>3</sup> paliw gazowych w warunkach odniesienia ustalonego zgodnie z zasadami określonymi w ust. 3 i 5 i liczby 3,6. Do obliczania ciepła spalania 1 m<sup>3</sup> paliw gazowych przyjmuje się następujące warunki odniesienia dla:

- 1) objętości – temperatura  $T_2(t_2)=273,15$  K (0°C), ciśnienie  $p_2=101,325$  kPa;
- 2) spalania – temperatura  $T_1(t_1)=298,15$  K (25°C), ciśnienie  $p_1=101,325$  kPa.

3. Operator systemu przesyłowego oraz operatorzy systemu dystrybucyjnego publikują na swoich stronach internetowych, dla każdego miesiąca, najpóźniej do godziny 11<sup>00</sup> trzeciego dnia następnego miesiąca, średnią ważoną wartość ciepła spalania paliw gazowych w systemie przesyłowym lub systemie dystrybucyjnym, albo w obszarze określonym w § 40 rozporządzenia, o którym mowa w § 2 pkt 2. Operatorzy ci przechowują przez okres 5 lat i udostępniają nieodpłatnie użytkownikowi systemu lub odbiorcy dane dotyczące średniej ważonej wartości ciepła spalania.

4. W przypadku odbiorców pobierających paliwa gazowe w ilości:

- 1) nie większej niż 110 kWh/h – współczynnik konwersji jest ustalany na podstawie średniej arytmetycznej z ostatnio opublikowanych wartości ciepła spalania, o których mowa w ust. 3, z liczby miesięcy odpowiadającej liczbie miesięcy okresu rozliczeniowego.
- 2) większej niż 110 kWh/h – współczynnik konwersji jest ustalany na podstawie wartości ciepła spalania, o której mowa w ust. 3, ustalonej dla okresu rozliczeniowego.

5. W przypadku odbiorców, u których w uzgodnieniu z właściwym operatorem zainstalowano urządzenie umożliwiające określenie ciepła spalania w okresie rozliczeniowym współczynnik konwersji ustala się na podstawie średniej ważonej wartości tego ciepła spalania.

6. Przedsiębiorstwo energetyczne dokonujące rozliczenia z tytułu odebranych paliw gazowych lub wykonanych usług związanych z ich dostarczaniem, podaje odbiorcy, odpowiednio dla rodzaju rozliczeń, następujące informacje:

- 1) stany wskazania układu pomiarowego na początku i na końcu okresu rozliczeniowego, określone w m<sup>3</sup> – w przypadku odbiorców, o których mowa w § 37 ust. 1 pkt 1;
- 2) zużycie paliw gazowych w okresie rozliczeniowym, wyrażone w m<sup>3</sup>;

- 3) wartość współczynnika konwersji, o którym mowa w ust. 2;
- 4) zużycie paliw gazowych w okresie rozliczeniowym, wyrażone w kWh;
- 5) czy wskazane zużycie jest zużyciem rzeczywistym czy prognozowanym.

7. W okresie między dwoma kolejnymi odczytami rzeczywistymi podstawą rozliczenia za paliwa gazowe może być wielkość zużycia tych paliw ustalona na podstawie wskazań urządzenia pomiarowego, zgłoszonych przez odbiorcę osobiście, telefonicznie, faksem lub za pośrednictwem udostępnianych przez przedsiębiorstwo energetyczne elektronicznych kanałów komunikacji.

**§ 39.** Przedsiębiorstwo energetyczne obniża odbiorcy wysokość opłat za usługi przesyłania, dystrybucji, magazynowania paliwa gazowego, skraplania lub regazyfikacji skroplonego gazu ziemnego, proporcjonalnie do wielkości faktycznego ograniczenia mocy umownej i liczby godzin trwania przerwy lub zakłócenia, w szczególności w przypadku przerw lub zakłóceń wynikających z:

- 1) awarii, zagrożenia wybuchem lub wybuchu;
- 2) zagrożenia pożarem lub pożaru;
- 3) prowadzenia prac związanych z usuwaniem awarii;
- 4) wykonywania planowanych prac konserwacyjnych lub remontowych sieci;
- 5) wykonywania prac związanych z przyłączaniem do sieci gazowej odbiorców;
- 6) prac związanych ze zmianą rodzaju dostarczanego paliwa gazowego.

**§ 40. 1.** Odbiorcy przysługują bonifikaty od przedsiębiorstwa energetycznego zarządzającego systemem gazowym, w przypadku:

- 1) ograniczenia ciśnienia dostarczanych paliw gazowych poniżej wielkości gwarantowanych przez operatora systemu przesyłowego lub określonych w umowach o świadczenie usług dystrybucji;
- 2) niespełniania przez paliwa gazowe parametrów jakościowych określonych w odrębnych przepisach.

2. Przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 1, ustala w taryfie wysokość bonifikaty w sposób proporcjonalny do ograniczenia wielkości ciśnienia dostarczonych paliw gazowych oraz liczby godzin trwania tego ograniczenia albo niespełniania przez paliwo gazowe parametrów jakościowych.

3. Przedsiębiorstwo energetyczne udziela lub odmawia udzielenia bonifikaty, o której mowa w ust. 1, w terminie 30 dni od dnia złożenia wniosku przez odbiorcę.

**§ 41. 1.** W przypadku niedotrzymania przez przedsiębiorstwo energetyczne standardów jakościowych obsługi odbiorców, o ile umowa nie stanowi inaczej, odbiorcom przysługują bonifikaty:

- 1) za odmowę udzielenia odbiorcy, na jego żądanie, informacji o przewidywanym terminie wznowienia przesyłania lub dystrybucji paliwa gazowego, przerwane z powodu awarii sieci – w wysokości 1/50 przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej w roku kalendarzowym poprzedzającym rok zatwierdzenia taryfy, określonego w komunikacie

Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego ogłaszanym w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”;

- 2) za odmowę udzielenia odbiorcy, na jego żądanie, informacji o przewidywanym terminie likwidacji awarii i usunięcia zakłócenia w pracy instalacji magazynowej lub instalacji skroplonego gazu ziemnego – w wysokości 1/50 wynagrodzenia, o którym mowa w pkt 1;
- 3) za nieprzyjęcie zgłoszenia dotyczącego awarii lub zakłócenia w dostarczaniu paliw gazowych – w wysokości 1/50 wynagrodzenia, o którym mowa w pkt 1;
- 4) za nieuzasadnioną zwłokę w likwidacji awarii, która wystąpiła w sieci gazowej lub w instalacji magazynowej lub w instalacji skroplonego gazu ziemnego i usuwaniu zakłóceń w dostarczaniu paliwa gazowego lub w pracy instalacji magazynowej lub w instalacji skroplonego gazu ziemnego – w wysokości 1/15 wynagrodzenia, o którym mowa w pkt 1;
- 5) za niepowiadomienie odbiorców zaliczanych do grupy przyłączeniowej B podgrupy I, z co najmniej siedmiodniowym wyprzedzeniem, o terminach i czasie trwania planowanych przerw w dostarczaniu paliwa gazowego, w formie ogłoszeń prasowych, internetowych, komunikatów radiowych lub telewizyjnych, w inny sposób przyjęty na danym terenie lub w drodze indywidualnych zawiadomień przekazanych na piśmie, telefonicznie bądź za pomocą innego środka telekomunikacji – w wysokości 1/50 wynagrodzenia, o którym mowa w pkt 1;
- 6) za niepowiadomienie odbiorców innych niż określani w pkt 5, z co najmniej czternastodniowym wyprzedzeniem, o terminach i czasie trwania planowanych przerw w dostarczaniu paliwa gazowego, w formie ogłoszeń prasowych, internetowych, komunikatów radiowych lub telewizyjnych, w inny sposób przyjęty na danym terenie lub w drodze indywidualnych zawiadomień przekazanych na piśmie, telefonicznie bądź za pomocą innego środka telekomunikacji – w wysokości 1/10 wynagrodzenia, o którym mowa w pkt 1;
- 7) w przypadku niepowiadomienia w formie pisemnej, telefonicznej lub za pomocą innego środka telekomunikacji o terminach i czasie trwania planowanych przerw w pracy instalacji magazynowej lub instalacji skroplonego gazu ziemnego – w wysokości 1/10 wynagrodzenia, o którym mowa w pkt 1;
- 8) za niepowiadomienie z tygodniowym wyprzedzeniem odbiorców zasilanych z sieci przesyłowej, w formie, o której mowa w pkt 6, o terminie zamierzonej zmiany ciśnienia i innych parametrów paliwa gazowego mających wpływ na współpracę ruchową z siecią – w wysokości 1/30 wynagrodzenia, o którym mowa w pkt 1;
- 9) za odmowę odpłatnego podjęcia stosownych czynności w sieci gazowej lub instalacji magazynowej lub instalacji skroplonego gazu ziemnego, w celu umożliwienia bezpiecznego wykonania przez odbiorcę lub inny podmiot prac w obszarze oddziaływania tej sieci lub instalacji – w wysokości 1/30 wynagrodzenia, o którym mowa w pkt 1;
- 10) za odmowę udzielenia na żądanie odbiorcy informacji o zasadach rozliczeń oraz o aktualnych taryfach – w wysokości 1/50 wynagrodzenia, o którym mowa w pkt 1;
- 11) za przedłużenie czternastodniowego terminu rozpatrzenia wniosku lub reklamacji w sprawie zasad rozliczeń i udzielenia odpowiedzi, za każdy dzień zwłoki – w wysokości 1/250 wynagrodzenia, o którym mowa w pkt 1; w przypadku wniosku lub reklamacji

wymagających przeprowadzenia kontroli lub dokonania pomiarów termin czternastodniowy jest liczony od dnia zakończenia tych kontroli lub pomiarów;

- 12) za przedłużenie czternastodniowego terminu sprawdzenia prawidłowości działania układu pomiarowego, którego przedsiębiorstwo energetyczne jest właścicielem, za każdy dzień zwłoki – w wysokości 1/250 wynagrodzenia, o którym mowa w pkt 1;
- 13) za przedłużenie siedmiodniowego terminu przekazania układu pomiarowego, którego przedsiębiorstwo energetyczne jest właścicielem, do badania laboratoryjnego, od dnia zgłoszenia takiego żądania przez odbiorcę, za każdy dzień zwłoki – w wysokości 1/250 wynagrodzenia, o którym mowa w pkt 1;
- 14) za uniemożliwienie wykonania dodatkowej ekspertyzy badanego uprzednio układu pomiarowego – w wysokości 1/15 wynagrodzenia, o którym mowa w pkt 1;
- 15) za niewydanie przez przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji paliw gazowych po zakończeniu jego dostarczania, oraz w przypadku wymiany układu pomiarowego w trakcie dostarczania tego paliwa, na wniosek odbiorcy, dokumentu zawierającego dane identyfikujące ten układ, lub za nieudostępnienie danych pomiarowych na dzień zakończenia dostarczania tego paliwa lub demontażu układu pomiarowego – w wysokości 1/200 wynagrodzenia, o którym mowa w pkt 1.

2. Przedsiębiorstwo energetyczne udziela lub odmawia udzielenia bonifikaty, o której mowa w ust. 1, w terminie 30 dni od dnia złożenia wniosku przez odbiorcę.

#### § 42. 1. Odbiorca, który:

- 1) przekroczył moc umowną w miejscach odbioru paliw gazowych z sieci przesyłowej lub dystrybucyjnej bez zgody przedsiębiorstwa energetycznego świadczącego usługę przesyłania lub dystrybucji paliw gazowych,
  - 2) nie dostosował się do ograniczenia wprowadzonego przez przedsiębiorstwo energetyczne w związku z prowadzonymi pracami przyłączeniowymi, remontowo-konserwacyjnymi lub związanymi ze zmianą paliwa gazowego bądź usuwaniem awarii
- jest obciążany opłatami stanowiącymi iloczyn mocy maksymalnej zarejestrowanej w okresie rozliczeniowym przez układ pomiarowy ponad moc umowną lub moc wynikającą z ograniczenia, liczby godzin w okresie rozliczeniowym i trzykrotnej stałej stawki opłaty przesyłowej lub dystrybucyjnej, określonej w taryfie dla grupy taryfowej, do której odbiorca jest zakwalifikowany.

2. Opłaty za przekroczenie mocy nie są naliczane w przypadku, gdy odbiorca nie został powiadomiony o ograniczeniach wprowadzonych przez przedsiębiorstwo energetyczne, o których mowa w ust. 1 pkt 2.

3. W przypadku wystąpienia przekroczenia mocy umownej w punktach wyjścia z systemu gazowego na skutek:

- 1) awarii w sieci dystrybucyjnej lub uszkodzenia tej sieci spowodowanego działaniem strony trzeciej,
- 2) prac prowadzonych przez przedsiębiorstwo energetyczne w obrębie sieci dystrybucyjnej, których termin został wcześniej przez strony uzgodniony,
- 3) udokumentowanego przypadku wystąpienia siły wyższej



- opłaty za przekroczenia mocy nie są naliczane.

**§ 43.** 1. W przypadku nielegalnego pobierania paliw gazowych, przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji paliw gazowych może obciążyć odbiorcę lub podmiot nielegalnie pobierający paliwa gazowe opłatami wynikającymi z iloczynu trzykrotności ceny referencyjnej paliwa gazowego obowiązującej w miesiącu stwierdzenia nielegalnego poboru oraz ryczałtowych ilości energii zawartej w tym paliwie, na zasadach określonych w taryfie.

2. Ryczałtowe ilości energii zawartej w paliwie, o których mowa w ust. 1, określane w taryfie są ilościami maksymalnymi i przedsiębiorstwo energetyczne przy ustalaniu opłat może zastosować ilości mniejsze, uwzględniając rzeczywiste możliwości pobierania paliw gazowych przez odbiorcę lub podmiot.

3. Przez cenę referencyjną paliwa gazowego, o której mowa w ust. 1, rozumie się średnioważoną cenę zakupu tego paliwa, publikowaną przez operatora systemu przesyłowego lub operatora systemu dystrybucyjnego na jego stronie internetowej w miesiącu poprzedzającym miesiąc, w którym cena ta będzie miała zastosowanie.

**§ 44.** Przedsiębiorstwo energetyczne może ustalić w taryfie opłaty za wykonywanie następujących czynności związanych ze stwierdzeniem nielegalnego pobierania paliw gazowych:

- 1) wymianę, montaż lub demontaż uszkodzonego lub zniszczonego przez odbiorcę gazomierza lub innego urządzenia pomiarowego;
- 2) założenie nowych plomb na urządzeniu mierzącym moc lub innym urządzeniu pomiarowym, w miejsce zerwanych przez odbiorcę plomb lub przez niego uszkodzonych;
- 3) sprawdzenie stanu technicznego układu pomiarowego i założenie nowych plomb na kurku głównym, w układzie pomiarowo-rozliczeniowym lub na innym elemencie podlegającym oplombowaniu, w miejsce plomb zerwanych przez odbiorcę lub przez niego uszkodzonych;
- 4) poddanie urządzenia pomiarowego ponownej legalizacji z powodu zerwania przez odbiorcę plomb legalizacyjnych lub ich naruszenia;
- 5) odcięcie dopływu paliw gazowych, gdy odbiorca uniemożliwia dostęp do armatury odcinającej, pomimo pisemnego wezwania do zapewnienia dostępu do niej.

**§ 45.** Przedsiębiorstwo energetyczne powstałe w wyniku dokonanych przekształceń organizacyjnych polegających w szczególności na łączeniu, podziale lub wydzieleniu z tego przedsiębiorstwa innego przedsiębiorstwa zachowuje prawo do prowadzenia rozliczeń z odbiorcami, na podstawie cen i stawek opłat ustalonych w taryfach przedsiębiorstw, które uległy przekształceniom organizacyjnym, przez okres, na jaki taryfy te zostały zatwierdzone przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, lecz nie dłużej niż przez okres 12 miesięcy od dnia dokonania tych przekształceń.

## **Rozdział 5**

### **Przepisy przejściowe i końcowe**

**§ 46.** 1. Przepisy niniejszego rozporządzenia dotyczące rozliczeń w jednostkach energii stosuje się od pierwszego dnia miesiąca przypadającego po upływie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie rozporządzenia.

2. Do czasu wprowadzenia rozliczeń w jednostkach energii, o którym mowa w ust. 1:

- 1) przepisy § 2 pkt 1, 4, 6 i 7, § 5 ust. 1 pkt 10, § 7 ust. 4 i 5, § 9 ust. 3 pkt 1, 2, 4 i 5 oraz ust. 5, § 13 ust. 2, § 18, § 21, § 22 ust. 2, § 25 pkt 2 i 3, § 26 pkt 2, § 28, § 31 ust. 1, § 37 ust. 2, oraz § 43 ust. 1 i 2 stosuje się, zastępując ilości oraz jednostki energii odpowiednio ilością paliw gazowych lub jednostkami objętości, wyrażonymi w  $m^3$ , przy czym gdy przepisy te używają oznaczenia:
  - a) kWh (MWh), to zastępuje się je  $m^3$ ,
  - b) kWh/h (MWh/h), to zastępuje się je  $m^3/h$ ,
  - c) MWh/dobę, to zastępuje się je  $m^3/dobę$ ,
  - d) zł/kWh/h (zł/kWh/dobę), to zastępuje się je  $zł/m^3/h$  ( $zł/m^3/dobę$ ),
  - e) zł/MWh/h (zł/MWh/dobę), to zastępuje się je  $zł/m^3/h$  ( $zł/m^3/dobę$ ),
  - f) zł/MWh, to zastępuje się je  $zł/m^3$ ,
  - g) gr/kWh, to zastępuje się je  $gr/m^3$ ,
  - h) gr/kWh/h, to zastępuje się je  $gr/m^3/h$ ;
- 2) użyte w § 19 ust. 4, w § 21 oraz w § 37 ust. 1 wyrazy „110 kWh/h” zastępuje się wyrazami „10  $m^3/h$  gazu ziemnego wysokometanowego lub gazu propan-butan albo 25  $m^3/h$  gazu ziemnego zaazotowanego”;
- 3) przepisu § 38 ust. 1–5 oraz ust. 6 pkt 3 i 4 nie stosuje się.

**§ 47.** 1. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu paliwami gazowymi, w tym świadczące usługę kompleksową, informuje swoich odbiorców, w formie ogłoszeń prasowych, internetowych, komunikatów radiowych lub telewizyjnych, w inny sposób przyjęty na danym terenie lub w drodze indywidualnych zawiadomień przekazanych na piśmie, telefonicznie bądź za pomocą innego środka telekomunikacji, o zasadach rozliczeń wynikających z niniejszego rozporządzenia oraz o terminie ich wejścia w życie.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, są przekazywane odbiorcom co najmniej dwukrotnie:

- 1) pierwszy raz – nie później niż w terminie 2 miesięcy od dnia wejścia w życie rozporządzenia;
- 2) drugi raz – w terminie między pierwszym dniem 9 miesiąca i ostatnim dniem 11 miesiąca od dnia wejścia w życie rozporządzenia.

3. Koszty przekazania informacji, o których mowa w ust. 1, stanowią koszty uzasadnione działalności, o których mowa w art. 45 ust. 1 pkt 2 ustawy.

**§ 48.** 1. Przedsiębiorstwo energetyczne w terminie nie dłuższym niż 120 dni od dnia wejścia w życie rozporządzenia, występuje do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z wnioskiem o zmianę taryfy w zakresie jej dostosowania do zasad określonych w rozporządzeniu.

2. Do spraw wszczętych, a niezakończonych do dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, stosuje się przepisy tego rozporządzenia.

**§ 49.** Traci moc rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 6 lutego 2008 r. w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń w obrocie paliwami gazowymi (Dz. U. Nr 28, poz. 165).

**§ 50.** Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia.

**MINISTER GOSPODARKI**

## UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Gospodarki w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf dla paliw gazowych oraz rozliczeń w obrocie paliwami gazowymi, zwany dalej „projektem rozporządzenia taryfowego”, stanowi wykonanie delegacji zawartej w art. 46 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2012 r. poz. 1059), zwanej dalej „ustawą”.

Przedmiotowy projekt rozporządzenia taryfowego uchyla rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 6 lutego 2008 r. w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń w obrocie paliwami gazowymi (Dz. U. Nr 28, poz. 165), zwane dalej „rozporządzeniem z 2008 r.”.

Projekt rozporządzenia taryfowego implementuje do polskiego porządku prawnego postanowienia III pakietu energetycznego, tj. wprowadza rozwiązania zapewniające skuteczność regulacji zawartych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) Nr 715/2009 w sprawie warunków dostępu do sieci przesyłowych gazu ziemnego i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1775/2005 (Dz. Urz. UE L 211 z 4.08.2009, str. 36), zwanym dalej „rozporządzeniem 715/2009”. Zmiany w projekcie rozporządzenia taryfowego w porównaniu z rozporządzeniem z 2008 r., a wynikające z wdrożenia III pakietu energetycznego dotyczą w szczególności wprowadzenia stawek przesyłowych entry-exit, wprowadzenia zasad obliczania należności za usługi krótkoterminowe i przerywane, wirtualnego przesyłania zwrotnego i wirtualnej dystrybucji zwrotnej, świadczonych przez operatorów systemów, wprowadzenia zasad obliczania należności za nowe usługi świadczone przez operatora systemu magazynowania – pakietową usługę magazynowania oraz rozdzieloną usługę magazynowania. Uwzględniono także możliwość oferowania usług przesyłowych w trybie aukcyjnym w przypadku połączeń między systemami przesyłowymi zlokalizowanymi wewnątrz Unii Europejskiej, zwanej dalej „UE”.

Ponadto, projekt rozporządzenia umożliwia przenoszenie kosztów za transport paliw gazowych do taryf innych przedsiębiorstw energetycznych. Wprowadza opłatę abonamentową wyłącznie w taryfie przedsiębiorstwa zajmującego się obrotem oraz precyzuje, że ceny paliw ustalone w taryfie są cenami maksymalnymi.

Projekt rozporządzenia ma także na celu dostosowanie regulacji w nim zawartych do rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 2 lipca 2010 r. w sprawie szczegółowych warunków funkcjonowania systemu gazowego (Dz. U. Nr 133, poz. 891 oraz z 2012 r. poz. 968), zwanego dalej „rozporządzeniem systemowym”, oraz uwzględnienie 4-letniego doświadczenia w stosowaniu przepisów rozporządzenia taryfowego poprzez doprecyzowanie szeregu przepisów.

W zakresie dostosowania do rozporządzenia systemowego doprecyzowano sposób prowadzenia rozliczeń w jednostkach energii, który zapewni spójność i przejrzystość rozliczeń pomiędzy uczestnikami rynku z tytułu świadczonych usług przesyłania, dystrybucji, magazynowania oraz obrotu paliwami gazowymi. Zmiana rozliczeń z jednostek objętości na jednostki energii nie pociągnie za sobą żadnych skutków finansowych dla odbiorców gazu ziemnego oraz nieznaczne skutki finansowe dla odbiorców gazu ziemnego w gospodarstwach domowych, o czym mowa w ocenie skutków regulacji. W chwili obecnej rozliczanie za świadczone usługi oraz obrót paliwami gazowymi dokonywane jest w jednostkach objętości (tj. w m<sup>3</sup>), podczas gdy – na mocy § 24 ust. 5 rozporządzenia systemowego – bilansowanie systemu gazowego powinno odbywać się w jednostkach energii. Powyższy dualizm przyczyniłby się do „zaburzenia” systemu rozliczeń realizowanych pomiędzy przedsiębiorstwami energetycznymi a odbiorcami. Dla części procesów, związanych z bilansowaniem systemu, przedsiębiorstwo energetyczne zmuszone byłoby do dokonywania rozliczeń w jednostkach energii, podczas gdy w pozostałym zakresie obowiązującą byłaby inna jednostka rozliczeniowa, czyli m<sup>3</sup>. Prowadziłoby to do konieczności

stosowania odrębnych przeliczeń w zależności od rodzaju świadczonej usługi, co ostatecznie powodowałoby powstawanie różnic w wysokości opłat z tytułu świadczonych usług, nabywanych przez odbiorców końcowych. Byłoby to kwestionowane przez odbiorców ze względu na brak przejrzystości w rozliczeniach poszczególnych rodzajów usług. Zważywszy jednak na konieczność dokonania niezbędnych zmian w systemach bilingowych zasadne jest wprowadzenie okresu przejściowego, o czym mowa w dalszej części uzasadnienia.

Projekt rozporządzenia ma jednocześnie ułatwić realizację niektórych z podstawowych kierunków polskiej polityki energetycznej określonych w załączniku do obwieszczenia Ministra Gospodarki z dnia 21 grudnia 2009 r. w sprawie polityki energetycznej państwa do 2030 r. (M.P. z 2010 r. Nr 2, poz. 11), w zakresie wzrostu bezpieczeństwa dostaw paliw i energii oraz rozwoju konkurencyjnych rynków paliw i energii.

Zgodnie z ww. dokumentem, głównym celem polityki energetycznej w obszarze gazu ziemnego jest zapewnienie bezpieczeństwa energetycznego kraju poprzez dywersyfikację źródeł i kierunków dostaw gazu ziemnego. Szczegółowymi celami w tym obszarze są: zapewnienie alternatywnych źródeł i kierunków dostaw gazu do Polski, rozbudowa systemu przesyłowego i dystrybucyjnego gazu ziemnego oraz zwiększenie pojemności magazynowych gazu ziemnego. Działania w tym obszarze obejmują w szczególności właściwą politykę taryfową, zachęcającą do inwestowania w infrastrukturę liniową (przesyłanie i dystrybucja gazu) oraz dywersyfikację dostaw poprzez budowę systemu przesyłowego umożliwiającego dostawy gazu ziemnego z kierunku północnego, zachodniego i południowego.

Natomiast głównym celem polityki energetycznej w zakresie rozwoju konkurencyjnych rynków jest zapewnienie niezakłóconego funkcjonowania rynków paliw i energii, a przez to przeciwdziałanie nadmiernemu wzrostowi cen. Szczegółowymi celami w tym obszarze są w szczególności: zniesienie barier przy zmianie sprzedawcy gazu ziemnego oraz rozwój mechanizmów konkurencji jako głównego środka do racjonalizacji cen energii.

W § 1 projektu rozporządzenia został określony jego zakres przedmiotowy.

Przepis § 2 zawiera definicje pojęć stosowanych w rozporządzeniu. W porównaniu z rozporządzeniem z 2008 r., zaproponowane zmiany oraz uzupełnienia obejmują w szczególności:

- dodanie definicji grupy przyłączeniowej (zdefiniowano ją poprzez odwołanie do definicji zawartej w rozporządzeniu systemowym),
- zmianę definicji mocy przyłączeniowej oraz układu pomiarowego (odwołano się tutaj również do definicji zawartych w rozporządzeniu systemowym),
- zmieniono definicję mocy umownej poprzez określenie, iż może być ona ustalona w umowie zawartej na czas nieokreślony lub umowie zawartej na czas określony co najmniej jednego roku lub na czas trwania umowy w przypadku umowy zawartej na czas krótszy niż rok (zmiana ta ma umożliwić realizowanie przez przedsiębiorstwa energetyczne usług krótkoterminowych i przerywanych),
- w związku z koniecznością uregulowania zasad obliczania należności za nowe usługi świadczone przez operatora systemu magazynowania w formie pakietu, pakietu elastycznego oraz usługi rozdzielonej (§ 23) wprowadzenie definicji mocy odbioru, mocy zatłaczania, pojemności czynnej rozumianej jako różnicę między całkowitą pojemnością, a pojemnością buforową mającą na celu zapewnić bezpieczeństwo pracy instalacji magazynowej oraz wymagane parametry techniczne. Konsekwencją tych zmian jest wyłączenie z zakresu przedmiotowego definicji mocy umownej, umowy o świadczenie usługi magazynowania paliw gazowych,
- dodanie definicji odbiorcy (zdefiniowano ją poprzez odwołanie do definicji zawartej w ustawie),

- dodanie definicji punktu wirtualnego (zdefiniowano go poprzez odwołanie do definicji zawartej w rozporządzeniu systemowym),
- dodanie definicji punktu wejścia jako miejsca dostarczania paliw gazowych do sieci przesyłowej, w tym z instalacji magazynowej o określonej lokalizacji fizycznej oraz dodanie definicji punktu wyjścia jako miejsca odbioru paliw gazowych z sieci przesyłowej, w tym miejsca dostarczenia paliw gazowych do instalacji magazynowej o określonej lokalizacji fizycznej. Celem dookreślenia, iż są to punkty o określonej lokalizacji fizycznej było odróżnienie tychże punktów od punktu wirtualnego, a tym samym doprecyzowanie, że postanowienia odpowiedniej taryfy dotyczą punktów mających fizyczną lokalizację, nie mają zaś zastosowania do punktów wirtualnych,
- dodanie definicji umowy krótkoterminowej (zdefiniowano ją poprzez odwołanie do definicji zawartej w ustawie),
- dodanie definicji usługi przesyłania zwrotnego oraz usługi wirtualnego przesyłania zwrotnego w związku z wprowadzeniem nowych usług świadczonych przez operatora systemu przesyłowego,
- dodanie definicji usługi dystrybucji zwrotnej oraz usługi wirtualnej dystrybucji zwrotnej w związku z wprowadzeniem nowych usług świadczonych przez operatorów systemu dystrybucyjnego.

Dodanie definicji nowych usług przesyłania zwrotnego i usługi wirtualnego przesyłania zwrotnego oraz usług dystrybucji zwrotnej i usług wirtualnej dystrybucji zwrotnej jest konieczne z uwagi na faktyczne już funkcjonowanie nowych typów usług na rynku gazu na podstawie Rozporządzenia 715/2009 oraz faktu, że w praktyce takie usługi są świadczone na podstawie Instrukcji Ruchu i Eksploatacji Sieci Przesyłowej (IRiESP) oraz Instrukcji Ruchu i Eksploatacji Sieci Dystrybucyjnej (IRiESD). W toku konsultacji społecznych także interesariusze zwracali uwagę, że istnieje potrzeba wprowadzenia tychże definicji do rozporządzenia tym bardziej, że są one używane w materii rozporządzenia i bez ich zdefiniowania terminy te byłyby niewystarczająco precyzyjne. Pojęcia te zostały użyte w ograniczonym zakresie: w § 4, w którym wymienione zostały rodzaje opłat i stawek opłat ustalanych w taryfie, w § 16, który dotyczy sposobu obliczenia stawki opłaty stałej za usługi wirtualnego przesyłania zwrotnego oraz w § 22, który dotyczy sposobu obliczenia opłaty za usługi wirtualnej dystrybucji zwrotnej. Pojęcia te funkcjonują w dokumentach unijnych, na przykład w wytycznych ACER (Agencji ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki) oraz są używane w ww. instrukcjach IRiESP i IRiESD, czyli aktach nie mających statusu aktu prawnego powszechnie obowiązującego. Dlatego w celu dochowania zasady określoności prawa – wskazane jest zamieszczenie ww. definicji w projekcie rozporządzenia.

Przepisy § 3–5 zawierają przepisy określające szczegółowe zasady kształtowania taryf. W § 3 określono zasady kształtowania cen lub stawek opłat dla poszczególnych grup taryfowych, w oparciu o zdefiniowane w art. 3 pkt 21 ustawy koszty uzasadnione, zapewniając odbiorcy możliwość obliczenia należności za pobrane paliwo gazowe i wykonane usługi z tym związane.

W § 4 szczegółowo określono składniki taryf ustalanych przez przedsiębiorstwa energetyczne za usługi wykonywane w zakresie działalności gospodarczej związanej z dostarczeniem paliwa gazowego, tj. przesyłaniem, dystrybucją paliwa gazowego, magazynowaniem paliwa gazowego, skraplaniem lub regazyfikacją skroplonego gazu ziemnego oraz obrotu paliwami gazowymi, w tym na podstawie umowy kompleksowej.

W odniesieniu do działalności w zakresie przesyłania paliw gazowych, w porównaniu z rozporządzeniem z 2008 r. określono, że stawki opłat kalkulowane są jako stawki typu entry-exit, a taryfa zawiera również sposób ustalania stawek opłat przesyłowych za usługi świadczone na podstawie umów krótkoterminowych, na zasadach przerywanych i w ramach przesyłania zwrotnego oraz wirtualnego przesyłania zwrotnego (wskazane zmiany dostosowują prawo krajowe do prawa

UE) oraz opłaty za wznowienie dostarczania paliw gazowych po jego wstrzymaniu spowodowanym przyczynami, o których mowa w art. 6 ust. 3 i 3a ustawy (usunięto w ten sposób brak koniecznych przepisów w tym zakresie) tzn. jeżeli stwierdzono, że:

- instalacja znajdująca się u odbiorcy stwarza bezpośrednie zagrożenie dla życia, zdrowia albo środowiska,
- nastąpił nielegalny pobór paliw gazowych,
- odbiorca zwleka z zapłatą za pobrane paliwo gazowe albo świadczone usługi co najmniej miesiąc po upływie terminu płatności.

Jednocześnie ze względu na fakt, iż stawki opłaty abonamentowej mają dla działalności w zakresie przesyłania paliw gazowych marginalny charakter w stosunku do przychodu z tytułu opłaty stałej i zmiennej, dla działalności tej zrezygnowano z wyodrębnienia stawki abonamentowej.

W odniesieniu do działalności w zakresie dystrybucji paliw gazowych, regulacje są zbliżone do zmian wprowadzonych dla działalności w zakresie jego przesyłania, tj. określono sposób ustalenia stawek opłat za usługi dystrybucji świadczone na podstawie umów krótkoterminowych, na zasadach przerywanych i w ramach usługi dystrybucji zwrotnej, wirtualnej dystrybucji zwrotnej oraz zrezygnowano z ustalania dla tej działalności stawek opłat abonamentowych. Powodem rezygnacji z tych stawek jest konieczność zmniejszenia ilości opłat, na podstawie których odbiorcy będą obciążani za dostarczone im paliwo. Przedsiębiorstwo obrotu ma prawo ustalać stawki abonamentowe rekompensujące mu koszty handlowej obsługi odbiorców (które są kosztami stałymi, niezależnymi od ilości paliwa pobranego przez odbiorców). Określanie kolejnych stawek abonamentowych przez operatorów dystrybucyjnych, które musiałyby znaleźć się na fakturze odbiorcy, nie byłoby rozwiązaniem słusznym.

W odniesieniu do działalności w zakresie magazynowania paliw gazowych, w porównaniu z rozporządzeniem z 2008 r., zdecydowano, że taryfa określa również sposób ustalania stawek opłat magazynowych na podstawie umów krótkoterminowych, na zasadach przerywanych (obie zmiany dostosowują prawo krajowe do prawa UE) oraz sposób ustalania opłat lub stawki opłat za usługi wykonywane na dodatkowe zlecenie odbiorców usług magazynowania.

Z identycznych powodów jakie przedstawiono dla usług przesyłania, zdecydowano o usunięciu z elementów składowych taryfy przedsiębiorstwa energetycznego wykonującego działalność gospodarczą w zakresie magazynowania paliwa gazowego oraz przedsiębiorstwa energetycznego wykonującego działalność gospodarczą w zakresie skraplania lub regazyfikacji skroplonego gazu ziemnego, stawek opłat abonamentowych.

Przepis § 5 zawiera kryteria podziału odbiorców na grupy taryfowe (z wyjątkiem usługi przesyłania, dla której stawki na wejściu i wyjściu nie będą różnicowane na grupy taryfowe), z uwzględnieniem kosztów uzasadnionych związanych z dostarczaniem paliw gazowych do danej grupy odbiorców. W porównaniu z rozporządzeniem z 2008 r., projekt dodaje nowe kryteria, na podstawie których dokonywany jest ww. podział, tj. charakterystykę techniczną punktów wejścia lub wyjścia oraz charakterystykę funkcjonalną punktów wejścia lub wyjścia, wielkości i charakterystyki zatłaczania lub odbioru paliwa gazowego z instalacji magazynowej. Zmieniono również obecne kryterium w postaci: wielkości i charakterystyki poboru paliwa gazowego w miejscach jego odbioru na wielkości i charakterystyki dostarczania lub odbioru paliwa gazowego w miejscach jego dostarczania lub odbioru. Powyższe zmiany spowodowane zostały zastosowaniem modelu stawek przesyłowych typu entry-exit. Model ten zostanie przedstawiony szczegółowo w dalszej części uzasadnienia. Dodatkowo, jako kryterium podziału odbiorców na grupy taryfowe dodano kryterium ilości energii zawartej w paliwie gazowym nabywanym w punkcie wirtualnym oraz kryterium zużycia paliwa gazowego na potrzeby odbiorców w gospodarstwach domowych. To ostatnie kryterium wprowadzono w celu stopniowego uwolnienia cen gazu dla wszystkich odbiorców z wyjątkiem odbiorców w gospodarstwach domowych.

Przepis § 6 zawiera szczegółowe zasady kalkulacji cen i stawek opłat. Stanowi on, że ceny i stawki opłat zawarte w taryfie kalkuluje się w oparciu o koszty planowane na okres 12 miesięcy kalendarzowych. Jednocześnie przedsiębiorstwo może wystąpić do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, zwanego dalej „prezesem URE”, z wnioskiem o zatwierdzenie taryfy na okres dłuższy niż 12 miesięcy, zgodnie z art. 47 ust. 1 ustawy. W porównaniu z rozporządzeniem z 2008 r., projekt nie posługuje się pojęciem kosztów operacyjnych i kosztów amortyzacji zaangażowanego w działalność przedsiębiorstwa energetycznego majątku, lecz ogólnie pojęciem kosztów uzasadnionych (podobnie jak to ma miejsce w rozporządzeniu taryfowym dla energii elektrycznej) związanych z wykonywaną działalnością. Zmiana ta jest podyktowana faktem, iż dotychczasowy zapis budził wątpliwości. Z punktu widzenia rachunkowego koszty operacyjne obejmują bowiem koszt amortyzacji, podczas gdy w regulacji pojęcie kosztów operacyjnych nie obejmuje kosztów kapitałowych, jakim jest amortyzacja, na którą przedsiębiorstwo ma bezpośredni wpływ. To co jest podstawą kalkulacji cen i stawek opłat zapisano ogólnie, a mianowicie że są to koszty uzasadnione ponoszone przez przedsiębiorstwo w związku z wykonywaną działalnością oraz – w przypadku działalności infrastrukturalnych (przesyłanie, dystrybucja, magazynowanie oraz skraplanie i regazyfikacja skroplonego gazu ziemnego) – uzasadniony zwrot z kapitału zaangażowanego w tę działalność, natomiast w przypadku działalności obrotu – marża na uzasadnionym poziomie.

Zrezygnowano z wzorów, które stanowiły podstawę kalkulacji zwrotu z zaangażowanego kapitału. Powodem tego były uwagi zgłoszone przez Prezesa URE oraz Rządowe Centrum Legislacji, w których wskazywano, iż w odróżnieniu od rozporządzenia taryfowego dla energii elektrycznej oraz rozporządzenia taryfowego dla ciepła rozporządzenie gazowych 2008 r. zawiera szczegółowe wytyczne w zakresie zwrotu z kapitału, co stoi w sprzeczności z postanowieniami art. 23 ust. 2 pkt 3 lit. c ustawy, zgodnie z którym to do zakresu działania Prezesa URE należy ustalanie uzasadnionego zwrotu z kapitału dla przedsiębiorstw energetycznych przedkładających taryfy do zatwierdzenia.

W § 7 określono, że podstawą ustalania i oceny kosztów planowanych (odwołanie do § 6) są porównywalne koszty poniesione w roku kalendarzowym poprzedzającym rok przedłożenia taryfy do zatwierdzenia. Podstawą oceny kosztów uzasadnionych mogą być porównywalne koszty wykonywania działalności gospodarczej w przedsiębiorstwach energetycznych wykonujących, w porównywalnych warunkach, działalność gospodarczą tego samego rodzaju.

Jednocześnie określono, że podstawą oceny ilości energii zawartej w paliwie gazowym, wielkości mocy umownych, mocy załączania i mocy odbioru, liczby pakietów, układów pomiarowych i zawieranych umów, o których mowa w § 7 ust. 4, są odpowiednie dane z roku kalendarzowego poprzedzającego rok przedłożenia taryfy do zatwierdzenia. Powyższa zmiana ma na celu uszczegółowienie i doprecyzowanie zasady sformułowanej w § 7 ust. 2.

Przepis § 8 określa, że przedsiębiorstwo energetyczne dokonuje podziału kosztów wspólnych dla grup taryfowych oraz kosztów wspólnych dla rodzajów wykonywanej działalności gospodarczej w zależności od rodzaju tej działalności i poszczególnych grup taryfowych zgodnie z przyjętą metodą podziału kosztów. Ponadto, przyjęta metoda podziału kosztów, zasady ewidencji kosztów oraz podział odbiorców na grupy taryfowe nie może ulec zmianie w okresie regulacji.

Przepis § 9 zawiera szczegółowe zasady ustalania przychodu kalkulacyjnego dla danego rodzaju działalności gospodarczej. Należy zauważyć, że w przypadku występowania przez przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją paliw gazowych, magazynowaniem paliw gazowych i skraplaniem lub regazyfikacją skroplonego gazu ziemnego o taryfę na okres dłuższy, niż rok, istnieje konieczność korygowania elementów taryfy w czasie jej obowiązywania, poprzez uwzględnienie zmian zachodzących w otoczeniu zewnętrznym i wewnątrz przedsiębiorstwa. Przepis statuuje ustalenie przychodu kalkulacyjnego w celu określenia stopnia



poprawy efektywności funkcjonowania przedsiębiorstwa energetycznego w okresie regulacji oraz wskazuje sposoby jego obliczania dla poszczególnych rodzajów działalności gospodarczej związanych z dostarczaniem paliw gazowych.

W porównaniu z rozporządzeniem z 2008 r., umożliwiono zastosowanie współczynnika korekcyjnego dla działalności w zakresie obrotu paliwem gazowym. Zmiana ta wynika z faktu, iż brak regulacji w tym zakresie powodował, że organ regulacyjny nie posiadał skutecznych narzędzi wymuszających obniżenie cen paliwa gazowego w sytuacji, gdy taka korekta była uzasadniona korzystną dla przedsiębiorstwa zmianą warunków zewnętrznych prowadzenia działalności.

Jednocześnie dodano przepis określający sposób ustalania współczynnika korekcyjnego pozwalającego na określenie stopnia poprawy efektywności funkcjonowania przedsiębiorstwa energetycznego w okresie regulacji.

Przy obliczaniu przychodu kalkulacyjnego dla danego roku obowiązywania taryfy dla działalności gospodarczej w zakresie przesyłania paliwa gazowego oraz dystrybucji nie uwzględnia się liczby odbiorców objętych tą obsługą. Zmiana ta spowodowana jest faktem, iż w przypadku wskazanych działalności zrezygnowano z ustalania w taryfie stawek opłaty abonamentowej, a zatem nie ma powodu ustalania przychodu z tego tytułu (stanowiącego iloczyn stawki abonamentowej i liczby układów pomiarowych).

Jednocześnie określono, że w przypadku określania zmian cen lub stawek opłat na dany rok regulacji przy użyciu współczynnika korekcyjnego, podstawą ustalania przychodu kalkulacyjnego dla danej działalności gospodarczej będzie rok kalendarzowy poprzedzający rok przedłożenia taryfy do zatwierdzenia, a nie pierwszy rok okresu regulacji.

W § 10 uszczegółowiono dotychczasowe zasady uwzględniania przychodów przedsiębiorstw w przychodzie pokrywającym koszty uzasadnione, poprzez dodanie nowych elementów: opłat za bilansowania systemu i zarządzanie ograniczeniami systemowymi, oraz z tytułu wykonywania umowy powierzającej pełnienie obowiązków operatora, o której mowa w art. 9h ust. 3 pkt 2 ustawy, a także wykonywania działalności gospodarczej wynikającej z decyzji Prezesa URE, dotyczącej wyznaczenia operatorem odpowiedniego systemu, o których mowa w art. 9h ust. 9 ustawy. Zaznaczyć przy tym należy, że przychody z wymienionego wyżej tytułu są pomniejszone o koszty ponoszone w związku z wykonywaniem umowy bądź decyzji. Ponadto, w związku z kontrowersjami występującymi w procesie taryfowym – uściślono, iż w przychodzie regulowanym danego roku uwzględnia się przychody uzyskane z opłat za przekroczenia mocy umownej i z opłat za usługi wykonywane na dodatkowe zlecenie odbiorcy, które zostały osiągnięte w roku poprzedzającym rok przedłożenia taryfy do zatwierdzenia. Jednocześnie w ust. 4, który stanowi o tym jakich przychodów nie uwzględnia się w przychodzie regulowanym, dodano przychody uzyskane ze sprzedaży mocy umownych na połączeniach międzysystemowych oferowanych w trybie aukcji.

W § 11 ograniczono w stosunku do odpowiadającego mu § 10 rozporządzenia z 2008 r., przez brak wskazania jakie przypadki upoważniają przedsiębiorstwo do wystąpienia o korektę cen. Z uwagi na fakultatywny charakter art. 47 ust. 2b ustawy uznano, że nie ma powodu wskazywać otwartego katalogu przypadków, w oparciu o które może nastąpić korekta cen, gdyż w dotychczasowej praktyce pozytywnie rozpatrywano również wnioski o korektę cen jeśli koszty zakupu paliw gazowych wzrastały o mniej niż 5 % w stosunku do kosztów planowanych (tak działo się w przypadku przedsiębiorstw, które zaopatrują się w gaz z różnych źródeł).

Przepis § 12 wprowadza do systemu taryfowego stawki przesyłowe typu entry-exit, czyli stawki ustalone oddzielnie dla poszczególnych punktów wejścia i wyjścia do systemu przesyłowego, zamiast dotychczasowych dystansowych i grupowych. Co do zasady stawki te powinny odpowiadać ponoszonym kosztom, tj. stawki stałe – kosztom stałym, stawki zmienne

– kosztom zmiennym. W przypadku oferowania przepustowości w trybie aukcji stawki opłaty stałej ustalone dla punktów zlokalizowanych na połączeniach międzysystemowych są stawkami minimalnymi.

Przepis § 13 określa, że stawki opłaty stałej kalkuluje się dla punktów wejścia i dla punktów wyjścia. Natomiast stawki opłaty zmiennej kalkuluje się dla punktów wyjścia, w których w paliwa gazowe są zaopatrywani odbiorcy końcowi oraz dla punktów zlokalizowanych na połączeniu systemu przesyłowego z systemem dystrybucyjnym. Powyższe rozwiązanie umożliwia kalkulowanie stawek zmiennych także dla odbiorców końcowych zaopatrywanych z sieci przesyłowej.

Wymóg wprowadzenia do polskiego porządku prawnego stawek przesyłowych entry-exit wynika z rozporządzenia 715/2009, które wskazuje, że taryfy za dostęp do sieci ustalane są oddzielnie dla punktów wejścia do systemu przesyłowego i wyjścia z niego (art. 13 ust. 1 rozporządzenia 715/2009), a także zobowiązuje państwa członkowskie do wprowadzenia, najpóźniej od 3 września 2011 r., mechanizmów zapewniających ustalanie opłat sieciowych w oderwaniu od ścieżek kontraktowych. Istotą tego systemu taryfowego jest możliwość rezerwacji mocy oddzielnie w punkcie wejścia i w punkcie wyjścia lub jedynie w jednym z tych punktów (obecnie rezerwacji dokonuje się tylko w punkcie wyjścia). Konsekwentnie opłata naliczana jest odrębnie w tych punktach. Różnicowanie stawek odbywa się w oparciu o koszty, a stawki ustalane są niezależnie dla punktów entry i exit.

Zaproponowane rozwiązanie przewiduje ponadto, że do punktów wejścia oprócz punktów granicznych zaliczone zostaną punkty wprowadzenia paliwa gazowego do systemu przesyłowego zlokalizowane w kopalniach, odazotowniach, instalacjach magazynowych, instalacjach skroplonego gazu ziemnego. Ponadto instalacje magazynowe poszerzą dodatkowo katalog punktów wyjścia. W efekcie opłaty przesyłowe będą lepiej odzwierciedlać stopień wykorzystania sieci przez odbiorców charakteryzujących się różnym stopniem zmienności poboru paliwa w czasie. Odbiorcy, którzy pobierają równomiernie, a więc nie korzystają z magazynów zostaną obciążeni niższymi opłatami przesyłowymi, niż odbiorcy, na których potrzeby trzeba paliwo przesłać do i pobrać z magazynu.

Pierwsza taryfa za świadczenie usług przesyłania paliw gazowych ze stawkami entry-exit zatwierdzona została w czerwcu 2011 r. Podstawą prawną stał się art. 13 ust. 1 rozporządzenia 715/2009, które – na mocy art. 288 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej – ma zastosowanie do operatorów systemów przesyłowych. Należy jednocześnie podnieść, że docelowy model systemu taryfowego powinien różnić się od tego, który jest proponowany obecnie poprzez wprowadzenie rozdzielenia rezerwacji mocy na punktach wejścia i wyjścia, różnicowanie w oparciu o koszty krańcowe oraz wprowadzenie stref bilansujących.

Przepisy UE wymagają ponadto, by usługi przesyłania paliw gazowych mogły być świadczone w okresach krótszych niż rok, na zasadach przerywanych oraz w ramach wirtualnego przesyłania zwrotnego. W związku z powyższym, w § 14 określono, że w przypadku świadczenia usług przesyłania w okresach krótszych niż rok stawki opłaty stałej za te usługi stanowią iloczyn ustalonych w taryfie stawek opłaty stałej, o których mowa w § 12, oraz współczynnika, oznaczonego symbolem „K”. W przepisie tym określono sposób obliczania stawek opłaty stałej dla umów zawieranych na okres co najmniej pięciu miesięcy, na okres od trzech do czterech miesięcy, na okres od jednego do dwóch miesięcy oraz umów jednodniowych (§ 14 ust. 1). Usługi krótkoterminowe świadczone są w okresach pełnych miesięcy (w przypadku OSP jedynie w okresach miesięcznych, kwartalnych lub półrocznych, a w przypadku OSD w okresach od jednego miesiąca do 11 miesięcy. Jeśli odbiorca zamawia usługę transportu na okres na przykład 1,5 miesiąca zawiera wówczas umowę na okres 1 miesiąca oraz 15 dób – zastosowanie mają wtedy przepisy § 14 ust. 1 i 2, co zostało doprecyzowane w ust. 3. Zrealizowano tym samym postulat

operatorów systemów dystrybucyjnych, zwanych dalej „OSD”, aby nie ograniczać umów krótkoterminowych do okresu półrocza, kwartału i miesiąca. Ustalono maksymalne wartości współczynników, które są efektem analiz taryf zarówno operatorów systemu przesyłowego krajów UE, jak i obecnie obowiązujących taryf operatorów krajowych, tj. OGP Gaz-System oraz OSD GK PGNiG S.A. Współczynniki te, w ramach określonego limitu, będą ustalane przez same przedsiębiorstwa. Rozporządzenie określa jedynie ich wartość, której nie można przekroczyć. Współczynniki te zależą od okresu, w którym usługi będą świadczone i odzwierciedlają obciążenie sieci umowami długoterminowymi.

Przepis § 15 reguluje natomiast sposób ustalania stawek opłaty stałej w przypadku świadczenia usług przesyłania na zasadach przerywanych. Do obliczania opłat za świadczenie usług tego typu wykorzystano mechanizm współczynników, które będąc mnożnikami, korygują stałą stawkę opłaty przesyłowej ustaloną dla umów o charakterze ciągłym. Współczynniki te zależne są od czasu trwania ograniczenia w okresie rozliczeniowym.

Przepis § 16 określa zasady, według których powinny być rozliczane usługi wirtualnego przesyłania zwrotnego. Koszty świadczenia tych usług sprowadzają się do kosztów handlowych, tj. kosztów związanych z zawarciem umów, odczytem gazomierza w miejscu odbioru gazu oraz kosztami IT. Z uwagi na to, że omawiane usługi świadczone są jako usługi przerywane, stawki opłat, według których powinny być rozliczane, stanowią iloczyn stałych stawek opłat ustalonych dla usług ciągłych, o których mowa w § 12, współczynnika D, o którym mowa w § 15 (właściwego dla usług przerywanych) oraz współczynnika w wysokości 0,2. Zgodnie z wytycznymi ACER opłaty za świadczenie usług wirtualnego przesyłania zwrotnego powinny pokrywać koszty, które generują, tj. koszty związane z realizacją tych usług w oparciu o złożone nominacje oraz koszty IT. Tym samym nie są to koszty wysokie i współczynnik wysokości 0,2 jest na wystarczającym poziomie, aby te koszty w pełni pokryć. Z uwagi na fakt, że sprzedaż paliw gazowych w punkcie wirtualnym odbywa się na takich samych zasadach jak sprzedaż w każdym innym punkcie, nie istnieje potrzeba regulowania odrębnych zasad do rozliczania tego typu transakcji.

W § 17 określono, że przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania paliw gazowych może wykonywać usługi na dodatkowe zlecenie odbiorcy. Przedsiębiorstwo jest obowiązane do ustalenia w taryfie stawek opłat za te usługi lub sposobu ich ustalenia. W porównaniu z rozporządzeniem z 2008 r., z katalogu dodatkowych usług, które może świadczyć przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania paliw gazowych usunięto usługę sprawdzania prawidłowości wskazań układu pomiarowego. Zmiana ta jest podyktowana faktem, iż kwestia ta jest uregulowana w przepisach rozporządzenia systemowego.

Konsekwencją wprowadzenia do systemu taryfowego stawek przesyłowych typu entry-exit zamiast dotychczasowych dystansowych i grupowych są zmiany sposobu obliczania stawek opłat dystansowych i grupowych za usługę przesyłania paliw gazowych. Projekt rozporządzenia (§ 18) zawiera regulacje określające szczegółowy sposób ustalania opłaty za świadczoną usługę przesyłania paliw gazowych dla punktów wejścia, dla punktów wyjścia innych niż zlokalizowane na połączeniu systemu przesyłowego z systemem dystrybucyjnym oraz dla punktów wyjścia zlokalizowanych na połączeniu systemu przesyłowego z systemem dystrybucyjnym. Wprowadzono możliwość wyrażania stawek opłat stałych i zmiennych przesyłowych w groszach zamiast w złotych na kWh/h w celu uproszczenia prezentacji tychże stawek, które po przejściu na jednostki energii będą prezentowane z dokładnością do piątego miejsca po przecinku. Zastosowanie wzoru określonego w § 18 pkt 1 i 2 litera a czy litera b będzie zależało od wielkości zamówionej mocy umownej, przy czym jednostki okresu rozliczeniowego (godzina lub doba) są w tym przypadku pochodną jednostek mocy.

Przepis § 19 dotyczy stawek opłat za usługi dystrybucji paliw gazowych, które powinny być kalkulowane jako stawki grupowe, w podziale na stawki opłaty zmiennej i stawki opłaty stałej. Zaznaczyć należy, że dotychczas podstawą ich kalkulacji były koszty własne przedsiębiorstwa zajmującego się dystrybucją oraz uzasadniony zwrot z kapitału, podczas gdy w projektowanym rozporządzeniu są nimi dodatkowo koszty zakupu usług przesyłowych na punktach wyjścia z sieci przesyłowej, które są jednocześnie punktami wejścia do sieci dystrybucyjnej oraz koszty regazyfikacji gazu ziemnego w instalacjach własnych, w szczególności w tzw. instalacjach małego LNG, a w przypadku przedsiębiorstw zajmujących się dystrybucją, które nie mają obowiązku wydzielenia operatora – koszty zakupu usług przesyłowych i dystrybucyjnych, w tym od innego przedsiębiorstwa zajmującego się dystrybucją paliw. Podkreślić przy tym należy, że instalacje regazyfikacji skroplonego gazu ziemnego, które są przyłączone do sieci dystrybucyjnych stanowią alternatywę dla budowy nowych odcinków sieci.

W § 20 wyczerpująco określono usługi wykonywane na dodatkowe zlecenie odbiorcy przez przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie dystrybucji paliw gazowych, rozszerzając w znaczący sposób dotychczasowy katalog tych usług. Na liście znalazły się wszystkie usługi, do wykonywania których przedsiębiorstwo to zobowiązuje przepisy rozporządzenia systemowego.

W § 21 przedstawiono wzory, na podstawie których ustala się opłaty za świadczone usługi dystrybucji. W stosunku do obowiązującego rozporządzenia zawężono granice, dla których odbiorcy nie muszą zamawiać mocy, konsekwencją czego jest ustalanie dla stawek opłat stałych w zł na miesiąc, a w kWh/h za „h” okresu rozliczeniowego. Dotychczas byli nimi odbiorcy, którzy zużywają do 10 m<sup>3</sup>/h gazu wysokometanowego i do 25 m<sup>3</sup>/h gazu zaazotowanego. Wartościom tym odpowiadają następujące wartości wyrażone w jednostkach energii – dla gazu wysokometanowego (grupa E) 110 kWh/h, dla gazu zaazotowanego z grupy Lw – 227,75 kWh/h, zaś dla gazu zaazotowanego z grupy Ls– 200 kWh/h. Oznacza to, że część odbiorców z grup L-4 i S-4 kwalifikowanych będzie do grup L-5 i S-5. Analiza skutków zmiany grupy taryfowej wykazuje jednak, że dla zdecydowanej większości z nich opłaty za dostarczony gaz zmniejszą się w stosunku do tych, którymi obciążani byli według dotychczasowych zasad. Dla niewielu będzie to wzrost w granicach 1 %. Zaznaczyć jednak trzeba, że są to odbiorcy charakteryzujący się niewielkim stopniem wykorzystania zamówionej mocy. Stawki opłaty zmiennej zostały wyrażone w groszach na kWh z przyczyn wyjaśnionych w § 18.

W § 22 stworzono możliwość świadczenia usług dystrybucji w okresach krótszych niż rok lub na zasadach przerywanych poprzez określenie sposobu obliczania stosownych stawek opłat. Dodano sposób wyliczania opłaty za usługę wirtualnej dystrybucji zwrotnej, która stanowi iloczyn średniej stawki opłaty dystrybucyjnej ustalonej w taryfie przedsiębiorstwa zajmującego się dystrybucją paliw gazowych wyrażonej w gr/kWh, ilości energii zawartej w paliwie gazowym, która objęta jest tą usługą i współczynnika, oznaczonego symbolem „R<sub>w</sub>”, którego wartość wynosi 0,2. Nie są to koszty wysokie podobnie jak koszty świadczenia usług wirtualnego przesyłania zwrotnego.

W § 23 określono jakie koszty stanowią podstawę kalkulacji stawek opłat za usługi magazynowania paliw gazowych, które będą ustalane wyłącznie jako stawki stałe, uwzględniając charakterystykę zatłaczania lub odbioru paliwa gazowego z instalacji magazynowej oraz kosztów zakupu usług przesyłania paliwa gazowego w punktach wejścia do i wyjścia z instalacji magazynowej. Takie podejście wynika z analizy stawek za świadczenie usług magazynowych ustalonych przez operatorów magazynowych w UE, z których większość nie stosuje stawek zmiennych, oraz z faktu, że ilość gazu (o zmiennych cenach, generująca koszty zmienne), która jest wykorzystywana do prawidłowej pracy magazynu w zasadzie nie zależy od stopnia wykorzystania zamówionych mocy. Zgodnie z wymogami zawartymi w art. 15 ust. 2 rozporządzenia 715/2009,

operator systemu magazynowego oferuje użytkownikom instalacji magazynowych usługi świadczone w formie pakietu, jak i oddzielnie, tak więc i stawki magazynowe ustala się w formie: pakietu oraz usługi rozdzielonej, a także fakultatywnie w formie pakietu elastycznego. W § 23 opisano także specyfikę poszczególnych usług.

Przepis § 24 określa rodzaj usługi, którą przedsiębiorstwo zajmujące się magazynowaniem powinno wykonywać na dodatkowe zlecenie odbiorcy – jest nią usługa badania jakości paliw gazowych oraz sposób kalkulowania stawki opłaty za tę usługę.

Przepis § 25 szczegółowo określa sposób obliczania opłat za usługi magazynowania paliw gazowych polegające na udostępnianiu pakietu lub pakietu elastycznego lub świadczonych w formie usługi rozdzielonej.

Przepis § 26 zawiera podział stawek opłat za usługi skraplania lub regazyfikacji skroplonego gazu ziemnego (stałe i zmienne) oraz określa zasady ich obliczania.

W § 27 określającym jakie usługi na dodatkowe zlecenie odbiorcy może świadczyć przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie skraplania lub regazyfikacji skroplonego gazu ziemnego. W porównaniu z rozporządzeniem z 2008 r., dokonano zmiany polegającej na usunięciu usługi wyładunku skroplonego gazu ziemnego. Zmiana ta wynika z faktu, iż zgodnie z Instrukcją Terminalu, usługa regazyfikacji będzie składać się z czterech usług cząstkowych: wyładunku LNG z tankowca do zbiorników terminalu, procesowego składowania LNG w zbiornikach terminalu, regazyfikacji LNG oraz dostarczania gazu ziemnego powstałego w wyniku regazyfikacji LNG do systemu przesyłowego w punkcie wyjścia z terminalu. W konsekwencji należy uznać, że usługa wyładunku LNG jest integralnym elementem usługi regazyfikacyjnej. Nie powinna więc być wyodrębniona jako usługa dodatkowa. Dodano usługę przedłużonego procesowego składowania skroplonego gazu ziemnego w przypadku wykorzystywania zbiorników terminalu do magazynowania skroplonego gazu ziemnego.

Przepis § 28 przedstawia wzór, na podstawie którego ustalana będzie opłata za świadczoną usługę skraplania lub regazyfikacji.

Przepis § 29 określa jakie koszty stanowią podstawę kalkulacji ustalanych przez przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się obrotem paliwami gazowymi cen paliw gazowych oraz stawek opłat abonamentowych oraz jakie elementy uwzględnia przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu paliwami gazowymi i świadczące usługę kompleksową w rozliczeniach z odbiorcami, których obsługuje. W porównaniu z rozporządzeniem z 2008 r., ujednotaczono zasadę ustalania ceny gazu ziemnego dla przedsiębiorstwa zajmującego się wyłącznie obrotem gazem ziemnym, jak i przedsiębiorstwa świadczącego usługę kompleksową. Tym samym, cena gazu ziemnego oprócz kosztów jego pozyskania powinna uwzględniać koszty magazynowania paliw gazowych zarówno na potrzeby ich wzmożonego poboru, jak i koszty związane z tworzeniem i utrzymywaniem zapasów obowiązkowych, koszty zakupu usług przesyłowych w punktach wejścia do systemu przesyłowego, innych niż punkty wejścia do instalacji magazynowej, oraz w punktach wyjścia z systemu przesyłowego zlokalizowanych na połączeniu z innym systemem przesyłowym, koszty regazyfikacji skroplonego gazu ziemnego oraz koszty poniesione w związku z niedotrzymaniem zgłoszeń zapotrzebowania na paliwa gazowe w miejscach ich dostarczenia.

Uszczegółowiono sposób kalkulacji stawki opłaty abonamentowej przez dodanie sformułowania mówiącego o tym, że stawki te różnicuje się ze względu na standardową dla danej grupy taryfowej długość okresu rozliczeniowego, określoną w taryfie. Stworzono też możliwość pobrania przez przedsiębiorstwo energetyczne dodatkowej opłaty w przypadku, gdy na zlecenie odbiorcy dokona dodatkowego, wykraczającego poza standard właściwy dla danej grupy taryfowej, rozliczenia z tytułu sprzedaży lub świadczenia usługi kompleksowej. Stawkę opłaty za dokonane rozliczenie kalkuluje się na podstawie kosztów uzasadnionych realizacji usługi. Doprecyzowano,

że ustalone w taryfie ceny paliw gazowych, mają charakter cen maksymalnych, co oznacza, że dopuszczalne jest stosowanie cen niższych – jednakże pod warunkiem równoprawnego traktowania odbiorców w grupach taryfowych.

W § 30 w przypadku przedsiębiorstwa obrotu świadczącego usługę kompleksową wskazano, że w rozliczeniach z odbiorcami stosuje ustalone ceny i stawki opłat, oraz stawki opłat i warunki ich stosowania wynikające z taryf przedsiębiorstwa energetycznego wykonującego działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji paliw gazowych, do którego sieci odbiorca jest przyłączony. Przedsiębiorstwo to obciąża odbiorców, przyłączonych do sieci przesyłowej lub dystrybucyjnej, którzy zgłosili zapotrzebowania na paliwa gazowe, opłatami w związku z niedotrzymaniem przez nich, na skutek działania lub zaniechania, tychże zgłoszeń – według stawek opłat pobieranych przez przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji paliw gazowych.

Przepis § 31 przedstawia wzór, na podstawie którego ustalana będzie opłata za paliwa gazowe przez przedsiębiorstwo zajmujące się działalnością w zakresie obrotu. W przypadku dostarczania paliw gazowych na podstawie umowy kompleksowej opłatę za świadczoną usługę ustala się jako sumę opłat, wyliczonych wg wzoru, oraz opłat za przesyłanie lub dystrybucję paliw gazowych wynikających z taryf obowiązujących w przedsiębiorstwach wykonujących działalność w zakresie przesyłania lub dystrybucji paliw gazowych, do którego sieci odbiorca jest przyłączony.

W projektowanym rozporządzeniu usunięto podział podmiotów na poszczególne grupy przyłączeniowe ze względu na fakt, iż kwestia ta została uregulowana w rozporządzeniu systemowym.

Przepisy § 32–34 zawierają przepisy regulujące sposób ustalania opłat za przyłączenie do sieci gazowej podmiotów z grupy przyłączeniowej A, B i C.

W odniesieniu do podstawy kalkulacji opłaty za przyłączenie podmiotów z grupy przyłączeniowej B – w porównaniu z rozporządzeniem z 2008 r. – dokonano zmiany przez dodanie do katalogu przykładowych wydatków ponoszonych przez przedsiębiorstwo energetyczne w związku z przyłączaniem tych podmiotów, kosztów zakupu i montażu układu pomiarowego. Wynika to z faktu, iż dotychczas – w zależności od sytuacji finansowej przedsiębiorstwa – właścicielem układu pomiarowego był podmiot przyłączany, bądź przedsiębiorstwo, a zatem uwzględnienie przy kalkulacji ww. opłat kosztów układów pomiarowych poniesionych przez przedsiębiorstwo sprawiałoby, że ww. opłata dla tych, którzy sami nabyli gazomierz byłaby zawyżona. W chwili obecnej przedsiębiorstwa stosują się do wytycznych UE, które zalecają, aby właścicielem układów pomiarowych było przedsiębiorstwo energetyczne, co sprawia, że przedstawiony problem możliwości subsydiowania jednych podmiotów przez podmioty inne przestaje istnieć. Jednocześnie wskazano, że wymienione standardowe elementy przyłącza stanowią minimalny katalog elementów, który przedsiębiorstwo – kalkulując opłatę za przyłączenie – powinno uwzględnić. W katalogu została dodana szafka przeznaczona na kurek główny lub urządzenie pomiarowe. Dodanie tego elementu, jako standardowego elementu przyłącza wynika z wniosków przedstawionych przez Najwyższą Izbę Kontroli z 2008 r. w „Informacji o wynikach kontroli obsługi odbiorców końcowych gazu ziemnego”. Zgodnie z ww. Informacją, Najwyższa Izba Kontroli dostrzega potrzebę realizacji wniosku *de lege ferenda*, dotyczącego wprowadzenia przepisów jednoznacznie wskazujących, że szafka gazowa jest elementem przyłącza, a koszty jej zakupu i montażu wchodzi w skład opłaty przyłączeniowej. Listę tę przedsiębiorstwo może rozszerzyć. Może też uznać ją za wystarczającą, a za wszystkie inne elementy, które są niezbędne do przyłączenia pobierać opłatę w wysokości jednej czwartej poniesionych nakładów.

W § 35 regulującym zasady ustalania opłat za przyłączenie odbiorców, w przypadku wymiany przyłącza lub jego przebudowy, utrzymano podział według kryterium zwiększenia bądź niezwiększenia mocy przyłączeniowej. W przypadku wymiany lub przebudowy przyłącza bez

zwiększenia mocy przyłączeniowej, dokonanej na wniosek podmiotu pobiera się opłatę w wysokości rzeczywistych nakładów. Z kolei za wymianę przyłącza, jego przebudowę lub rozbudowę sieci spowodowaną zwiększeniem mocy przyłączeniowej, dokonaną na wniosek podmiotu, pobiera się opłatę w wysokości równej opłacie za przyłączenie do sieci gazowej, czyli zgodnie z § 32 i następnymi. W porównaniu z rozporządzeniem z 2008 r. w § 35 określono także wysokość opłaty za wymianę układu pomiarowego wynikającą ze zmiany mocy przyłączeniowej lub charakterystyki poboru paliwa gazowego, dokonaną na wniosek podmiotu zaliczonego do grupy przyłączeniowej A lub B, na jedną czwartą nakładów poniesionych na jego zakup i montaż. Podmioty z grupy przyłączeniowej C, analogicznie do rozwiązań w zakresie opłaty za przyłączenie, ponoszą opłatę w wysokości rzeczywistych nakładów poniesionych na zakup i montaż układu pomiarowego.

Przepis § 36 określa zasady rozliczeń z odbiorcami oraz między przedsiębiorstwami energetycznymi w zakresie przekazywania przez przedsiębiorstwo wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji paliw gazowych informacji dotyczących wykonania tej usługi oraz w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości w działaniu układu pomiarowego lub przyjęcia do rozliczeń błędnych odczytów wskazań tego układu. Generalną zasadą jest niepobieranie opłat za przekazywanie danych, w szczególności danych dotyczących odczytów układów pomiarowych lub ich korekty, w przypadku zmiany sprzedawcy oraz na potrzeby dokonania rozliczeń lub ich korekt w standardowych okresach odczytowych, przez przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji paliw gazowych. W innych przypadkach niż określone w ust. 1 ww. przepisu – dane te są przekazywane odpłatnie. Przepis § 36 reguluje także zasady prowadzenia rozliczeń z odbiorcami w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości w działaniu układu pomiarowego lub przyjęcia do rozliczeń błędnych odczytów wskazań tego układu. W takich przypadkach podstawę do wyliczenia korekty stanowią średniodobowe zużycie paliw gazowych, ustalone na podstawie prawidłowo zmierzonego poboru paliw gazowych w porównywalnym okresie, pomnożone przez liczbę dni w okresie, którego dotyczy korekta, z uwzględnieniem sezonowości poboru paliw gazowych oraz innych udokumentowanych okoliczności mających wpływ na wielkość zużycia paliw gazowych.

W § 37 uregulowano zasady rozliczeń za pobrane paliwa gazowe lub wykonane usługi związane z dostarczaniem paliw gazowych o (m.in. kwestię ewentualnej nadpłaty lub niedopłaty) oraz maksymalną długość okresów rozliczeniowych z uwzględnieniem podziału na odbiorców pobierających paliwo gazowe w ilości nie większej niż 110 kWh/h (w okresach nie dłuższych niż 12 miesięcy) oraz na pozostałych odbiorców (co miesiąc).

W porównaniu z rozporządzeniem z 2008 r., dodano przepisy, które wzmacniają pozycję odbiorcy paliw gazowych. W prognozach zużycia paliw gazowych (które są podstawą pobierania opłat za dostarczone paliwo gazowe) uwzględnia się zgłoszone przez odbiorcę istotne zmiany w poborze paliw gazowych (ust. 3). Dodatkowo w § 37 ust. 5 odniesiono się do sytuacji gdy nie ma dostępu do układu pomiarowego - wówczas przedsiębiorstwo energetyczne ma prawo ustalać wielkość zużycia paliw gazowych na podstawie szacunku, wyznaczonego zgodnie z zasadami, o których mowa w § 36 ust. 4 i 5.

W § 38 określono szczegółowe zasady przeliczania zużycia gazu ziemnego wyrażonego w jednostkach objętości ( $m^3$ ) na zużycie wyrażone w jednostkach energii (kWh). Rozliczenia za pobrane paliwo gazowe lub wykonane usługi związane z jego dostarczaniem będą dokonywane na podstawie iloczynu wielkości zużycia tego paliwa wyrażonego w jednostkach objętości, oraz współczynnika konwersji, który stanowi iloraz, liczby 3,6 i ciepła spalania paliwa gazowego. Do obliczania ciepła spalania  $1 m^3$  paliw gazowych określono warunki odniesienia zgodne z obowiązującymi standardami w tym zakresie. Ponadto, operatorzy systemu gazowego

zobowiązani zostali do publikacji na swoich stronach internetowych, dla każdego miesiąca, średnią ważoną wartość ciepła spalania paliwa gazowego. W przedmiotowym paragrafie określono, że:

- dla odbiorów pobierających paliwo gazowe w ilości nie większej niż 110 kWh/h, współczynnik konwersji ustalany jest na podstawie średniej arytmetycznej z ostatnio opublikowanych wartości ciepła spalania, z liczby miesięcy odpowiadającej liczbie miesięcy okresu rozliczeniowego,
- dla odbiorów pobierających paliwo gazowe w ilości większej niż 110 kWh/h współczynnik konwersji ustalany jest na podstawie wartości ciepła spalania, ustalonej dla okresu rozliczeniowego.

Ponadto, dopuszczono, że w przypadku odbiorców, u których zainstalowano urządzenie, uzgodnione z właściwym operatorem, umożliwiające określenie ciepła spalania w okresie rozliczeniowym współczynnik konwersji ustala się na podstawie średniej ważonej wartości ciepła spalania pomierzonej tym urządzeniem.

Na fakturze, przedsiębiorstwo energetyczne zamieszcza informacje o wielkości zużycia paliwa gazowego i podstawy jego ustalenia, wskazując czy jest to zużycie rzeczywiste czy prognozowane oraz określić początkowy i końcowy stan urządzenia pomiarowego. W okresie pomiędzy kolejnymi odczytami rzeczywistymi podstawą rozliczenia za paliwo gazowe może być stan gazomierza zgłoszony przez odbiorcę osobiście telefonicznie lub za pośrednictwem udostępnianych przez przedsiębiorstwo energetyczne elektronicznych kanałów komunikacji.

W § 39 w celu zapewnienia należytego sposobu świadczenia usług związanych z dostarczaniem paliw gazowych określono, że przedsiębiorstwo energetyczne obniża odbiorcy wysokość opłat za konkretne usługi proporcjonalnie do wielkości faktycznego ograniczenia mocy umownej i liczby godzin trwania przerwy lub zakłócenia wraz z podaniem sytuacji uzasadniających obniżenie opłat.

W § 40 w celu wypełnienia delegacji ustawowej oraz zagwarantowania należytego wykonania usługi, określono, że w przypadku ograniczenia ciśnienia dostarczanych paliw gazowych poniżej wielkości gwarantowanych przez operatora systemu przesyłowego lub określonych w umowach o świadczenie usług dystrybucji oraz niespełnienia przez paliwa gazowe parametrów jakościowych określonych w odrębnych przepisach, odbiorcom przysługuje bonifikata określona w taryfie, obliczana proporcjonalnie do ograniczenia ciśnienia albo niespełnienia parametrów jakościowych.

W celu zagwarantowania odbiorcom należytych standardów jakościowych ich obsługi, w § 41 określono sytuacje, w których przedsiębiorstwo energetyczne jest obowiązane do udzielenia odbiorcy bonifikaty za ich niedotrzymanie oraz określono sposób ustalania tych bonifikat. W porównaniu z rozporządzeniem z 2008 r., znacznie rozszerzono listę standardów, których niespełnienie rodzi skutki finansowe dla przedsiębiorstwa. Uwzględniono przy tym standardy określone w rozporządzeniu systemowym, w tym również prawa odbiorców i odpowiadające im obowiązki przedsiębiorstwa energetycznego, które co prawda nie nazywają się standardami, ale w istocie nimi są (np. przedłużenie siedmiodniowego terminu przekazania układu pomiarowego, którego przedsiębiorstwo energetyczne jest właścicielem, do badania laboratoryjnego). Ponadto, w celu zapewnienia jednolitości w regulacji rynku paliw gazowych i energii elektrycznej na potrzeby obliczania bonifikat, jako odniesienie przyjęto zamiast dotychczasowego przeciętnego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw, określonego w obwieszczeniu Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego ogłaszanym w Dzienniku Urzędowym Głównego Urzędu Statystycznego – przeciętne wynagrodzenie w gospodarce narodowej, określone w komunikacie Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego ogłaszanym w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”. Nadto, w celu ujednoczenia wysokości bonifikat, w modelowo podobnych sytuacjach – określonych w rozporządzeniach taryfowych dla paliw gazowych i energii elektrycznej – przyjęto wysokości ustalone w obowiązującym rozporządzeniu taryfowym dla energii elektrycznej.



W § 42 zawierającym przepisy dotyczące opłat z tytułu przekroczenia mocy umownej, przysługującym przedsiębiorstwom energetycznym świadczącym usługę przesyłania lub dystrybucji paliwa gazowego, w ust. 1 określono przypadki, które upoważniają do naliczania opłat z tego tytułu i które stanowią iloczyn mocy maksymalnej zarejestrowanej przez układ pomiarowy ponad moc umowną, trzykrotnej stałej stawki przesyłowej lub dystrybucyjnej i liczby godzin w okresie rozliczeniowym. W ust. 2 wprowadzono postanowienie, że opłaty za przekroczenie mocy nie są naliczane w przypadku, gdy odbiorca nie został powiadomiony o ograniczeniach wprowadzonych przez przedsiębiorstwo energetyczne. Natomiast w ust. 3 określono przypadki, dla których mimo wystąpienia przekroczenia mocy umownej – opłat nie pobiera się. Należą do nich: awaria w sieci dystrybucyjnej, prace prowadzone w obrębie sieci dystrybucyjnej, których termin wcześniej uzgodniono oraz udokumentowane przypadki wystąpienia siły wyższej. Uznano tym samym, iż jedynie przypadki świadomego przekraczania mocy umownej zasługują na karę, jaką jest naliczenie opłat za przekroczenie mocy umownej. W pozostałych zaś przypadkach przedsiębiorstwo może jedynie żądać opłat w wysokości wyrównującej powstałe straty i w sytuacji braku zgody na ich wysokość dochodzić swoich roszczeń na podstawie ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. Nr 16, poz. 93, z późn. zm.).

Kolejne przepisy (§ 43 i § 44) określają szczegółowe zasady rozliczeń z tytułu nielegalnego poboru paliw gazowych, tj. wskazują m.in. sytuacje, gdy ma miejsce nielegalny pobór, wskazują sposób obliczania opłat z tego tytułu oraz rodzaj czynności wykonywanych w związku z nielegalnym poborem paliw gazowych, za które przedsiębiorstwo energetyczne może ustalić w taryfie opłaty. Określono również szczegółowy katalog czynności wykonywanych przez przedsiębiorstwo energetyczne, który związany jest ze stwierdzeniem nielegalnego poboru paliw gazowych, za które można pobierać opłaty ustalone w taryfie przedsiębiorstwa.

W § 45 określono, że przedsiębiorstwo energetyczne powstałe w wyniku dokonanych przekształceń organizacyjnych (łączenie, podział, wydzielenie) zachowuje prawo do prowadzenia rozliczeń z odbiorcami, na podstawie cen i stawek opłat ustalonych w taryfach przedsiębiorstw, które uległy przekształceniom organizacyjnym, przez okres, na jaki taryfy te zostały zatwierdzone przez Prezesa URE, lecz nie dłużej niż przez okres 12 miesięcy od dnia dokonania tych przekształceń.

Mając na uwadze przejście w projekcie z metody objętościowej na energetyczną, które wymaga właściwego przygotowania infrastruktury (w tym przede wszystkim infrastruktury teleinformatycznej), w przepisach przejściowych i końcowych (§ 46 ust. 1), wprowadza się okres przejściowy dla docelowego wprowadzenia rozliczeń z odbiorcami i użytkownikami systemu w jednostkach energii. Mając na uwadze skalę niezbędnych do podjęcia działań przez przedsiębiorstwa energetyczne, przyjęto, że przepisy rozporządzenia dotyczące rozliczeń w jednostkach energii będą stosowane w przyjętym brzmieniu od pierwszego dnia miesiąca przypadającego po upływie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie rozporządzenia. Natomiast w okresie przejściowym przepisy rozporządzenia będą stosowane po dokonaniu odpowiednich modyfikacji w ich brzmieniu, tj. w szczególności zmiany ilości oraz jednostek energii na ilości paliw gazowych lub jednostek objętości. Jednocześnie przepis § 46 ust. 2 szczegółowo określa jednostki, które mają być stosowane do czasu rozpoczęcia prowadzenia rozliczeń w jednostkach energii, oraz których stosowanie jest wyłączone.

Przedstawione powyżej dostosowanie przepisów umożliwi ich stosowanie od dnia wejścia w życie rozporządzenia, co jest niezbędne do niezakłóconego funkcjonowania ustanawianego rozporządzeniem nowego systemu ustalania taryf. Jednocześnie należy podkreślić, że przyjęte rozwiązanie jest jedynym możliwym do zastosowania. Stosowanie w okresie przejściowym zasad ustanowionych przepisami obecnie obowiązującego rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 6 lutego 2008 r. w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń

w obrocie paliwami gazowymi jest wykluczone z uwagi na kluczowe różnice pomiędzy zasadami ustanawiania taryf w obu rozporządzeniach, które uniemożliwiałyby w konsekwencji funkcjonowanie któregoś z systemów.

Zmiana zasad rozliczeń w odniesieniu do wszystkich odbiorców powinna wejść w życie w jednakowym terminie – dotyczy ona ponad 6,3 mln odbiorców pobierających paliwa gazowe w ilości mniejszej niż 110 kWh/h oraz około 200 tys. pozostałych odbiorców. Ponadto, biorąc pod uwagę skalę zmiany w stosunku do dotychczasowego sposobu rozliczania z tytułu dostawy paliw gazowych do odbiorców, przepisy przejściowe i końcowe (§ 47) zawierają regulacje dotyczące przeprowadzenia przez przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu paliwami gazowymi, w tym świadczące usługę kompleksową, kampanii informacyjnej. Przekazanie informacji odbiorcom będzie wyłącznie działaniem informacyjnym, które nie implikuje zmiany umów, ponieważ w umowach nie są podawane jednostki, w których dokonywane jest rozliczenie. Koszty wynikające z tego zadania zostaną uznane za uzasadnione i będą podstawą do kalkulacji taryf.

W przepisach przejściowych i końcowych określono, że w terminie nie dłuższym niż 120 dni od dnia wejścia w życie rozporządzenia przedsiębiorstwo energetyczne wystąpi do Prezesa URE z wnioskiem o zatwierdzenie nowej taryfy, dostosowanej do zasad przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu (§ 48). Zarówno przygotowywanie przez przedsiębiorstwa energetyczne wniosków taryfowych, jak i zatwierdzanie taryf przez Prezesa URE, będzie odbywać się co do zasady w oparciu o zasady nowego rozporządzenia, z uwzględnieniem jednakże modyfikacji wynikających z przepisu § 46, tj. stosowanie w okresie przejściowym jednostek objętości oraz wyłączenie stosowania przepisów § 38 ust. 1–5 regulujących sposób przeliczania jednostek objętości na jednostki energii czyli współczynnika konwersji oraz § 38 ust. 6 pkt 3 i 4 określające zakres informacji o zużyciu paliw gazowych w okresie rozliczeniowym, wyrażonych w jednostkach energii – kWh.

Jednocześnie przepis § 48 przewiduje, że do spraw wszczętych, a niezakończonych do dnia wejścia w życie rozporządzenia, stosuje się przepisy niniejszego rozporządzenia. Tym samym powyższe rozwiązanie umożliwi kontynuowanie rozpatrywania przez Prezesa URE wniosków taryfowych złożonych przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia na podstawie złożonego wniosku i projektu taryfy oraz uzupełniającego wniosku o zmianę taryfy w zakresie jej dostosowania do nowych zasad, który to zostałby złożony w ciągu 120 dni od dnia wejścia w życie rozporządzenia. Celem takiej konstrukcji przepisów przejściowych jest jak najszybsze rozpoczęcie jednolitego stosowania przepisów niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do wszystkich prowadzonych postępowań oraz zmiana obowiązujących taryf na taryfy według nowego systemu, w szczególności z uwagi na wdrożenie systemu entry–exit, systemu aukcyjnego, przesyłania i dystrybucji zwrotnej, w tym wirtualnej, oraz mechanizmu przenoszenia kosztów między przedsiębiorstwami energetycznymi. Powyższe rozwiązanie umożliwi również ograniczenie czasu oraz nakładu pracy, zarówno Prezesa URE, jak i przedsiębiorstw energetycznych, które miałyby miejsce w przypadku przyjęcia odmiennego rozwiązania, tj. zakończenia prowadzonych postępowań w oparciu o dotychczas obowiązujące przepisy oraz w konsekwencji obowiązku przedłożenia kolejnego wniosku o zatwierdzenie nowej taryfy zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia.

Mając na uwadze wagę przedmiotowego rozporządzenia dla zliberalizowania rynku gazu ziemnego, jako termin wejścia w życie przedmiotowych regulacji przyjęto termin 7 dni od dnia ogłoszenia (§ 50). Zgodnie z art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2011 r. Nr 197, poz. 1172, z późn. zm.) w uzasadnionych przypadkach akty normatywne mogą wchodzić w życie w terminie krótszym niż czternaście dni. Prace nad niniejszym rozporządzeniem toczą się od końca 2011 r., tekst

rozporządzenia był dwukrotnie konsultowany ze stroną społeczną, w lutym 2012 r. oraz w październiku 2012 r. Zainteresowanie pracami nad rozporządzeniem ze strony przedsiębiorstw energetycznych było bardzo duże ze względu na charakter tej regulacji, która ma zasadniczy wpływ na sposób kształtowania cen za paliwa gazowe oraz za usługi świadczone w związku z dostarczaniem tych paliw. W niniejszym przypadku nie można uznać, że nastąpiłoby naruszenie zasady przyzwoitej legislacji, w szczególności zasady zaufania obywatela do państwa, z uwagi na fakt, że rozporządzenie jest oczekiwane przez rynek gazu ziemnego, a jego zasadniczy kształt był znany i konsultowany na długo przed jego przewidywanym wejściem w życie.

Ponadto, wejście w życie niniejszego rozporządzenia jest odpowiedzią na toczące się od 2009 r. postępowanie formalne Komisji Europejskiej, zwanej dalej „KE”, przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej nr 2009/2162., które dotyczy stosowania środków regulacji cen, mogących być uznane za nadmiernie ograniczające konkurencję. Zmiany zawarte w niniejszej regulacji, których celem jest liberalizacja rynku gazu, obejmują wprowadzenie szeregu oczekiwanych przez rynek oraz Komisję Europejską mechanizmów takich jak: stawki przesyłowe entry-exit, zasady obliczania należności za usługi krótkoterminowe i przerywane, wprowadzenie usług wirtualnego handlu gazem, wirtualnego przesyłania zwrotnego i wirtualnej dystrybucji zwrotnej, zasady obliczania należności za nowe usługi operatora systemu magazynowania – pakietową usługę magazynowania oraz rozdzieloną usługę magazynowania, możliwość oferowania usług przesyłowych w trybie aukcyjnym w przypadku połączeń między systemami przesyłowymi wewnątrz UE. Wprowadzono także zapis o cenie w taryfie jako cenie maksymalnej, co umożliwi prowadzenie przez przedsiębiorstwa polityki rabatowej, a tym samym ułatwi handel na giełdzie gazu i rozpocznie się proces liberalizacji rynku gazu. Od sprawnego wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zależy termin uruchomienia handlu gazem na Towarowej Giełdzie Energii S.A. W konsekwencji Minister Gospodarki poprzez skrócenie okresu *vacatio legis* do 7 dni wychodzi naprzeciw oczekiwaniom sektora przedsiębiorstw energetycznych oraz ma na uwadze ważny interes państwa, którym jest docelowe umorzenie postępowania KE przeciwko Polsce. W obecnym stanie prawnym byłoby to możliwe w momencie zaistnienia przesłanek konkurencyjnego rynku gazu. Uruchomienie handlu gazem na giełdzie byłoby jedną z takich przesłanek. Powyższe umożliwiłoby Prezesowi URE zwolnienie części przedsiębiorstw, a zatem części rynku, z obowiązku przedkładania taryf do zatwierdzania na mocy art. 49 ustawy.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) w związku z § 11a uchwały Nr 49 Rady Ministrów z dnia 19 marca 2002 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M. P. Nr 13, poz. 221, z późn. zm.), projekt został dwukrotnie (w lutym i w październiku 2012 r.) przekazany do konsultacji społecznych oraz zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji. Zgodnie z § 14c uchwały Nr 49 Rady Ministrów z dnia 19 marca 2002 r. – Regulaminu pracy Rady Ministrów, projekt rozporządzenia wraz z uzasadnieniem został przesłany do organów administracji rządowej pismem z dnia 6 grudnia 2012 r. Z powodu zgłoszonych uwag – projekt po zmianach zostanie ponownie przesłany do organów administracji rządowej.

Projekt rozporządzenia zostanie notyfikowany Komisji Europejskiej w trybie art. 8 dyrektywy 98/34/WE, zgodnie z art. 1 pkt 9 tiret 3 ww. dyrektywy oraz zgodnie z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597), które wdraża dyrektywę 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiającą procedurę udzielania informacji w dziedzinie norm i przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego (Dz. Urz. WE L 204 z 21.07.1998, str. 37, z późn. zm.; Dz. Urz. Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 20, str. 337).

Projekt rozporządzenia zostanie także notyfikowany Komisji Europejskiej w trybie art. 27 rozporządzenia 715/2009 w celu przekazania informacji na temat zmian przepisów o charakterze sankcji, które wchodzi w zakres zobowiązań ciążących na operatorach systemów przesyłowych na mocy rozporządzenia 715/2009/WE.

Projekt rozporządzenia zostanie również notyfikowany Komisji Europejskiej w trybie art. 3 ust. 11 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/73/WE z dnia 13 lipca 2009 r. dotyczącej wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazu ziemnego i uchylającej dyrektywę 2003/55/WE (Tekst mający znaczenie dla EOG) (Dz. Urz. UE L 211 z 14.08.2009, str. 94), jako środek o charakterze użyteczności publicznej w zakresie, w jakim przepisy projektowanego rozporządzenia są środkiem ochrony konsumentów oraz mają wpływ na konkurencję krajową i międzynarodową.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z przepisami Unii Europejskiej.

## OCENA SKUTKÓW REGULACJI

### I. Podmioty, na które oddziałuje projekt:

Regulacje zawarte w projekcie będą oddziaływały na:

- 1) przedsiębiorstwa energetyczne prowadzące działalność w zakresie przesyłania lub dystrybucji paliwa gazowego, magazynowania paliwa gazowego, skraplania lub regazyfikacji skroplonego gazu ziemnego oraz dostarczania paliwa gazowego na podstawie umowy sprzedaży lub umowy kompleksowej;
- 2) odbiorców paliw gazowych.

### II. Wyniki przeprowadzonych konsultacji

Pierwsza wersja projektu została poddana konsultacjom społecznym w dniu 7 lutego 2012 r. Z uwagi na znaczne zmiany, projekt rozporządzenia został ponownie skonsultowany w dniach 1–8 października 2012 r., przez zamieszczenie na stronie Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji oraz przesłanie odpowiedniej informacji drogą elektroniczną, z następującymi podmiotami reprezentującymi krajowy sektor gazowniczy, tj.:

1. Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych „Lewiatan”
2. Polska Izba Przemysłu Chemicznego
3. Organizacja Polskiego Przemysłu Poszukiwawczo-Wydobywczego
4. Forum Odbiorców Energii Elektrycznej i Gazu
5. Izba Gospodarcza Energetyki i Ochrony Środowiska
6. Polska Izba Gospodarcza Energii Odnawialnej
7. EC BREC Instytut Energetyki Odnawialnej sp. z o.o.
8. Stowarzyszenie Energii Odnawialnej
9. Towarowa Giełda Energii S.A.
10. Towarzystwo Obrotu Energią
11. Polska Izba Gospodarcza „EKO-ROZWÓJ”
12. Izba Energetyki Przemysłowej i Odbiorców Energii
13. Fundacja na rzecz Energetyki Zrównoważonej
14. Stowarzyszenie Forum Rozwoju Efektywnej Energii
15. Polskie Towarzystwo Certyfikacji Energii
16. Instytut Nafty i Gazu
17. Instytut Nawozów Sztucznych z siedzibą w Puławach
18. Business Centre Club
19. Izba Gospodarcza Ciepłownictwo Polskie

20. Agencja Rynku Energii S.A.
21. Krajowa Izba Gospodarcza
22. Polska Izba Biomasy
23. Polskie Towarzystwo Biomasy Polbiom
24. Polskie Stowarzyszenie Biogazu
25. Izba Gospodarcza Gazownictwa
26. Operator Gazociągów Przesyłowych Gaz – System S.A.
27. Górnośląska Spółka Gazownictwa sp. z o.o.
28. Dolnośląska Spółka Gazownictwa sp. z o.o.
29. Mazowiecka Spółka Gazownictwa sp. z o.o.
30. Pomorska Spółka Gazownictwa sp. z o.o.
31. Wielkopolska Spółka Gazownictwa sp. z o.o.
32. Karpacka Spółka Gazownictwa sp. z o.o.
33. Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A.
34. Grupa DUON S.A.
35. DUON Dystrybucja S.A.
36. EWE Energia sp. z o.o.
37. Handen sp. z o.o.
38. G.EN.GAZ ENERGIA S.A.
39. VNG Polska sp. z o.o.
40. RWE Polska S.A.
41. Entrade Grupa Energetyczna S.A.
42. Europolgaz S.A.
43. Polenergia S.A.
44. KRI S.A.
45. CP Energia S.A.
46. ArcelorMittal Poland S.A.
47. GDF SUEZ sp. z.o.o. – Hungaria
48. Marathon Petroleum Poland Services sp. z o.o.

### **III. Wpływ regulacji na:**

#### **1. sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego**

Projekt rozporządzenia nie będzie wywierał bezpośrednich skutków dla sektora finansów publicznych, w tym budżetu państwa ani budżetu jednostek samorządu terytorialnego.

#### **2. rynek pracy**

Projekt rozporządzenia nie będzie miał wpływu na rynek pracy.

#### **3. konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw**

Przewiduje się, że zastosowane w projekcie rozwiązania będą stanowiły element stymulujący do rozwoju konkurencyjnego rynku gazu ziemnego w Polsce. Dotyczy to przede wszystkim określenia w projektowanym rozporządzeniu sposobu obliczania stawek opłat za nowy rodzaj stawek przesyłowych (które stwarzają możliwość obrotu gazem ziemnym w punkcie wirtualnym) oraz nowe usługi, które może zaoferować przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji paliwa gazowego (umowy półroczne, kwartalne, miesięczne, jednodniowe oraz na zasadach przerywanych) oraz

przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie magazynowania paliwa gazowego (usługa pakietowa oraz rozdzielona, umowy na okres krótszy niż rok oraz umowy przerywane).

Projektowana regulacja będzie mieć wpływ na przedsiębiorstwa energetyczne prowadzące działalność w zakresie przesyłania lub dystrybucji paliwa gazowego, magazynowania paliwa gazowego, skraplania lub regazyfikacji skroplonego gazu ziemnego oraz dostarczania paliwa gazowego na podstawie umowy sprzedaży lub umowy kompleksowej. Biorąc pod uwagę, że projektowane rozporządzenie zapewnia skuteczność regulacji zawartych w rozporządzeniu 715/2009, dostosowuje zawarte w nim przepisy do rozporządzenia systemowego oraz doprecyzowuje szereg przepisów (co wynika z uwzględnienia czteroletniego doświadczenia w stosowaniu rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 6 lutego 2008 r. w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń w obrocie paliwami gazowymi (Dz. U. Nr 28, poz. 165)), należy uznać, że wywrze ono pozytywny wpływ na funkcjonowanie przedsiębiorstw sektora gazu ziemnego.

Zgodnie z ww. rozporządzeniem, udział poszczególnych składników opłaty w opłacie końcowej, w zależności od grupy taryfowej został przedstawiony w tabeli 1.

| Tabela 1. Udział procentowy składników opłaty w opłacie końcowej |                                  |                             |                           |                         |
|--|----------------------------------|-----------------------------|---------------------------|-------------------------|
| Grupa taryfowa   | Cena za zużyte paliwo gazowe [%] | Opłata sieciowa zmienna [%] | Opłata sieciowa stała [%] | Opłata abonamentowa [%] |
| <b>Gaz ziemny wysokometanowy E grupy taryfowe o symbolu W</b>    |                                  |                             |                           |                         |
| Dystrybucyjna sieć gazowa o ciśnieniu do 0,5 MPa włącznie        |                                  |                             |                           |                         |
| W-1  | 53,27%                           | 30,33%                      | 7,75%                     | 8,65%                   |
| W-2  | 61,27%                           | 28,11%                      | 6,48%                     | 4,13%                   |
| W-3  | 70,63%                           | 24,07%                      | 4,45%                     | 0,84%                   |
| W-4  | 72,56%                           | 24,84%                      | 2,40%                     | 0,20%                   |
| W-5  | 74,33%                           | 21,10%                      | 4,39%                     | 0,19%                   |
| W-6  | 75,36%                           | 20,10%                      | 4,51%                     | 0,02%                   |
| W-7A   | 79,38%                           | 16,05%                      | 4,56%                     | 0,01%                   |
| W-7B   | 85,42%                           | 11,85%                      | 2,72%                     | 0,00%                   |
| Dystrybucyjna sieć gazowa o ciśnieniu powyżej 0,5 MPa            |                                  |                             |                           |                         |
| W-8  | 86,02%                           | 9,16%                       | 4,80%                     | 0,02%                   |
| W-9  | 87,89%                           | 7,57%                       | 4,53%                     | 0,01%                   |
| W-10   | 90,10%                           | 6,84%                       | 3,05%                     | 0,01%                   |

Wprowadzenie nowych zasad rozliczeń, w kształcie przewidzianym w projekcie rozporządzenia, w skali całego rynku gazowego nie pociąga za sobą skutków finansowych. Fakt przesunięcia części kosztów z działalności sieciowej do działalności obrotu powoduje:

- 1) wzrost cen paliw gazowych, gdyż w podstawie ich kalkulacji oprócz dotychczas ujmowanych kosztów znajdują się koszty usług przesyłania na wejściach do systemu przesyłowego, koszty magazynowania paliwa na wzmożony jego pobór oraz koszty jego przesyłania z i do magazynu,

- 2) spadek stawek za ich dostawę, z uwagi na przeniesienie kosztów wymienionych w pkt. 1 do kalkulacji ceny paliwa,
- 3) stabilizację stawek abonamentowych.

W tabeli 2 przedstawiono przewidywane zmiany (%) poszczególnych elementów, na podstawie których ustalane są opłaty za dostarczony odbiorcy gaz ziemny. Do oszacowania tych zmiany użyto danych z wniosków taryfowych z 2011 r.

Tabela 2. Przewidywane zmiany składników opłat [%].

|   | Symbol grupy taryfowej | Cena gazu | Stawka opłaty abonamentowej | Zmienna stawka opłaty za transport*) | Stała stawka opłaty za transport |
|---|------------------------|-----------|-----------------------------|--------------------------------------|----------------------------------|
| 1                                       | 2                      | 3         | 4                           | 5                                    | 6                                |
| <b>Odbiorcy na sieci dystrybucyjnej</b> |                        |           |                             |                                      |                                  |
| 1                                       | W-1                    | 3,0       | 0                           | od -2,5 do -1,0                      | od -8,1 do 14,2                  |
| 2                                       | W-2                    | 4,4       | 0                           | od -3,6 do -2,7                      | od -17,6 do 5,5                  |
| 3                                       | W-3                    | 6,1       | 0                           | od -5,4 do -4,0                      | od -43,1 do -5,1                 |
| 4                                       | W-4                    | 6,5       | 0                           | od -6,3 do -3,7                      | od -51,1 do -10,5                |
| 5                                       | W-5                    | 8,5       | 0                           | od -11,4 do -7,2                     | od -37,9 do -13,8                |
| 7                                       | W-6A                   | 6,5       | 0                           | od -9,1 do -5,8                      | od -39,6 do -4,6                 |
| 8                                       | W-6B                   | 2,0       | 0                           | od -3,8 do -1,3                      | od -35,4 do -0,3                 |
| 11                                      | W-7A                   | 4,4       | 0                           | od -10,5 do -5,6                     | od -39,6 do -3,3                 |
| 12                                      | W-7B                   | 1,8       | 0                           | od -6,1 do -3,0                      | od -34,7 do -0,8                 |
| 14                                      | W-8A                   | 3,4       | 0                           | od -14,7 do -6,6                     | od -59,7 do -4,2                 |
| 15                                      | W-8B                   | 1,7       | 0                           | od -10,3 do -4,4                     | od -56,6 do -1,3                 |
| 17                                      | W-9A                   | 4,1       | 0                           | od -18,0 do -9,0                     | od -62,8 do -40,2                |
| 18                                      | W-9B                   | 1,5       | 0                           | od -11,6 do -3,9                     | od -60,8 do 36,6                 |
| 20                                      | W-10A                  | 3,0       | 0                           | od -13,7 do -10,1                    | od -58,1 do -32,7                |
|   | W-10B                  | 1,6       | 0                           | od -8,7 do -7,4                      | od -63,5 do 49,6                 |
|   | W-11                   | 0,8       | 0                           | od -2,0 do -4,0                      | od -8,1 do 14,2                  |
| <b>Odbiorcy na sieci przesyłowej</b>    |                        |           |                             |                                      |                                  |
| 1                                       | E-1A                   | 3,3       | 0                           | -58,0                                | -41,6                            |
|   | E-1B                   | 2,2       | 0                           | -51,7                                | -16,7                            |
|   | E-1C                   | 1,3       | 0                           | -46,2                                | 0                                |
|   | E-2A                   | 3,5       | 0                           | -56,0                                | -27,4                            |
|   | E-2B                   | 1,8       | 0                           | -50,7                                | -12,7                            |
| 2                                       | E-2C                   | 1,3       | 0                           | -46,7                                | 0                                |

Zmiana rozliczeń z jednostek objętości na jednostki energii nie pociągnie za sobą żadnych skutków w przypadku odbiorców pobierających gaz wysokometanowy w ilości powyżej 110 kWh/h. Dotychczas odbiorcy ci obciążani byli za gaz o takim cieple spalania jaki został im dostarczony. Zatem przejście na jednostki energii nie zmienia ich sytuacji. Z kolei ceny gazu dla odbiorców o poborze nie większym niż 110 kWh/h, czyli dla gospodarstw domowych, uwzględniały dotychczas koszty związane z wyższym ciepłem spalania niż normatywne ciepło spalania, ale wartości te miały charakter średni w skali całego kraju, mimo że de facto w poszczególnych obszarach kraju ciepło spalania gazu jest różne. W oparciu o postanowienia

projektowanego rozporządzenia odbiorcy z obszarów o niższym cieple spalania niż w skali kraju zapłacą mniej niż płacili według dotychczasowych zasad, natomiast odbiorcy z obszarów o wyższym cieple spalania zapłacą nieznacznie więcej. Ocenia się, że skutki finansowe w skali miesiąca będą na poziomie groszy, dokładna kwota będzie zależała od ciepła spalania dostarczonego gazu. W przypadku odbiorców gazu zaazotowanego, którzy dotychczas bezpośrednio nie byli rozliczani z ciepła spalania, a których pobór waha się w granicach od 80 do 110 kWh/h, skutki zmiany nie powinny być duże, ale w skali miesiąca mogą sięgać kilku złotych.

#### **4. sytuację i rozwój regionalny**

Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

#### **IV. Źródła finansowania**

W związku z faktem, że projektowana regulacja nie będzie miała wpływu na sektor finansów publicznych nie wskazuje się źródeł finansowania. Projekt nie pociąga za sobą obciążenia budżetu państwa lub budżetów jednostek samorządu terytorialnego.



## **ROZPORZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI<sup>1)</sup>**

z dnia .....

### **w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń w obrocie paliwami gazowymi<sup>2)</sup>**

Na podstawie art. 46 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2012 r. poz. 1059) zarządza się, co następuje:

#### **Rozdział 1 Przepisy ogólne**

**§ 1.** Rozporządzenie określa szczegółowe zasady:

- 1) kształtowania taryf dla paliw gazowych;
- 2) kalkulacji cen i stawek opłat;
- 3) rozliczeń z odbiorcami oraz między przedsiębiorstwami energetycznymi.

**§ 2.** Użyte w rozporządzeniu określenia oznaczają:

- 1) charakterystyka poboru lub zatłaczania paliwa gazowego – określone w umowie lub rzeczywiste wielkości określające w szczególności:
  - a) roczną ilość energii zawartej w odbieranym lub w zatłaczanym paliwie gazowym i nierównomierność jego odbioru lub zatłaczania w czasie,
  - b) godzinową lub dobową ilość energii zawartej w odbieranym lub w zatłaczanym paliwie gazowym,
  - c) ciśnienie w miejscu dostarczania lub zatłaczania paliwa gazowego;
- 2) grupa przyłączeniowa – grupę w rozumieniu § 3 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 2 lipca 2010 r. w sprawie szczegółowych warunków funkcjonowania systemu gazowego (Dz. U. Nr 133, poz. 891 oraz z 2012 r. poz. 968);

---

<sup>1)</sup> Minister Gospodarki kieruje działem administracji rządowej – gospodarka, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 listopada 2011 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Gospodarki (Dz. U. Nr 248, poz. 1478).

<sup>2)</sup> Niniejsze rozporządzenie zostało notyfikowane Komisji Europejskiej w dniu ..... r., pod numerem ....., zgodnie z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597), które wdraża dyrektywę 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiającą procedurę udzielania informacji w dziedzinie norm i przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego (Dz. Urz. WE L 204 z 21.07.1998, str. 37, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 20, str. 337).

- 3) grupa taryfowa – grupę odbiorców dostarczających lub odbierających paliwa gazowe z systemu gazowego lub korzystających z usług związanych z zaopatrzeniem w te paliwa, dla których określa się jeden zestaw cen lub stawek opłat i warunków ich stosowania;
- 4) moc odbioru – maksymalną ilość energii zawartej w paliwie gazowym, którą można odebrać w ciągu jednej godziny z instalacji magazynowej;
- 5) moc przyłączeniowa – moc w rozumieniu § 2 pkt 2 rozporządzenia, o którym mowa w pkt 2;
- 6) moc umowna – maksymalną ilość energii zawartej w paliwie gazowym, którą w okresie godziny lub doby można dostarczyć do lub odebrać z systemu gazowego lub instalacji skroplonego gazu ziemnego, określoną w umowie:
  - a) sprzedaży paliw,
  - b) o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji paliw gazowych,
  - c) o świadczenie usług skraplania gazu ziemnego,
  - d) kompleksowej– na dany rok, w przypadku umowy zawartej na czas nieokreślony lub umowy zawartej na czas określony co najmniej jednego roku, albo na czas trwania umowy w przypadku umowy zawartej na okres krótszy niż rok;
- 7) moc zatłaczania – maksymalną ilość energii zawartej w paliwie gazowym, którą można zatłoczyć w ciągu jednej godziny do instalacji magazynowej;
- 8) odbiorca – odbiorcę w rozumieniu art. 3 pkt 13 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne;
- 9) okres regulacji – okres, na jaki zostały ustalone wartości współczynników korekcyjnych, o których mowa w § 9 ust. 1;
- 10) pojemność czynna – pojemność instalacji magazynowej stanowiącą różnicę między jej całkowitą pojemnością a pojemnością niezbędną dla zapewnienia bezpieczeństwa pracy instalacji magazynowej oraz minimalnego ciśnienia paliwa gazowego w okresie jego odbioru;
- 11) pozyskanie paliw gazowych – zakup paliw gazowych, ich wydobywanie, wytwarzanie i przetwarzanie;
- 12) punkt wejścia – miejsce dostarczania paliw gazowych do sieci przesyłowej, w tym z instalacji magazynowej o określonej lokalizacji fizycznej;
- 13) punkt wyjścia – miejsce odbioru paliw gazowych z sieci przesyłowej, w tym miejsce dostarczenia paliw gazowych do instalacji magazynowej o określonej lokalizacji fizycznej;
- 14) punkt wirtualny – punkt w rozumieniu § 2 pkt 10 rozporządzenia, o którym mowa w pkt 2;
- 15) układ pomiarowy – układ w rozumieniu § 2 pkt 8 rozporządzenia, o którym mowa w pkt 2;
- 16) umowa krótkoterminowa – umowa, o której mowa w art. 5 ust. 2 lub 3 ustawy, o której mowa w pkt 8, zawarta na okres krótszy niż rok;
- 17) usługa dystrybucji zwrotnej – usługa świadczona przez przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się dystrybucją paliw gazowych, polegająca na dystrybucji paliw gazowych w kierunku przeciwnym do fizycznego przepływu paliw gazowych;
- 18) usługa przesyłania zwrotnego – usługa świadczona przez przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem paliw gazowych, polegająca na przesyłaniu paliw gazowych w kierunku przeciwnym do fizycznego przepływu paliw gazowych;

- 19) usługa wirtualnej dystrybucji zwrotnej – usługa świadczona przez przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się dystrybucją paliw gazowych, polegająca na umownym transporcie paliw gazowych z miejsca ich wydobycia lub wytwarzania lub z instalacji skroplonego gazu ziemnego, przyłączonych do sieci dystrybucyjnej, do punktu wirtualnego w sieci przesyłowej;
- 20) usługa wirtualnego przesyłania zwrotnego – usługa świadczona przez przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem paliw gazowych, polegająca na umownym przesyłaniu paliw gazowych w kierunku przeciwnym do fizycznego przepływu paliw gazowych w jednokierunkowych fizycznych punktach wejścia lub wyjścia do sieci przesyłowej.

## **Rozdział 2**

### **Szczegółowe zasady kształtowania taryf**

§ 3. 1. Określone w taryfie ceny lub stawki opłat dla poszczególnych grup taryfowych różnicuje się odpowiednio do kosztów uzasadnionych wykonywanej działalności gospodarczej związanej z dostarczaniem paliw gazowych, z uwzględnieniem eliminowania subsydiowania skrośnego.

2. Taryfę kształtuje się w taki sposób, aby odbiorca mógł na jej podstawie obliczyć należności odpowiadające zakresowi usług związanych z zaopatrzeniem w paliwa gazowe, określone w umowie sprzedaży paliw gazowych lub w umowie o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji paliw gazowych, lub w umowie o świadczenie usług magazynowania paliw gazowych, lub w umowie o świadczenie usług skraplania lub regazyfikacji skroplonego gazu ziemnego, lub w umowie kompleksowej.

§ 4. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania paliw gazowych ustala w taryfie:

- 1) stawki opłat za świadczenie usług przesyłania paliw gazowych, zwane dalej „stawkami opłat przesyłowych”;
- 2) sposób ustalania stawek opłat przesyłowych pobieranych:
  - a) na podstawie umów krótkoterminowych,
  - b) na zasadach przerywanych,
  - c) w ramach usługi przesyłania zwrotnego,
  - d) w ramach usługi wirtualnego przesyłania zwrotnego;
- 3) sposób ustalania opłaty za przyłączenie do sieci przesyłowej;
- 4) sposób ustalania bonifikat za niedotrzymanie parametrów jakościowych paliw gazowych;
- 5) sposób ustalania bonifikat za niedotrzymanie standardów jakościowych usług przesyłania paliw gazowych;
- 6) bonifikaty za niedotrzymanie standardów jakościowych obsługi odbiorców;
- 7) sposób ustalania opłat za:
  - a) przekroczenie mocy umownej,
  - b) nielegalny pobór paliw gazowych;

- 8) stawkę opłaty za wznowienie dostarczania paliw gazowych, jeżeli wstrzymanie dostarczania spowodowane było przyczynami, o których mowa w art. 6 ust. 3 i 3a ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, zwanej dalej „ustawą”;
- 9) stawki opłat lub sposób ustalania stawek opłat za usługi wykonywane na dodatkowe zlecenie odbiorcy.

2. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie dystrybucji paliw gazowych ustala w taryfie:

- 1) grupy taryfowe i kryteria kwalifikowania odbiorców do tych grup;
- 2) stawki opłat za świadczenie usług dystrybucji paliw gazowych, zwane dalej „stawkami opłat dystrybucyjnych”;
- 3) sposób ustalania stawek opłat dystrybucyjnych pobieranych:
  - a) na podstawie umów krótkoterminowych,
  - b) na zasadach przerywanych,
  - c) w ramach usługi dystrybucji zwrotnej,
  - d) w ramach usługi wirtualnej dystrybucji zwrotnej;
- 4) sposób ustalania opłaty za przyłączenie do sieci wysokich ciśnień oraz stawki opłat za przyłączenie do sieci niskich, średnich lub podwyższonych średnich ciśnień;
- 5) sposób ustalania bonifikat za niedotrzymanie parametrów jakościowych paliw gazowych;
- 6) sposób ustalania bonifikat za niedotrzymanie standardów jakościowych usług dystrybucji paliw gazowych;
- 7) bonifikaty za niedotrzymanie standardów jakościowych obsługi odbiorców;
- 8) sposób ustalania opłat za:
  - a) przekroczenie mocy umownej,
  - b) nielegalny pobór paliw gazowych;
- 9) stawki opłat za wznowienie dostarczania paliw gazowych, jeżeli wstrzymanie dostarczania spowodowane było przyczynami, o których mowa w art. 6 ust. 3 i 3a ustawy;
- 10) stawki opłat lub sposób ustalania stawek opłat za usługi wykonywane na dodatkowe zlecenie odbiorców.

3. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu paliwami gazowymi ustala w taryfie:

- 1) grupy taryfowe i kryteria kwalifikowania odbiorców do tych grup;
- 2) ceny paliw gazowych;
- 3) stawki opłat abonamentowych;
- 4) bonifikaty za niedotrzymanie standardów jakościowych obsługi odbiorców.

4. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu paliwami gazowymi i świadczące usługę kompleksową ustala w taryfie elementy określone w ust 3. oraz wskazuje taryfę przedsiębiorstwa energetycznego świadczącego usługi przesyłania lub dystrybucji, która ma zastosowanie w rozliczeniach z odbiorcami, którym przedsiębiorstwo świadczy usługę kompleksową.

5. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie magazynowania paliwa gazowego ustala w taryfie:

- 1) grupy taryfowe i kryteria kwalifikowania odbiorców do tych grup;

- 2) stawki opłat za świadczenie usługi magazynowania paliwa gazowego, zwane dalej „stawkami opłat magazynowych”;
- 3) sposób ustalenia stawek opłat magazynowych pobieranych:
  - a) na podstawie umów krótkoterminowych,
  - b) na zasadach przerywanych;
- 4) sposób ustalania bonifikat za niedotrzymanie standardów jakościowych usług magazynowania paliw gazowych;
- 5) bonifikaty za niedotrzymanie standardów jakościowych obsługi odbiorców;
- 6) stawki opłat lub sposób ustalania stawek opłat za usługi wykonywane na dodatkowe zlecenie odbiorcy.

6. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie skraplania lub regazyfikacji skroplonego gazu ziemnego ustala w taryfie:

- 1) grupy taryfowe i kryteria kwalifikowania odbiorców do tych grup;
- 2) stawki opłat za świadczenie usług skraplania lub regazyfikacji skroplonego gazu ziemnego;
- 3) sposób ustalania bonifikat za niedotrzymanie standardów jakościowych usług skraplania lub regazyfikacji skroplonego gazu ziemnego;
- 4) bonifikaty za niedotrzymanie standardów jakościowych obsługi odbiorców;
- 5) stawki opłat lub sposób ustalania stawek opłat za usługi wykonywane na dodatkowe zlecenie odbiorcy.

§ 5. 1. Podział odbiorców na grupy taryfowe jest dokonywany w zależności od poziomu kosztów uzasadnionych, ponoszonych przez przedsiębiorstwo energetyczne w związku z dostarczaniem paliw gazowych, na podstawie następujących kryteriów:

- 1) rodzaju paliwa gazowego;
- 2) charakterystyki technicznej punktów wejścia lub punktów wyjścia;
- 3) charakterystyki funkcjonalnej punktów wejścia lub punktów wyjścia;
- 4) wielkości i charakterystyki załączania lub odbioru paliwa gazowego z instalacji magazynowej;
- 5) wielkości i charakterystyki dostarczania lub odbioru paliwa gazowego w miejscach jego dostarczania lub odbioru;
- 6) zakresu świadczonych usług;
- 7) miejsc dostarczania lub odbioru paliwa gazowego;
- 8) systemu rozliczeń;
- 9) zużycia paliwa gazowego na potrzeby odbiorców w gospodarstwach domowych;
- 10) ilości energii zawartej w paliwie gazowym nabywanym w punkcie wirtualnym.

2. Odbiorca, który z sieci gazowej odbiera paliwo gazowe z kilku miejsc, jest zaliczany do grup taryfowych oddzielnie w każdym z tych miejsc, o ile umowa nie stanowi inaczej.

3. Odbiorca, który z sieci gazowej odbiera paliwo gazowe z jednego miejsca odbioru na podstawie więcej niż jednej umowy, jest zaliczany do grup taryfowych oddzielnie dla każdej z tych umów.

### **Rozdział 3**

## Szczegółowe zasady kalkulacji cen i stawek opłat

**§ 6. 1.** Ceny lub stawki opłat zawarte w taryfie kalkuluje się na okres 12 miesięcy kalendarzowych.

2. Koszty uzasadnione będące podstawą kalkulacji cen lub stawek opłat, o których mowa w ust. 1, dla wykonywanej działalności gospodarczej w zakresie:

- 1) przesyłania, dystrybucji, magazynowania, skraplania i regazyfikacji skroplonego gazu ziemnego – stanowią planowane, dla danego roku, koszty uzasadnione przedsiębiorstwa energetycznego, wraz z uzasadnionym zwrotem z kapitału zaangażowanego w wykonywaną działalność gospodarczą;
- 2) obrotu paliwami gazowymi – stanowią planowane dla danego roku koszty uzasadnione związane z wykonywaną działalnością gospodarczą oraz marża na uzasadnionym poziomie.

**§ 7. 1.** Koszty, o których mowa w § 6, ustala się zgodnie z art. 44 i art. 45 ustawy oraz zasadami ewidencji kosztów określonymi w przepisach o rachunkowości, w sposób umożliwiający ustalenie kosztów stałych i kosztów zmiennych, planowanych przez przedsiębiorstwo energetyczne dla poszczególnych rodzajów działalności gospodarczej, z uwzględnieniem źródeł tych kosztów.

2. Podstawą ustalania i oceny kosztów, o których mowa w ust. 1, są porównywalne koszty poniesione przez przedsiębiorstwo energetyczne w roku kalendarzowym poprzedzającym rok przedłożenia taryfy do zatwierdzenia, określone na podstawie sprawozdań finansowych, o których mowa w art. 44 ust. 2 ustawy.

3. Podstawą oceny kosztów, o których mowa w ust. 1, mogą być porównywalne koszty działalności gospodarczej przedsiębiorstw energetycznych wykonujących – w porównywalnych warunkach – działalność gospodarczą tego samego rodzaju.

4. Koszty, o których mowa w § 6, ustala się przyjmując, dla każdego roku okresu regulacji, ilości energii zawartej w paliwie gazowym planowane do sprzedaży, przesyłania, dystrybucji, magazynowania, skraplania lub regazyfikacji, planowane wielkości mocy umownych, mocy zatłaczania i mocy odbioru oraz planowaną liczbę pakietów, układów pomiarowych i zawieranych umów.

5. Podstawą oceny ilości energii zawartej w paliwie gazowym, wielkości mocy umownych, mocy zatłaczania i mocy odbioru, liczby pakietów, układów pomiarowych i zawieranych umów, o których mowa w ust. 4, są odpowiednie dane z roku kalendarzowego poprzedzającego rok przedłożenia taryfy do zatwierdzenia.

6. W przypadku nowotworzonych przedsiębiorstw energetycznych lub podejmowania przez istniejące przedsiębiorstwa energetyczne nowego rodzaju działalności gospodarczej w zakresie dostarczania paliw gazowych, wysokość cen i stawek opłat kalkuluje się na podstawie planowanych kosztów i wielkości sprzedaży dla pierwszego roku prowadzenia nowej działalności gospodarczej. W kalkulacji mogą być uwzględniane analizy porównawcze.

**§ 8. 1.** Koszty wspólne dla wszystkich lub kilku grup taryfowych oraz koszty wspólne dla wszystkich lub kilku rodzajów wykonywanej przez przedsiębiorstwo energetyczne działalności

gospodarczej dzieli się na poszczególne rodzaje wykonywanej działalności gospodarczej i poszczególne grupy taryfowe, zgodnie z przyjętą w przedsiębiorstwie metodą podziału kosztów.

2. Metoda podziału kosztów, zasady ewidencji kosztów oraz podział odbiorców na grupy taryfowe nie mogą ulec zmianie w okresie regulacji.

§ 9. 1. W celu określenia stopnia poprawy efektywności funkcjonowania przedsiębiorstwa energetycznego w okresie regulacji ustala się na poszczególne lata współczynniki korekcyjne, oznaczone symbolem „X”, w taki sposób, aby spełniony był warunek określony wzorem:

$$K_{wn} \leq K_{wn-1} \cdot \left[ 1 + \frac{(RPI - X_n)}{100\%} \right]$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

- $K_{wn}$ ,  $K_{wn-1}$  – uzasadnione koszty własne przedsiębiorstwa energetycznego związane z wykonywaną przez to przedsiębiorstwo działalnością gospodarczą, uwzględniające zależne od przedsiębiorstwa energetycznego warunki wykonywania tej działalności, wyznaczone w szczególności z zastosowaniem metod porównawczych, o których mowa w art. 47 ust. 2e ustawy, na poszczególne lata okresu regulacji; w pierwszym roku okresu regulacji koszty, oznaczone symbolem „ $K_{wn-1}$ ”, równe są kosztom z roku poprzedzającego rok wyznaczenia współczynników korekcyjnych, oznaczonych symbolem „X”,
- $X_n$  – współczynniki korekcyjne, określające projektowaną poprawę efektywności funkcjonowania przedsiębiorstwa energetycznego ustalane jednorazowo dla poszczególnych lat okresu regulacji, w roku zatwierdzenia taryfy dla pierwszego roku okresu regulacji [w %]; współczynnik korekcyjny na pierwszy rok okresu regulacji, w zależności od wykonywanej przez przedsiębiorstwo energetyczne działalności gospodarczej, uwzględnia się w cenach paliw gazowych albo w stawkach opłat za świadczenie usług związanych z zaopatrzeniem w te paliwa, zawartych w taryfach,
- RPI – średnioroczny wskaźnik cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem, w roku kalendarzowym poprzedzającym rok przedłożenia taryfy do zatwierdzenia, określony w komunikacie Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, ogłoszonym w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” [w %].

2. W celu określenia dopuszczalnych zmian cen lub stawek opłat na dany rok okresu regulacji, będących wynikiem zmiany warunków zewnętrznych funkcjonowania przedsiębiorstwa lub poprawy efektywności gospodarowania w przedsiębiorstwie ustala się, dla poszczególnych rodzajów wykonywanej działalności gospodarczej, współczynniki korekcyjne, oznaczone symbolem „Y”, w taki sposób, aby przychody, oznaczone symbolem „ $P_n$ ”, spełniały warunek określony wzorem:

$$P_n \leq P_{n-1} \cdot \left[ 1 + \frac{Y_n}{100} \right]$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

- $P_n, P_{n-1}$  – przychody dla danego rodzaju działalności gospodarczej, wyznaczone w sposób określony w ust. 3,
- $Y_n$  – współczynniki korekcyjne, ustalane corocznie i uwzględniane w cenach paliw gazowych albo w stawkach opłat za świadczenie usług związanych z zaopatrzeniem w te paliwa zawartych w taryfach, określające zmianę niezależnych od przedsiębiorstwa warunków wykonywania danego rodzaju działalności gospodarczej, w szczególności zmianę kosztów zakupu paliw gazowych i usług związanych z zaopatrzeniem odbiorców w te paliwa, wielkości i struktury jego sprzedaży oraz obciążeń podatkowych lub projektowaną poprawę efektywności funkcjonowania przedsiębiorstwa energetycznego.

3. Przychody, oznaczone symbolem „ $P_n$ ”, o którym mowa w ust. 2, w zakresie:

- 1) przesyłania paliw gazowych – oblicza się jako iloczyn stawek opłat planowanych w taryfie na dany rok jej obowiązywania i ilości energii zawartej w paliwie gazowym oraz zamówionych mocy w roku kalendarzowym poprzedzającym rok przedłożenia taryfy do zatwierdzenia;
- 2) dystrybucji paliw gazowych – oblicza się jako iloczyn stawek opłat planowanych w taryfie na dany rok jej obowiązywania i ilości energii zawartej w paliwie gazowym, liczby układów pomiarowych oraz zamówionych mocy w roku kalendarzowym poprzedzającym rok przedłożenia taryfy do zatwierdzenia;
- 3) magazynowania paliw gazowych – oblicza się jako iloczyn stawek opłat planowanych w taryfie na dany rok jej obowiązywania oraz odpowiednio liczby pakietów, zamówionych pojemności czynnych, mocy zatłaczania i mocy odbioru w roku kalendarzowym poprzedzającym rok przedłożenia taryfy do zatwierdzenia;
- 4) skraplania lub regazyfikacji skroplonego gazu ziemnego – oblicza się jako iloczyn stawek opłat planowanych w taryfie na dany rok jej obowiązywania i ilości energii zawartej w skroplonym lub zregazyfikowanym gazie ziemnym oraz zamówionych mocy w roku kalendarzowym poprzedzającym rok przedłożenia taryfy do zatwierdzenia;
- 5) obrotu paliwami gazowymi – oblicza się jako iloczyn cen i stawek opłat planowanych w taryfie na dany rok jej obowiązywania i ilości energii zawartej w paliwie gazowym oraz liczby układów pomiarowych w roku kalendarzowym poprzedzającym rok przedłożenia taryfy do zatwierdzenia.

4. Przychody dla roku poprzedzającego dany rok obowiązywania taryfy, oznaczone symbolem „ $P_{n-1}$ ”, o którym mowa w ust. 2, oblicza się odpowiednio w sposób określony w ust. 3, na podstawie cen i stawek opłat ustalonych w obowiązującej taryfie oraz wielkości i struktury sprzedaży paliw gazowych i usług w roku kalendarzowym poprzedzającym rok przedłożenia taryfy do zatwierdzenia.

5. Przepis ust. 2 stosuje się w przypadku udokumentowanej zmiany zewnętrznych warunków wykonywania przez przedsiębiorstwo energetyczne działalności gospodarczej, uzasadniających zmianę tej taryfy w trakcie okresu jej obowiązywania. W takim przypadku przychody dla danego rodzaju działalności gospodarczej, oznaczone symbolami „ $P_n$ ” i „ $P_{n-1}$ ”, oznaczają odpowiednio przychody kalkulacyjne ustalone na podstawie cen i stawek opłat po zmianie taryfy ( $P_n$ ) i przed jej zmianą ( $P_{n-1}$ ) kalkulowane na podstawie ilości energii zawartej w paliwie gazowym, mocy



umownych, mocy zatłaczania i mocy odbioru, liczby pakietów i liczby układów pomiarowych przyjętych do kalkulacji taryfy.

**§ 10.** 1. Przychody pokrywające koszty uzasadnione, ustalane dla każdego roku okresu regulacji, uwzględniają przychody uzyskane z:

- 1) cen i stawek opłat;
- 2) opłat za przekroczenia mocy umownej;
- 3) opłat za usługi wykonywane na dodatkowe zlecenie odbiorcy;
- 4) tytułu wykonywania umowy, o której mowa w art. 9 h ust. 3 pkt 2 ustawy, a także wykonywania czynności wynikających z decyzji, o której mowa w art. 9h ust. 9 ustawy;
- 5) opłat za bilansowanie systemu i zarządzanie ograniczeniami systemowymi.

2. Przychody, o których mowa w ust. 1 pkt 4, są pomniejszane o koszty ponoszone w związku z wykonywaniem umowy i czynnościami wynikającymi z decyzji.

3. Przychody uzyskane z opłat, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, uwzględniają przychody osiągnięte z tych opłat w roku kalendarzowym poprzedzającym rok przedłożenia taryfy do zatwierdzenia.

4. W przychodach, o których mowa w ust. 1, nie uwzględnia się przychodów:

- 1) uzyskanych z opłat za:
  - a) nielegalny pobór paliw gazowych,
  - b) wznowienie dostarczania paliw gazowych, jeżeli wstrzymanie dostarczania było spowodowane przyczynami, o których mowa w art. 6 ust. 3 lub ust. 3a ustawy;
- 2) stanowiących różnicę między przychodami ze sprzedaży mocy umownych na połączeniach międzysystemowych oferowanych w trybie aukcji a przychodami, które przedsiębiorstwo energetyczne uzyskałoby w przypadku prowadzenia rozliczeń za sprzedane moce umowne na podstawie stawek opłat ustalonych w taryfie.

**§ 11.** W przypadku nieprzewidzianej, istotnej zmiany warunków wykonywania przez przedsiębiorstwo energetyczne działalności gospodarczej, przedsiębiorstwo to może wystąpić z wnioskiem o korektę cen i stawek opłat ustalonych w taryfie wprowadzonej do stosowania w trybie określonym w art. 47 ustawy, po dokonaniu analizy i oceny skutków ekonomicznych tej zmiany.

**§ 12.** 1. Stawki opłaty przesyłowej kalkuluje się dla punktów wejścia i punktów wyjścia jako stawki opłaty stałej i stawki opłaty zmiennej.

2. Stawki opłaty stałej ustalone w taryfie dla punktów zlokalizowanych na połączeniach międzysystemowych są stawkami minimalnymi w przypadku oferowania przepustowości w tych punktach w trybie aukcji.

**§ 13.** 1. Stawki opłaty stałej kalkuluje się dla punktów wejścia i punktów wyjścia na jednostkę mocy umownej, na podstawie kosztów stałych ponoszonych przez przedsiębiorstwo energetyczne w związku z wykonywaną działalnością gospodarczą w zakresie przesyłania paliw gazowych.

2. Stawki opłaty zmiennej kalkuluje się dla punktów wyjścia, w których w paliwa gazowe zaopatrywani są odbiorcy końcowi oraz dla punktów zlokalizowanych na połączeniu systemu przesyłowego z systemem dystrybucyjnym, na jednostkę energii zawartej w przesyłanym paliwie gazowym, na podstawie kosztów zmiennych ponoszonych przez przedsiębiorstwo energetyczne w związku z wykonywaną działalnością gospodarczą w zakresie przesyłania paliw gazowych oraz tej części kosztów stałych, które nie zostały uwzględnione w kalkulacji stawek opłat stałych.

3. Stawki opłat przesyłowych mogą być różnicowane w zależności od kosztów uzasadnionych określonych dla punktów wejścia lub punktów wyjścia.

**§ 14.** 1. W przypadku świadczenia usług przesyłania w okresach krótszych niż rok, z wyłączeniem usług określonych w § 16, stawki opłaty stałej za te usługi stanowią iloczyn ustalonych w taryfie stawek opłaty stałej, o których mowa w § 12, oraz współczynnika, oznaczonego symbolem „K”. Maksymalna wartość współczynnika (K) nie może przekroczyć:

- 1) 2,0 – dla umów zawieranych na okres co najmniej pięciu miesięcy;
- 2) 3,2 – dla umów zawieranych na okres od trzech do czterech miesięcy;
- 3) 3,8 – dla umów zawieranych na okres od jednego do dwóch miesięcy.

2. Dla umów krótkoterminowych zawieranych na okres jednego dnia, opłata stała, zależna od zamówionej mocy, nie może przekroczyć 1/20 opłaty za świadczenie usług przesyłania paliwa gazowego ustalonej na okres miesiąca i dotyczącej danego miesiąca.

3. Dla umów krótkoterminowych zawieranych na okres inny, niż określony w ust. 1 i 2, opłatę stałą, zależną od zamówionej mocy, ustala się z uwzględnieniem współczynników odpowiadających okresom, o których mowa w ust. 1, oraz opłaty stałej za każdy dzień poza tymi okresami ustalonej stosownie do ust. 2.

**§ 15.** 1. W przypadku świadczenia usług przesyłania paliw gazowych na zasadach przerywanych, stawki opłaty stałej za te usługi stanowią iloczyn ustalonych w taryfie stawek opłaty stałej, o których mowa w § 12, oraz współczynnika, oznaczonego symbolem „D”, obliczanego według wzoru:

$$D = \frac{t - t_0}{t}$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

t – liczbę godzin w okresie rozliczeniowym [w h],

t<sub>0</sub> – liczbę godzin ograniczenia mocy umownej w okresie rozliczeniowym [w h].

2. W przypadku gdy wartość współczynnika jest mniejsza niż 0,05 przyjmuje się, iż jego wartość wynosi 0,05.

**§ 16.** W przypadku świadczenia usług wirtualnego przesyłania zwrotnego, stawki opłaty stałej za te usługi stanowią iloczyn ustalonych w taryfie stawek opłaty stałej, o których mowa w § 12, współczynnika, o którym mowa w § 15, oraz współczynnika, oznaczonego symbolem „R<sub>w</sub>”, którego wartość wynosi 0,2.

**§17. 1.** Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania paliw gazowych wykonuje na dodatkowe zlecenie odbiorcy następujące usługi:

- 1) wstrzymanie i wznowienie dostarczania paliw gazowych;
- 2) nawanianie paliw gazowych;
- 3) badanie jakości dostarczanych paliw gazowych.

2. Zawarte w taryfie stawki opłat za usługi, o których mowa w ust. 1, kalkuluje się na podstawie planowanych do poniesienia kosztów uzasadnionych realizacji tych usług.

3. Opłaty za badanie jakości dostarczanych paliw gazowych nie pobiera się w przypadku stwierdzenia niedotrzymania przez przedsiębiorstwo energetyczne parametrów jakościowych dostarczanych paliw gazowych.

**§ 18.** Opłatę za świadczoną usługę przesyłania paliw gazowych:

- 1) dla punktów wejścia oblicza się według wzoru:

$$a) \quad O_{p(we)} = S_{s(we)} \cdot M_{(we)} \cdot T/100$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

$O_{p(we)}$  – opłatę za świadczoną usługę przesyłania paliw gazowych w punkcie wejścia [w zł],

$S_{s(we)}$  – stawkę opłaty stałej w punkcie wejścia [w gr/kWh/h za każdą godzinę okresu rozliczeniowego],

$M_{(we)}$  – moc umowną w punkcie wejścia [w kWh/h],

$T$  – liczbę godzin w okresie rozliczeniowym;

albo

$$b) \quad O_{p(we)} = S_{s(we)} \cdot M_{(we)} \cdot T$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

$O_{p(we)}$  – opłatę za świadczoną usługę przesyłania paliw gazowych w punkcie wejścia [w zł],

$S_{s(we)}$  – stawkę opłaty stałej w punkcie wejścia [w zł/MWh/dobę za każdą dobę okresu rozliczeniowego],

$M_{(we)}$  – moc umowną w punkcie wejścia [w MWh/dobę],

$T$  – liczbę dób w okresie rozliczeniowym;

- 2) dla punktów wyjścia innych niż zlokalizowane na połączeniu systemu przesyłowego z systemem dystrybucyjnym oblicza się według wzoru:

$$a) \quad O_{p(wy)} = S_{s(wy)} \cdot M_{(wy)} \cdot T/100$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

$O_{p(we)}$  – opłatę za świadczoną usługę przesyłania paliw gazowych w punkcie wyjścia [w zł],

$S_{s(we)}$  – stawkę opłaty stałej w punkcie wyjścia [w gr/kWh/h za każdą godzinę okresu rozliczeniowego],

$M_{(we)}$  – moc umowną w punkcie wyjścia [w kWh/h],

T – liczbę godzin w okresie rozliczeniowym;  
albo

$$b) \quad O_{p(wy)} = S_{s(wy)} \cdot M_{(wy)} \cdot T$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

$O_{p(we)}$  – opłatę za świadczoną usługę przesyłania paliw gazowych w punkcie wyjścia [w zł],

$S_{s(we)}$  – stawkę opłaty stałej w punkcie wyjścia [w zł/MWh/dobę za każdą dobę okresu rozliczeniowego],

$M_{(we)}$  – moc umowną w punkcie wyjścia [w MWh/dobę],

T – liczbę dób w okresie rozliczeniowym;

3) dla punktów wyjścia zlokalizowanych na połączeniu systemu przesyłowego z systemem dystrybucyjnym oblicza się według wzoru:

$$O_{p(wy)} = (S_{s(wy)} \cdot M_{(wy)} \cdot T + S_{z(wy)} \cdot Q) / 100$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

$O_{p(wy)}$  – opłatę za świadczoną usługę przesyłania paliw gazowych w punkcie wyjścia [w zł],

$S_{s(wy)}$  – stawkę opłaty stałej w punkcie wyjścia [w gr/kWh/h za każdą godzinę okresu rozliczeniowego],

$M_{(wy)}$  – moc umowną w punkcie wyjścia [w kWh/h],

T – liczbę godzin w okresie rozliczeniowym,

$S_{z(wy)}$  – stawkę opłaty zmiennej w punkcie wyjścia [w gr/kWh ],

Q – ilość paliwa gazowego przesłanego w okresie rozliczeniowym [w kWh].

**§ 19. 1.** Stawki opłat dystrybucyjnych kalkuluje się jako stawki grupowe.

2. Stawki grupowe kalkuluje się jako stawki opłaty stałej i stawki opłaty zmiennej, na podstawie kosztów uzasadnionych świadczenia usług dystrybucji paliw gazowych odbiorcom zaliczanym do poszczególnych grup taryfowych.

3. Stawki opłaty stałej dystrybucyjnej kalkuluje się na jednostkę mocy umownej lub na układ pomiarowy w odniesieniu do danej grupy taryfowej, na podstawie kosztów stałych:

- 1) ponoszonych przez przedsiębiorstwo energetyczne w związku z wykonywaną działalnością gospodarczą w zakresie dystrybucji paliw gazowych;
- 2) regazyfikacji skroplonego gazu ziemnego we własnych instalacjach;
- 3) zakupu usług przesyłania w punktach wyjścia z systemu przesyłowego, będących punktami wejścia do systemu dystrybucyjnego tego przedsiębiorstwa lub zakupu usług dystrybucji od innego przedsiębiorstwa zajmującego się dystrybucją paliw.

4. Dla odbiorców, pobierających paliwa gazowe w ilości nie większej niż 110 kWh/h, stawki opłaty stałej dystrybucyjnej różnicuje się ze względu na długość okresu między dwoma kolejnymi odczytami układu pomiarowego.

5. Stawki opłaty zmiennej dystrybucyjnej kalkuluje się na jednostkę dystrybuowanego paliwa gazowego, na podstawie kosztów zmiennych oraz tej części kosztów stałych, które nie zostały uwzględnione w kalkulacji stawki opłaty stałej dystrybucyjnej:

- 1) ponoszonych przez przedsiębiorstwo energetyczne w związku z wykonywaną działalnością gospodarczą w zakresie dystrybucji paliw gazowych;
- 2) regazyfikacji skroplonego gazu ziemnego we własnych instalacjach;
- 3) zakupu usług przesyłania w punktach wyjścia z systemu przesyłowego będących punktami wejścia do systemu dystrybucyjnego lub zakupu usług dystrybucji od innego przedsiębiorstwa zajmującego się dystrybucją paliw.

**§ 20.** 1. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie dystrybucji paliw gazowych wykonuje na dodatkowe zlecenie odbiorcy następujące usługi:

- 1) wstrzymanie i wznowienie dostarczania paliw gazowych;
- 2) sprawdzenie prawidłowości wskazań układu pomiarowego;
- 3) laboratoryjne sprawdzenie prawidłowości wskazań układu pomiarowego;
- 4) wykonanie dodatkowej ekspertyzy badanego wcześniej układu pomiarowego;
- 5) założenie plomby na urządzenia podlegające oplombowaniu, w szczególności po naprawie, konserwacji i remoncie instalacji;
- 6) wymianę uszkodzonego układu pomiarowego;
- 7) badanie jakości dostarczanych paliw gazowych;
- 8) dodatkowy odczyt niewynikający z harmonogramu odczytowego ustalonego dla danej grupy taryfowej.

2. Stawki opłat za usługi, o których mowa w ust. 1, kalkuluje się na podstawie planowanych do poniesienia kosztów uzasadnionych realizacji tych usług.

3. Opłat za usługi, o których mowa w:

- 1) ust. 1 pkt 2–6 – nie pobiera się w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości w działaniu układu pomiarowego;
- 2) ust. 1 pkt 7 – nie pobiera się w przypadku stwierdzenia niedotrzymania przez przedsiębiorstwo energetyczne parametrów jakościowych dostarczanych paliw gazowych.

**§ 21.** 1. Opłatę za świadczoną usługę dystrybucji paliw gazowych dla odbiorców pobierających te paliwa w ilości większej niż 110 kWh/h, oblicza się według wzoru:

$$O_d = (S_{zd} \cdot Q + S_{sd} \cdot M \cdot T) / 100$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

- |          |   |  |
|----------|---|--|
| $O_d$    | – | opłatę za świadczoną usługę dystrybucji paliw gazowych [w zł],             |
| $S_{zd}$ | – | stawkę opłaty zmiennej [w gr/kWh],   |
| $Q$      | – | ilość dystrybuowanego paliwa gazowego w okresie rozliczeniowym [w kWh],    |
| $S_{sd}$ | – | stawkę opłaty stałej [w gr/kWh/h za każdą godzinę okresu rozliczeniowego], |
| $M$      | – | moc umowną [w kWh/h],  |
| $T$      | – | liczbę godzin w okresie rozliczeniowym.                                    |

2. Opłatę za świadczoną usługę dystrybucji paliw gazowych dla odbiorców pobierających te paliwa w ilości nie większej niż 110 kWh/h oblicza się według wzoru:

$$O_d = S_{zd} \cdot Q / 100 + S_{sdd} \cdot k$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

|           |   |   |
|-----------|---|---|
| $O_d$     | – | opłatę za świadczoną usługę dystrybucji paliw gazowych [w zł],          |
| $S_{zd}$  | – | stawkę opłaty zmiennej [w gr/kWh],                                      |
| $Q$       | – | ilość dystrybuowanego paliwa gazowego w okresie rozliczeniowym [w kWh], |
| $S_{sdd}$ | – | stawkę opłaty stałej [w zł/miesiąc],                                    |
| $k$       | – | liczbę miesięcy w okresie rozliczeniowym.                               |

**§ 22.** 1. W przypadku świadczenia usługi dystrybucji paliw gazowych w okresach krótszych niż rok lub na zasadach przerywanych, przepisy § 14 i § 15 stosuje się odpowiednio.

2. Opłatę za usługę wirtualnej dystrybucji zwrotnej stanowi iloczyn średniej stawki opłaty dystrybucyjnej ustalonej w taryfie przedsiębiorstwa zajmującego się dystrybucją paliw gazowych wyrażonej w gr/kWh, ilości energii zawartej w paliwie gazowym, która objęta jest tą usługą i współczynnika, oznaczonego symbolem „ $R_w$ ”, którego wartość wynosi 0,2.

**§ 23.** 1. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie magazynowania paliw gazowych świadczy usługi w formie pakietu oraz usługi rozdzielonej oraz może świadczyć usługi w formie pakietu elastycznego.

2. Przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 1, kalkuluje stawki opłat magazynowych jako stawki opłaty stałej, na podstawie planowanych kosztów uzasadnionych eksploatacji poszczególnych rodzajów instalacji magazynowej uwzględniających charakterystykę zatłaczania lub odbioru paliwa gazowego z instalacji magazynowej oraz kosztów zakupu usług przesyłania paliwa gazowego w punktach wejścia do i wyjścia z instalacji magazynowej, dla usług świadczonych w formie:

- 1) pakietu, w którym moc zatłaczania, pojemność czynna oraz moc odbioru udostępniane są odbiorcy łącznie, a ich wielkości oraz wzajemny stosunek określone są w specyfikacjach technicznych poszczególnych instalacji magazynowych;
- 2) pakietu elastycznego, w którym pojemność czynna oraz zakres mocy zatłaczania i mocy odbioru udostępniane są odbiorcy łącznie w ramach ustalonych wzajemnych proporcji, których wielkości oraz wzajemny stosunek określone są w specyfikacjach technicznych poszczególnych instalacji magazynowych;
- 3) usługi rozdzielonej, w której moc zatłaczania, pojemność czynna lub moc odbioru udostępniane są odbiorcy oddzielnie, stosownie do specyfikacji technicznych poszczególnych instalacji magazynowych.

**§ 24.** 1. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie magazynowania paliw gazowych wykonuje na dodatkowe zlecenie odbiorcy usługę badania jakości paliw gazowych.

2. Stawkę opłaty za usługę, o której mowa w ust. 1, kalkuluje się na podstawie planowanych do poniesienia kosztów uzasadnionych realizacji tej usługi.

3. Za wykonanie usługi, o której mowa w ust. 1, opłaty nie pobiera się w przypadku stwierdzenia niedotrzymania przez przedsiębiorstwo energetyczne parametrów jakościowych magazynowanych paliw gazowych.

**§ 25.** Opłatę za świadczoną usługę magazynowania paliw gazowych:

- 1) polegającą na udostępnieniu pakietów, oblicza się według wzoru:

$$O_m = S_p \cdot N_p \cdot k$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

- $O_m$  – opłatę za usługę magazynowania [w zł],
- $S_p$  – stawkę opłaty za zamówiony pakiet [w zł/miesiąc],
- $N_p$  – liczbę zamówionych pakietów w okresie rozliczeniowym,
- $k$  – liczbę miesięcy w okresie rozliczeniowym;

- 2) polegającą na udostępnieniu pakietów elastycznych oblicza się według wzoru:

$$O_m = S_v \cdot V_c \cdot k + S_{mz} \cdot M_z \cdot T + S_{mo} \cdot M_o \cdot T$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

- $O_m$  – opłatę za usługę magazynowania [w zł],
- $S_v$  – stawkę opłaty za zamówioną pojemność czynną [w zł/MWh],
- $V_c$  – zamówioną pojemność czynną w okresie rozliczeniowym [w MWh],
- $k$  – liczbę miesięcy w okresie rozliczeniowym,
- $S_{mz}$  – stawkę opłaty za zamówioną moc zatłaczania [w zł/MWh/h za każdą godzinę okresu rozliczeniowego],
- $M_z$  – zamówioną moc zatłaczania w okresie rozliczeniowym [w MWh/h],
- $S_{mo}$  – stawkę opłaty za zamówioną moc odbioru [w zł/MWh/h za każdą godzinę okresu rozliczeniowego],
- $M_o$  – zamówioną moc odbioru w okresie rozliczeniowym [w MWh/h],
- $T$  – liczbę godzin w okresie rozliczeniowym;

- 3) świadczoną w formie usługi rozdzielonej, oblicza się w zależności od zamówionej:

- a) pojemności czynnej w okresie rozliczeniowym, albo
- b) mocy zatłaczania, albo
- c) mocy odbioru

– według wzoru:

$$O_m = S_v \cdot V_c \cdot k \quad \text{– w przypadku umowy polegającej na udostępnieniu pojemności czynnej,}$$

$$O_m = S_{mz} \cdot M_z \cdot T \quad \text{– w przypadku umowy polegającej na udostępnieniu mocy zatłaczania,}$$

$$O_m = S_{mo} \cdot M_o \cdot T \quad \text{– w przypadku umowy polegającej na udostępnieniu mocy odbioru,}$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

- $O_m$  – opłatę za usługę magazynowania [w zł],
- $S_v$  – stawkę opłaty za zamówioną pojemność czynną w okresie rozliczeniowym [w zł/MWh],
- $V_c$  – zamówioną pojemność czynną w okresie rozliczeniowym [w MWh],
- $k$  – liczbę miesięcy w okresie rozliczeniowym,
- $S_{mz}$  – stawkę opłaty za zamówioną moc zatłaczania za każdą godzinę okresu

|          |   |  |
|----------|---|--|
|          |   | rozliczeniowego [w zł/MWh/h],  |
| $M_z$    | – | zamówioną moc załączania w okresie rozliczeniowym [w MWh/h],                                 |
| $S_{mo}$ | – | stawkę opłaty za zamówioną moc odbioru [w zł/MWh/h za każdą godzinę okresu rozliczeniowego], |
| $M_o$    | – | zamówioną moc odbioru w okresie rozliczeniowym [w MWh/h],                                    |
| $T$      | – | liczbę godzin w okresie rozliczeniowym.  |

§ 26. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie skraplania lub regazyfikacji skroplonego gazu ziemnego kalkuluje stawki opłat za usługi skraplania lub regazyfikacji skroplonego gazu ziemnego jako:

- 1) stawki opłaty stałej – na podstawie uzasadnionych kosztów stałych zależnych od zamówionej mocy odbioru gazu ziemnego z instalacji skroplonego gazu ziemnego;
- 2) stawki opłaty zmiennej – na podstawie uzasadnionych kosztów zmiennych, zależnych od ilości energii zawartej w skroplonym lub zregazyfikowanym gazie ziemnym w instalacji skroplonego gazu ziemnego.

§ 27. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie skraplania lub regazyfikacji skroplonego gazu ziemnego wykonuje na dodatkowe zlecenie odbiorcy następujące usługi:

- 1) uzdatnianie gazu ziemnego w celu uzyskania pożądaných parametrów jakościowych;
- 2) badanie jakości skroplonego gazu ziemnego;
- 3) załadunek oraz przeładunek skroplonego gazu ziemnego;
- 4) przedłużone procesowe składowanie skroplonego gazu ziemnego.

2. Stawki opłat za usługi, o których mowa w ust. 1, kalkuluje się na podstawie planowanych do poniesienia kosztów uzasadnionych realizacji tych usług.

§ 28. Opłatę za świadczoną usługę skraplania lub regazyfikacji skroplonego gazu ziemnego oblicza się według wzoru:

$$O_r = S_{sr} \cdot M_r \cdot T + S_{zr} \cdot Q_r$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

|          |   |  |
|----------|---|--|
| $O_r$    | – | opłatę za usługę skraplania lub regazyfikacji skroplonego gazu ziemnego [w zł],  |
| $S_{sr}$ | – | stawkę opłaty stałej za moc umowną [w zł/kg/h albo zł/kg/dobę lub w zł/kWh/h albo zł/kWh/dobę],                          |
| $M_r$    | – | zamówioną moc umowną instalacji skroplonego gazu ziemnego [odpowiednio w kg/h albo w kg/dobę lub w kWh/h albo kWh/dobę], |
| $T$      | – | liczbę godzin albo dób w okresie rozliczeniowym  |
| $Q_r$    | – | ilość skroplonego lub zregazyfikowanego gazu ziemnego w okresie rozliczeniowym [odpowiednio w kg albo w kWh],            |
| $S_{zr}$ | – | stawkę opłaty zmiennej [odpowiednio w zł/kg albo w zł/kWh].  |



**§ 29.** 1. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu paliwami gazowymi kalkuluje:

- 1) ceny paliw gazowych – na podstawie planowanych kosztów uzasadnionych, obejmujących w szczególności koszty:
  - a) wykonywanej działalności gospodarczej w zakresie obrotu paliwami gazowymi, z wyłączeniem kosztów stanowiących podstawę kalkulacji stawek opłat abonamentowych, o których mowa w pkt 2,
  - b) pozyskania paliw gazowych,
  - c) zakupu usług skraplania lub regazyfikacji skroplonego gazu ziemnego,
  - d) zakupu usług przesyłania w punktach wejścia do systemu przesyłowego, z wyłączeniem punktów wejścia z instalacji magazynowej, oraz w punktach wyjścia z systemu przesyłowego zlokalizowanych na połączeniu z innym systemem przesyłowym,
  - e) transportu skroplonego gazu ziemnego, w tym transportu kołowego,
  - f) tworzenia i utrzymywania zapasów, w tym zapasów obowiązkowych, o których mowa w odrębnych przepisach,
  - g) poniesione w związku z niedotrzymaniem zgłoszeń zapotrzebowania na paliwa gazowe w miejscach ich dostarczania, z zastrzeżeniem § 30 ust. 2;
- 2) stawki opłat abonamentowych – na podstawie planowanych kosztów uzasadnionych wystawiania i dostarczania faktur, obliczania i pobierania należności, a także czynności związanych z uzasadnioną kontrolą wskazań układów pomiarowych, z zawieraniem i dotrzymywaniem warunków umów i prawidłowości rozliczeń, jako iloraz tych kosztów i liczby układów pomiarowych albo liczby zawieranych umów.

2. Stawki opłat abonamentowych kalkuluje się jako stawki miesięczne, w złotych na układ pomiarowy i różnicuje ze względu na standardową dla danej grupy taryfowej długość okresu rozliczeniowego, określoną w taryfie.

3. Przedsiębiorstwo energetyczne pobiera opłatę dodatkową w przypadku, gdy na zlecenie odbiorcy dokona dodatkowego, wykraczającego poza standard właściwy dla danej grupy taryfowej, rozliczenia z tytułu sprzedaży lub świadczenia usługi kompleksowej. Stawkę opłaty za dokonane rozliczenie kalkuluje się na podstawie kosztów uzasadnionych realizacji usługi.

4. Ustalone w taryfie ceny paliw gazowych, mają charakter cen maksymalnych. Ceny niższe mogą być stosowane pod warunkiem równoprawnego traktowania odbiorców w grupach taryfowych.

**§ 30.** 1. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu paliwami gazowymi i świadczące usługę kompleksową, stosuje w rozliczeniach z odbiorcami w zakresie:

- 1) obrotu paliwami gazowymi – ceny tych paliw i stawki opłat abonamentowych ustalone zgodnie z § 29;
- 2) przesyłania lub dystrybucji paliw gazowych – stawki opłat oraz warunki ich stosowania wynikające z taryfy przedsiębiorstwa energetycznego wykonującego działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji paliw gazowych, do którego sieci jest przyłączony dany odbiorca.

2. Przedsiębiorstwo energetyczne świadczące usługę kompleksową odbiorcom przyłączonym do sieci przesyłowej lub dystrybucyjnej, którzy zgłosili zapotrzebowania na paliwa gazowe, obciąża tych odbiorców opłatami poniesionymi w związku z niedotrzymaniem przez nich, na skutek ich działania lub zaniechania, zgłoszeń zapotrzebowania na paliwa gazowe w miejscach ich dostarczania, według stawek opłat pobieranych przez przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji paliw gazowych.

**§ 31.** 1. W przypadku sprzedaży paliw gazowych przez przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu paliwami gazowymi opłatę za pobrane paliwo gazowe ustala się według wzoru:

$$O = C \cdot Q/100 + S_a \cdot k$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

- O – opłatę za pobrane paliwo gazowe [w zł],
- C – cenę paliwa gazowego [w gr/kWh],
- Q – ilość paliwa gazowego [w kWh],
- S<sub>a</sub> – stawkę opłaty abonamentowej [w zł/miesiąc],
- k – liczbę miesięcy w okresie rozliczeniowym

2. W przypadku sprzedaży paliw gazowych na podstawie umowy kompleksowej opłatę za świadczoną usługę kompleksową ustala się jako sumę opłaty wynikającej z ust. 1 oraz opłaty za przesyłanie lub dystrybucję paliw gazowych wynikającej z obowiązującej taryfy przedsiębiorstwa energetycznego wykonującego działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji paliw gazowych, do którego sieci odbiorca jest przyłączony.

**§ 32.** Przedsiębiorstwo energetyczne ustala wysokość opłaty za przyłączenie do sieci gazowej dla podmiotów zaliczanych do grupy przyłączeniowej:

- 1) A – na podstawie jednej czwartej rzeczywistych nakładów poniesionych na realizację przyłączenia;
- 2) B – na podstawie ustalonych w taryfie stawek opłat kalkulowanych w zależności od:
  - a) wielkości mocy przyłączeniowej,
  - b) długości odcinka sieci służącego do przyłączenia podmiotów ubiegających się o przyłączenie;
- 3) C – na podstawie rzeczywistych nakładów poniesionych na realizację przyłączenia.

**§ 33.** 1. Stawki opłat za przyłączenie do sieci gazowej podmiotów zaliczanych do grupy przyłączeniowej B, kalkuluje się na podstawie jednej czwartej średniorocznych nakładów inwestycyjnych na budowę odcinków sieci służących do przyłączenia tych podmiotów, określonych w planie rozwoju, o którym mowa w art. 16 ust. 1 ustawy.

2. W nakładach, o których mowa w ust. 1, uwzględnia się w szczególności wydatki ponoszone na:

- 1) wykonanie prac projektowych oraz geodezyjnych;
- 2) uzgodnienia dokumentacji;
- 3) uzyskanie decyzji lokalizacyjnej oraz pozwolenia na budowę;

- 4) koszty związane z uzyskaniem decyzji o pozwoleniu na użytkowanie obiektu budowlanego;
- 5) roboty budowlano-montażowe wraz z niezbędnymi próbami;
- 6) opłaty za zajęcie terenu, w tym opłaty publicznoprawne i odszkodowania dla właścicieli nieruchomości, których zajęcie było niezbędne dla budowy odcinka sieci i przyłącza;
- 7) zakup lub budowę standardowych elementów odcinków sieci oraz przyłączy;
- 8) zakup i montaż szafki przeznaczonej na kurek główny lub urządzenie pomiarowe;
- 9) zakup i montaż układu pomiarowego.

3. Do standardowych elementów przyłącza, o których mowa w ust. 2 pkt 7, zalicza się w szczególności układ włączeniowy, rurę przewodową, zawór odcinający, złącze izolacyjne lub połączenia typu polietylen – stal na przyłączy polietylenowym, kurek główny, reduktor ciśnienia gazu oraz rury osłonowe na skrzyżowaniu z innym uzbrojeniem podziemnym.

4. Za elementy sieci gazowej i urządzenia niewymienione w ust. 3, które są niezbędne do realizacji przyłączenia podmiotów zaliczanych do grupy przyłączeniowej B, pobierane są opłaty w wysokości jednej czwartej nakładów poniesionych na ich zakup i budowę.

**§ 34. 1.** Opłata za przyłączenie do sieci gazowej podmiotów zaliczanych do grupy przyłączeniowej B, kalkulowana na podstawie ustalonych w taryfie stawek opłat za przyłączenie do sieci, stanowi sumę:

- 1) opłaty ryczałtowej za budowę odcinka przyłącza o długości do 15 m;
- 2) opłaty za budowę odcinka przyłącza o długości powyżej 15 m, stanowiącej iloczyn stawki opłaty za każdy metr przyłącza do sieci gazowej i długości przyłącza powyżej 15 m.

2. Opłatę za przyłączenie do sieci gazowej, o której mowa w ust. 1, oblicza się według wzoru:

$$O_p = O_R + S_p \cdot L_p$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

- $O_p$  – opłatę za przyłączenie do sieci gazowej [w zł],  
 $O_R$  – opłatę ryczałtową za budowę przyłącza o długości do 15 m [w zł],  
 $S_p$  – stawkę opłaty za każdy metr przyłącza powyżej 15 m [w zł/m],  
 $L_p$  – długość przyłącza powyżej 15 m [w m].

**§ 35. 1.** Sposób wnoszenia opłat za przyłączenie określa umowa.

2. Za wymianę lub przebudowę przyłącza bez zwiększenia dotychczasowej mocy przyłączeniowej, dokonaną na wniosek przyłączonego podmiotu, pobiera się opłatę w wysokości rzeczywistych nakładów poniesionych z tego tytułu.

3. Za wymianę przyłącza, jego przebudowę lub rozbudowę sieci spowodowaną zwiększeniem mocy przyłączeniowej, dokonaną na wniosek przyłączonego podmiotu, pobiera się opłatę w wysokości równej opłacie za przyłączenie do sieci gazowej.

4. Za wymianę układu pomiarowego wynikającą ze zmiany mocy przyłączeniowej lub charakterystyki poboru paliwa gazowego, dokonaną na wniosek przyłączonego podmiotu zaliczonego do grupy przyłączeniowej:

- 1) A lub B – pobiera się opłatę w wysokości jednej czwartej nakładów poniesionych na jego zakup i montaż;

- 2) C – pobiera się opłatę w wysokości rzeczywistych nakładów poniesionych na jego zakup i montaż.

#### **Rozdział 4**

##### **Szczegółowe zasady rozliczenia z odbiorcami oraz między przedsiębiorstwami energetycznymi**

**§ 36.** 1. W przypadku zmiany sprzedawcy oraz na potrzeby dokonania rozliczeń lub ich korekt w standardowych okresach między kolejnymi odczytami układu pomiarowego przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji paliw gazowych przekazuje nieodpłatnie przedsiębiorstwu energetycznemu wykonującemu działalność gospodarczą w zakresie obrotu paliwami gazowymi lub odbiorcy tych paliw dane dotyczące wykonania tej usługi, w szczególności dane dotyczące odczytów układów pomiarowych lub ich korekty.

2. Dane, o których mowa w ust. 1, są przekazywane odpłatnie w przypadkach innych niż określone w ust. 1.

3. W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości w działaniu układu pomiarowego lub przyjęcia do rozliczeń błędnych odczytów wskazań tego układu, które spowodowały zawyżenie lub zaniżenie należności za pobrane paliwa gazowe i wykonane usługi związane z jego dostarczeniem, przedsiębiorstwo energetyczne dokonuje korekty uprzednio wystawionych faktur.

4. W przypadku braku możliwości ustalenia wielkości korekty w oparciu o odczyty wskazań układu pomiarowego, podstawę do wyliczenia korekty stanowi średniodobowe zużycie paliw gazowych, ustalone na podstawie prawidłowo zmierzonego poboru paliw gazowych w porównywalnym okresie, pomnożone przez liczbę dni w okresie, którego dotyczy korekta.

5. W wyliczaniu wielkości korekty uwzględnia się sezonowość poboru paliw gazowych oraz inne udokumentowane okoliczności mające wpływ na wielkość zużycia paliw gazowych.

6. Korekta, o której mowa w ust. 3–5, w przypadku:

- 1) zawyżenia należności – obejmuje cały okres rozliczeniowy lub okres, w którym występowały stwierdzone nieprawidłowości lub błędy;
- 2) zaniżenia należności – obejmuje ostatni okres rozliczeniowy.

**§ 37.** 1. Przedsiębiorstwo energetyczne dokonuje rozliczeń za pobrane paliwa gazowe lub wykonane usługi związane z dostarczaniem paliw gazowych na podstawie odczytu wskazań układu pomiarowego, w okresach rozliczeniowych ustalonych w taryfie:

- 1) nie dłuższych niż 12 miesięcy – w przypadku odbiorców pobierających paliwa gazowe w ilości nie większej niż 110 kWh/h;
- 2) co miesiąc – w przypadku odbiorców pobierających paliwa gazowe w ilości większej niż 110 kWh/h.

2. W okresach, o których mowa w ust. 1, mogą być pobierane opłaty za paliwa gazowe lub wykonane usługi związane z ich dostarczaniem w wysokości określonej na podstawie prognozowanego zużycia tych paliw, wyrażonego w jednostkach energii i wyznaczonego według zasad szczegółowo określonych w taryfie.

3. W prognozach, o których mowa w ust. 2, uwzględnia się zgłoszone przez odbiorcę istotne zmiany w poborze paliw gazowych.

4. W przypadku powstania nadpłaty lub niedopłaty za pobrane paliwa gazowe lub wykonane usługi:

- 1) nadpłata podlega zaliczeniu na poczet płatności ustalonych na najbliższy okres rozliczeniowy, o ile odbiorca nie zażąda jej zwrotu;
- 2) niedopłata jest doliczana do pierwszej faktury, wystawianej za najbliższy okres rozliczeniowy.

5. W przypadku braku możliwości dokonania odczytu wskazania układu pomiarowego, o którym mowa w ust. 1, przedsiębiorstwo energetyczne ustala wielkość zużycia paliw gazowych na podstawie szacunku, wyznaczonego zgodnie z zasadami, o których mowa w § 36 ust. 4 i 5.

**§ 38.** 1. Rozliczeń za pobrane paliwa gazowe lub wykonane usługi związane z ich dostarczaniem dokonuje się na podstawie iloczynu wielkości zużycia tych paliw, ustalonej w jednostkach objętości, oraz współczynnika konwersji, o którym mowa w ust. 2.

2. Współczynnik konwersji stanowi iloraz ciepła spalania 1 m<sup>3</sup> paliw gazowych w warunkach odniesienia ustalonego zgodnie z zasadami określonymi w ust. 3 i 5 i liczby 3,6. Do obliczania ciepła spalania 1 m<sup>3</sup> paliw gazowych przyjmuje się następujące warunki odniesienia dla:

- 1) objętości – temperatura  $T_2(t_2)=273,15$  K (0°C), ciśnienie  $p_2=101,325$  kPa;
- 2) spalania – temperatura  $T_1(t_1)=298,15$  K (25°C), ciśnienie  $p_1=101,325$  kPa.

3. Operator systemu przesyłowego oraz operatorzy systemu dystrybucyjnego publikują na swoich stronach internetowych, dla każdego miesiąca, najpóźniej do godziny 11<sup>00</sup> trzeciego dnia następnego miesiąca, średnią ważoną wartość ciepła spalania paliw gazowych w systemie przesyłowym lub systemie dystrybucyjnym, albo w obszarze określonym w § 40 rozporządzenia, o którym mowa w § 2 pkt 2. Operatorzy ci przechowują przez okres 5 lat i udostępniają nieodpłatnie użytkownikowi systemu lub odbiorcy dane dotyczące średniej ważonej wartości ciepła spalania.

4. W przypadku odbiorców pobierających paliwa gazowe w ilości:

- 1) nie większej niż 110 kWh/h – współczynnik konwersji jest ustalany na podstawie średniej arytmetycznej z ostatnio opublikowanych wartości ciepła spalania, o których mowa w ust. 3, z liczby miesięcy odpowiadającej liczbie miesięcy okresu rozliczeniowego.
- 2) większej niż 110 kWh/h – współczynnik konwersji jest ustalany na podstawie wartości ciepła spalania, o której mowa w ust. 3, ustalonej dla okresu rozliczeniowego.

5. W przypadku odbiorców, u których w uzgodnieniu z właściwym operatorem zainstalowano urządzenie umożliwiające określenie ciepła spalania w okresie rozliczeniowym współczynnik konwersji ustala się na podstawie średniej ważonej wartości tego ciepła spalania.

6. Przedsiębiorstwo energetyczne dokonujące rozliczenia z tytułu odebranych paliw gazowych lub wykonanych usług związanych z ich dostarczaniem, podaje odbiorcy, odpowiednio dla rodzaju rozliczeń, następujące informacje:

- 1) stany wskazania układu pomiarowego na początku i na końcu okresu rozliczeniowego, określone w m<sup>3</sup> – w przypadku odbiorców, o których mowa w § 37 ust. 1 pkt 1;
- 2) zużycie paliw gazowych w okresie rozliczeniowym, wyrażone w m<sup>3</sup>;

- 3) wartość współczynnika konwersji, o którym mowa w ust. 2;
- 4) zużycie paliw gazowych w okresie rozliczeniowym, wyrażone w kWh;
- 5) czy wskazane zużycie jest zużyciem rzeczywistym czy prognozowanym.

7. W okresie między dwoma kolejnymi odczytami rzeczywistymi podstawą rozliczenia za paliwa gazowe może być wielkość zużycia tych paliw ustalona na podstawie wskazań urządzenia pomiarowego, zgłoszonych przez odbiorcę osobiście, telefonicznie, faksem lub za pośrednictwem udostępnianych przez przedsiębiorstwo energetyczne elektronicznych kanałów komunikacji.

**§ 39.** Przedsiębiorstwo energetyczne obniża odbiorcy wysokość opłat za usługi przesyłania, dystrybucji, magazynowania paliwa gazowego, skraplania lub regazyfikacji skroplonego gazu ziemnego, proporcjonalnie do wielkości faktycznego ograniczenia mocy umownej i liczby godzin trwania przerwy lub zakłócenia, w szczególności w przypadku przerw lub zakłóceń wynikających z:

- 1) awarii, zagrożenia wybuchem lub wybuchu;
- 2) zagrożenia pożarem lub pożaru;
- 3) prowadzenia prac związanych z usuwaniem awarii;
- 4) wykonywania planowanych prac konserwacyjnych lub remontowych sieci;
- 5) wykonywania prac związanych z przyłączaniem do sieci gazowej odbiorców;
- 6) prac związanych ze zmianą rodzaju dostarczanego paliwa gazowego.

**§ 40. 1.** Odbiorcy przysługują bonifikaty od przedsiębiorstwa energetycznego zarządzającego systemem gazowym, w przypadku:

- 1) ograniczenia ciśnienia dostarczanych paliw gazowych poniżej wielkości gwarantowanych przez operatora systemu przesyłowego lub określonych w umowach o świadczenie usług dystrybucji;
- 2) niespełniania przez paliwa gazowe parametrów jakościowych określonych w odrębnych przepisach.

2. Przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 1, ustala w taryfie wysokość bonifikaty w sposób proporcjonalny do ograniczenia wielkości ciśnienia dostarczonych paliw gazowych oraz liczby godzin trwania tego ograniczenia albo niespełniania przez paliwo gazowe parametrów jakościowych.

3. Przedsiębiorstwo energetyczne udziela lub odmawia udzielenia bonifikaty, o której mowa w ust. 1, w terminie 30 dni od dnia złożenia wniosku przez odbiorcę.

**§ 41. 1.** W przypadku niedotrzymania przez przedsiębiorstwo energetyczne standardów jakościowych obsługi odbiorców, o ile umowa nie stanowi inaczej, odbiorcom przysługują bonifikaty:

- 1) za odmowę udzielenia odbiorcy, na jego żądanie, informacji o przewidywanym terminie wznowienia przesyłania lub dystrybucji paliwa gazowego, przerwane z powodu awarii sieci – w wysokości 1/50 przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej w roku kalendarzowym poprzedzającym rok zatwierdzenia taryfy, określonego w komunikacie

Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego ogłaszanym w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”;

- 2) za odmowę udzielenia odbiorcy, na jego żądanie, informacji o przewidywanym terminie likwidacji awarii i usunięcia zakłócenia w pracy instalacji magazynowej lub instalacji skroplonego gazu ziemnego – w wysokości 1/50 wynagrodzenia, o którym mowa w pkt 1;
- 3) za nieprzyjęcie zgłoszenia dotyczącego awarii lub zakłócenia w dostarczaniu paliw gazowych – w wysokości 1/50 wynagrodzenia, o którym mowa w pkt 1;
- 4) za nieuzasadnioną zwłokę w likwidacji awarii, która wystąpiła w sieci gazowej lub w instalacji magazynowej lub w instalacji skroplonego gazu ziemnego i usuwaniu zakłóceń w dostarczaniu paliwa gazowego lub w pracy instalacji magazynowej lub w instalacji skroplonego gazu ziemnego – w wysokości 1/15 wynagrodzenia, o którym mowa w pkt 1;
- 5) za niepowiadomienie odbiorców zaliczanych do grupy przyłączeniowej B podgrupy I, z co najmniej siedmiodniowym wyprzedzeniem, o terminach i czasie trwania planowanych przerw w dostarczaniu paliwa gazowego, w formie ogłoszeń prasowych, internetowych, komunikatów radiowych lub telewizyjnych, w inny sposób przyjęty na danym terenie lub w drodze indywidualnych zawiadomień przekazanych na piśmie, telefonicznie bądź za pomocą innego środka telekomunikacji – w wysokości 1/50 wynagrodzenia, o którym mowa w pkt 1;
- 6) za niepowiadomienie odbiorców innych niż określani w pkt 5, z co najmniej czternastodniowym wyprzedzeniem, o terminach i czasie trwania planowanych przerw w dostarczaniu paliwa gazowego, w formie ogłoszeń prasowych, internetowych, komunikatów radiowych lub telewizyjnych, w inny sposób przyjęty na danym terenie lub w drodze indywidualnych zawiadomień przekazanych na piśmie, telefonicznie bądź za pomocą innego środka telekomunikacji – w wysokości 1/10 wynagrodzenia, o którym mowa w pkt 1;
- 7) w przypadku niepowiadomienia w formie pisemnej, telefonicznej lub za pomocą innego środka telekomunikacji o terminach i czasie trwania planowanych przerw w pracy instalacji magazynowej lub instalacji skroplonego gazu ziemnego – w wysokości 1/10 wynagrodzenia, o którym mowa w pkt 1;
- 8) za niepowiadomienie z tygodniowym wyprzedzeniem odbiorców zasilanych z sieci przesyłowej, w formie, o której mowa w pkt 6, o terminie zamierzonej zmiany ciśnienia i innych parametrów paliwa gazowego mających wpływ na współpracę ruchową z siecią – w wysokości 1/30 wynagrodzenia, o którym mowa w pkt 1;
- 9) za odmowę odpłatnego podjęcia stosownych czynności w sieci gazowej lub instalacji magazynowej lub instalacji skroplonego gazu ziemnego, w celu umożliwienia bezpiecznego wykonania przez odbiorcę lub inny podmiot prac w obszarze oddziaływania tej sieci lub instalacji – w wysokości 1/30 wynagrodzenia, o którym mowa w pkt 1;
- 10) za odmowę udzielenia na żądanie odbiorcy informacji o zasadach rozliczeń oraz o aktualnych taryfach – w wysokości 1/50 wynagrodzenia, o którym mowa w pkt 1;
- 11) za przedłużenie czternastodniowego terminu rozpatrzenia wniosku lub reklamacji w sprawie zasad rozliczeń i udzielenia odpowiedzi, za każdy dzień zwłoki – w wysokości 1/250 wynagrodzenia, o którym mowa w pkt 1; w przypadku wniosku lub reklamacji

wymagających przeprowadzenia kontroli lub dokonania pomiarów termin czternastodniowy jest liczony od dnia zakończenia tych kontroli lub pomiarów;

- 12) za przedłużenie czternastodniowego terminu sprawdzenia prawidłowości działania układu pomiarowego, którego przedsiębiorstwo energetyczne jest właścicielem, za każdy dzień zwłoki – w wysokości 1/250 wynagrodzenia, o którym mowa w pkt 1;
- 13) za przedłużenie siedmiodniowego terminu przekazania układu pomiarowego, którego przedsiębiorstwo energetyczne jest właścicielem, do badania laboratoryjnego, od dnia zgłoszenia takiego żądania przez odbiorcę, za każdy dzień zwłoki – w wysokości 1/250 wynagrodzenia, o którym mowa w pkt 1;
- 14) za uniemożliwienie wykonania dodatkowej ekspertyzy badanego uprzednio układu pomiarowego – w wysokości 1/15 wynagrodzenia, o którym mowa w pkt 1;
- 15) za niewydanie przez przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji paliw gazowych po zakończeniu jego dostarczania, oraz w przypadku wymiany układu pomiarowego w trakcie dostarczania tego paliwa, na wniosek odbiorcy, dokumentu zawierającego dane identyfikujące ten układ, lub za nieudostępnienie danych pomiarowych na dzień zakończenia dostarczania tego paliwa lub demontażu układu pomiarowego – w wysokości 1/200 wynagrodzenia, o którym mowa w pkt 1.

2. Przedsiębiorstwo energetyczne udziela lub odmawia udzielenia bonifikaty, o której mowa w ust. 1, w terminie 30 dni od dnia złożenia wniosku przez odbiorcę.

#### § 42. 1. Odbiorca, który:

- 1) przekroczył moc umowną w miejscach odbioru paliw gazowych z sieci przesyłowej lub dystrybucyjnej bez zgody przedsiębiorstwa energetycznego świadczącego usługę przesyłania lub dystrybucji paliw gazowych,
  - 2) nie dostosował się do ograniczenia wprowadzonego przez przedsiębiorstwo energetyczne w związku z prowadzonymi pracami przyłączeniowymi, remontowo-konserwacyjnymi lub związanymi ze zmianą paliwa gazowego bądź usuwaniem awarii
- jest obciążany opłatami stanowiącymi iloczyn mocy maksymalnej zarejestrowanej w okresie rozliczeniowym przez układ pomiarowy ponad moc umowną lub moc wynikającą z ograniczenia, liczby godzin w okresie rozliczeniowym i trzykrotnej stałej stawki opłaty przesyłowej lub dystrybucyjnej, określonej w taryfie dla grupy taryfowej, do której odbiorca jest zakwalifikowany.

2. Opłaty za przekroczenie mocy nie są naliczane w przypadku, gdy odbiorca nie został powiadomiony o ograniczeniach wprowadzonych przez przedsiębiorstwo energetyczne, o których mowa w ust. 1 pkt 2.

3. W przypadku wystąpienia przekroczenia mocy umownej w punktach wyjścia z systemu gazowego na skutek:

- 1) awarii w sieci dystrybucyjnej lub uszkodzenia tej sieci spowodowanego działaniem strony trzeciej,
- 2) prac prowadzonych przez przedsiębiorstwo energetyczne w obrębie sieci dystrybucyjnej, których termin został wcześniej przez strony uzgodniony,
- 3) udokumentowanego przypadku wystąpienia siły wyższej



- opłaty za przekroczenia mocy nie są naliczane.

**§ 43.** 1. W przypadku nielegalnego pobierania paliw gazowych, przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji paliw gazowych może obciążyć odbiorcę lub podmiot nielegalnie pobierający paliwa gazowe opłatami wynikającymi z iloczynu trzykrotności ceny referencyjnej paliwa gazowego obowiązującej w miesiącu stwierdzenia nielegalnego poboru oraz ryczałtowych ilości energii zawartej w tym paliwie, na zasadach określonych w taryfie.

2. Ryczałtowe ilości energii zawartej w paliwie, o których mowa w ust. 1, określane w taryfie są ilościami maksymalnymi i przedsiębiorstwo energetyczne przy ustalaniu opłat może zastosować ilości mniejsze, uwzględniając rzeczywiste możliwości pobierania paliw gazowych przez odbiorcę lub podmiot.

3. Przez cenę referencyjną paliwa gazowego, o której mowa w ust. 1, rozumie się średnioważoną cenę zakupu tego paliwa, publikowaną przez operatora systemu przesyłowego lub operatora systemu dystrybucyjnego na jego stronie internetowej w miesiącu poprzedzającym miesiąc, w którym cena ta będzie miała zastosowanie.

**§ 44.** Przedsiębiorstwo energetyczne może ustalić w taryfie opłaty za wykonywanie następujących czynności związanych ze stwierdzeniem nielegalnego pobierania paliw gazowych:

- 1) wymianę, montaż lub demontaż uszkodzonego lub zniszczonego przez odbiorcę gazomierza lub innego urządzenia pomiarowego;
- 2) założenie nowych plomb na urządzeniu mierzącym moc lub innym urządzeniu pomiarowym, w miejsce zerwanych przez odbiorcę plomb lub przez niego uszkodzonych;
- 3) sprawdzenie stanu technicznego układu pomiarowego i założenie nowych plomb na kurku głównym, w układzie pomiarowo-rozliczeniowym lub na innym elemencie podlegającym oplombowaniu, w miejsce plomb zerwanych przez odbiorcę lub przez niego uszkodzonych;
- 4) poddanie urządzenia pomiarowego ponownej legalizacji z powodu zerwania przez odbiorcę plomb legalizacyjnych lub ich naruszenia;
- 5) odcięcie dopływu paliw gazowych, gdy odbiorca uniemożliwia dostęp do armatury odcinającej, pomimo pisemnego wezwania do zapewnienia dostępu do niej.

**§ 45.** Przedsiębiorstwo energetyczne powstałe w wyniku dokonanych przekształceń organizacyjnych polegających w szczególności na łączeniu, podziale lub wydzieleniu z tego przedsiębiorstwa innego przedsiębiorstwa zachowuje prawo do prowadzenia rozliczeń z odbiorcami, na podstawie cen i stawek opłat ustalonych w taryfach przedsiębiorstw, które uległy przekształceniom organizacyjnym, przez okres, na jaki taryfy te zostały zatwierdzone przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, lecz nie dłużej niż przez okres 12 miesięcy od dnia dokonania tych przekształceń.

## **Rozdział 5**

### **Przepisy przejściowe i końcowe**

**§ 46.** 1. Przepisy niniejszego rozporządzenia dotyczące rozliczeń w jednostkach energii stosuje się od pierwszego dnia miesiąca przypadającego po upływie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie rozporządzenia.

2. Do czasu wprowadzenia rozliczeń w jednostkach energii, o którym mowa w ust. 1:

- 1) przepisy § 2 pkt 1, 4, 6 i 7, § 5 ust. 1 pkt 10, § 7 ust. 4 i 5, § 9 ust. 3 pkt 1, 2, 4 i 5 oraz ust. 5, § 13 ust. 2, § 18, § 21, § 22 ust. 2, § 25 pkt 2 i 3, § 26 pkt 2, § 28, § 31 ust. 1, § 37 ust. 2, oraz § 43 ust. 1 i 2 stosuje się, zastępując ilości oraz jednostki energii odpowiednio ilością paliw gazowych lub jednostkami objętości, wyrażonymi w  $m^3$ , przy czym gdy przepisy te używają oznaczenia:
  - a) kWh (MWh), to zastępuje się je  $m^3$ ,
  - b) kWh/h (MWh/h), to zastępuje się je  $m^3/h$ ,
  - c) MWh/dobę, to zastępuje się je  $m^3/dobę$ ,
  - d) zł/kWh/h (zł/kWh/dobę), to zastępuje się je zł/ $m^3/h$  (zł/ $m^3/dobę$ ),
  - e) zł/MWh/h (zł/MWh/dobę), to zastępuje się je zł/ $m^3/h$  (zł/ $m^3/dobę$ ),
  - f) zł/MWh, to zastępuje się je zł/ $m^3$ ,
  - g) gr/kWh, to zastępuje się je gr/ $m^3$ ,
  - h) gr/kWh/h, to zastępuje się je gr/ $m^3/h$ ;
- 2) użyte w § 19 ust. 4, w § 21 oraz w § 37 ust. 1 wyrazy „110 kWh/h” zastępuje się wyrazami „10  $m^3/h$  gazu ziemnego wysokometanowego lub gazu propan-butan albo 25  $m^3/h$  gazu ziemnego zaazotowanego”;
- 3) przepisu § 38 ust. 1–5 oraz ust. 6 pkt 3 i 4 nie stosuje się.

**§ 47.** 1. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu paliwami gazowymi, w tym świadczące usługę kompleksową, informuje swoich odbiorców, w formie ogłoszeń prasowych, internetowych, komunikatów radiowych lub telewizyjnych, w inny sposób przyjęty na danym terenie lub w drodze indywidualnych zawiadomień przekazanych na piśmie, telefonicznie bądź za pomocą innego środka telekomunikacji, o zasadach rozliczeń wynikających z niniejszego rozporządzenia oraz o terminie ich wejścia w życie.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, są przekazywane odbiorcom co najmniej dwukrotnie:

- 1) pierwszy raz – nie później niż w terminie 2 miesięcy od dnia wejścia w życie rozporządzenia;
- 2) drugi raz – w terminie między pierwszym dniem 9 miesiąca i ostatnim dniem 11 miesiąca od dnia wejścia w życie rozporządzenia.

3. Koszty przekazania informacji, o których mowa w ust. 1, stanowią koszty uzasadnione działalności, o których mowa w art. 45 ust. 1 pkt 2 ustawy.

**§ 48.** 1. Przedsiębiorstwo energetyczne w terminie nie dłuższym niż 120 dni od dnia wejścia w życie rozporządzenia, występuje do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z wnioskiem o zmianę taryfy w zakresie jej dostosowania do zasad określonych w rozporządzeniu.

2. Do spraw wszczętych, a niezakończonych do dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, stosuje się przepisy tego rozporządzenia.

**§ 49.** Traci moc rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 6 lutego 2008 r. w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń w obrocie paliwami gazowymi (Dz. U. Nr 28, poz. 165).

**§ 50.** Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia.

**MINISTER GOSPODARKI**

## UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Gospodarki w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf dla paliw gazowych oraz rozliczeń w obrocie paliwami gazowymi, zwany dalej „projektem rozporządzenia taryfowego”, stanowi wykonanie delegacji zawartej w art. 46 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2012 r. poz. 1059), zwanej dalej „ustawą”.

Przedmiotowy projekt rozporządzenia taryfowego uchyla rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 6 lutego 2008 r. w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń w obrocie paliwami gazowymi (Dz. U. Nr 28, poz. 165), zwane dalej „rozporządzeniem z 2008 r.”.

Projekt rozporządzenia taryfowego implementuje do polskiego porządku prawnego postanowienia III pakietu energetycznego, tj. wprowadza rozwiązania zapewniające skuteczność regulacji zawartych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) Nr 715/2009 w sprawie warunków dostępu do sieci przesyłowych gazu ziemnego i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1775/2005 (Dz. Urz. UE L 211 z 4.08.2009, str. 36), zwanym dalej „rozporządzeniem 715/2009”. Zmiany w projekcie rozporządzenia taryfowego w porównaniu z rozporządzeniem z 2008 r., a wynikające z wdrożenia III pakietu energetycznego dotyczą w szczególności wprowadzenia stawek przesyłowych entry-exit, wprowadzenia zasad obliczania należności za usługi krótkoterminowe i przerywane, wirtualnego przesyłania zwrotnego i wirtualnej dystrybucji zwrotnej, świadczonych przez operatorów systemów, wprowadzenia zasad obliczania należności za nowe usługi świadczone przez operatora systemu magazynowania – pakietową usługę magazynowania oraz rozdzieloną usługę magazynowania. Uwzględniono także możliwość oferowania usług przesyłowych w trybie aukcyjnym w przypadku połączeń między systemami przesyłowymi zlokalizowanymi wewnątrz Unii Europejskiej, zwanej dalej „UE”.

Ponadto, projekt rozporządzenia umożliwia przenoszenie kosztów za transport paliw gazowych do taryf innych przedsiębiorstw energetycznych. Wprowadza opłatę abonamentową wyłącznie w taryfie przedsiębiorstwa zajmującego się obrotem oraz precyzuje, że ceny paliw ustalone w taryfie są cenami maksymalnymi.

Projekt rozporządzenia ma także na celu dostosowanie regulacji w nim zawartych do rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 2 lipca 2010 r. w sprawie szczegółowych warunków funkcjonowania systemu gazowego (Dz. U. Nr 133, poz. 891 oraz z 2012 r. poz. 968), zwanego dalej „rozporządzeniem systemowym”, oraz uwzględnienie 4-letniego doświadczenia w stosowaniu przepisów rozporządzenia taryfowego poprzez doprecyzowanie szeregu przepisów.

W zakresie dostosowania do rozporządzenia systemowego doprecyzowano sposób prowadzenia rozliczeń w jednostkach energii, który zapewni spójność i przejrzystość rozliczeń pomiędzy uczestnikami rynku z tytułu świadczonych usług przesyłania, dystrybucji, magazynowania oraz obrotu paliwami gazowymi. Zmiana rozliczeń z jednostek objętości na jednostki energii nie pociągnie za sobą żadnych skutków finansowych dla odbiorców gazu ziemnego oraz nieznaczne skutki finansowe dla odbiorców gazu ziemnego w gospodarstwach domowych, o czym mowa w ocenie skutków regulacji. W chwili obecnej rozliczanie za świadczone usługi oraz obrót paliwami gazowymi dokonywane jest w jednostkach objętości (tj. w m<sup>3</sup>), podczas gdy – na mocy § 24 ust. 5 rozporządzenia systemowego – bilansowanie systemu gazowego powinno odbywać się w jednostkach energii. Powyższy dualizm przyczyniłby się do „zaburzenia” systemu rozliczeń realizowanych pomiędzy przedsiębiorstwami energetycznymi a odbiorcami. Dla części procesów, związanych z bilansowaniem systemu, przedsiębiorstwo energetyczne zmuszone byłoby do dokonywania rozliczeń w jednostkach energii, podczas gdy w pozostałym zakresie obowiązującą byłaby inna jednostka rozliczeniowa, czyli m<sup>3</sup>. Prowadziłoby to do konieczności

stosowania odrębnych przeliczeń w zależności od rodzaju świadczonej usługi, co ostatecznie powodowałoby powstawanie różnic w wysokości opłat z tytułu świadczonych usług, nabywanych przez odbiorców końcowych. Byłoby to kwestionowane przez odbiorców ze względu na brak przejrzystości w rozliczeniach poszczególnych rodzajów usług. Zważywszy jednak na konieczność dokonania niezbędnych zmian w systemach bilingowych zasadne jest wprowadzenie okresu przejściowego, o czym mowa w dalszej części uzasadnienia.

Projekt rozporządzenia ma jednocześnie ułatwić realizację niektórych z podstawowych kierunków polskiej polityki energetycznej określonych w załączniku do obwieszczenia Ministra Gospodarki z dnia 21 grudnia 2009 r. w sprawie polityki energetycznej państwa do 2030 r. (M.P. z 2010 r. Nr 2, poz. 11), w zakresie wzrostu bezpieczeństwa dostaw paliw i energii oraz rozwoju konkurencyjnych rynków paliw i energii.

Zgodnie z ww. dokumentem, głównym celem polityki energetycznej w obszarze gazu ziemnego jest zapewnienie bezpieczeństwa energetycznego kraju poprzez dywersyfikację źródeł i kierunków dostaw gazu ziemnego. Szczegółowymi celami w tym obszarze są: zapewnienie alternatywnych źródeł i kierunków dostaw gazu do Polski, rozbudowa systemu przesyłowego i dystrybucyjnego gazu ziemnego oraz zwiększenie pojemności magazynowych gazu ziemnego. Działania w tym obszarze obejmują w szczególności właściwą politykę taryfową, zachęcającą do inwestowania w infrastrukturę liniową (przesyłanie i dystrybucja gazu) oraz dywersyfikację dostaw poprzez budowę systemu przesyłowego umożliwiającego dostawy gazu ziemnego z kierunku północnego, zachodniego i południowego.

Natomiast głównym celem polityki energetycznej w zakresie rozwoju konkurencyjnych rynków jest zapewnienie niezakłóconego funkcjonowania rynków paliw i energii, a przez to przeciwdziałanie nadmiernemu wzrostowi cen. Szczegółowymi celami w tym obszarze są w szczególności: zniesienie barier przy zmianie sprzedawcy gazu ziemnego oraz rozwój mechanizmów konkurencji jako głównego środka do racjonalizacji cen energii.

W § 1 projektu rozporządzenia został określony jego zakres przedmiotowy.

Przepis § 2 zawiera definicje pojęć stosowanych w rozporządzeniu. W porównaniu z rozporządzeniem z 2008 r., zaproponowane zmiany oraz uzupełnienia obejmują w szczególności:

- dodanie definicji grupy przyłączeniowej (zdefiniowano ją poprzez odwołanie do definicji zawartej w rozporządzeniu systemowym),
- zmianę definicji mocy przyłączeniowej oraz układu pomiarowego (odwołano się tutaj również do definicji zawartych w rozporządzeniu systemowym),
- zmieniono definicję mocy umownej poprzez określenie, iż może być ona ustalona w umowie zawartej na czas nieokreślony lub umowie zawartej na czas określony co najmniej jednego roku lub na czas trwania umowy w przypadku umowy zawartej na czas krótszy niż rok (zmiana ta ma umożliwić realizowanie przez przedsiębiorstwa energetyczne usług krótkoterminowych i przerywanych),
- w związku z koniecznością uregulowania zasad obliczania należności za nowe usługi świadczone przez operatora systemu magazynowania w formie pakietu, pakietu elastycznego oraz usługi rozdzielonej (§ 23) wprowadzenie definicji mocy odbioru, mocy zatłaczania, pojemności czynnej rozumianej jako różnicę między całkowitą pojemnością, a pojemnością buforową mającą na celu zapewnić bezpieczeństwo pracy instalacji magazynowej oraz wymagane parametry techniczne. Konsekwencją tych zmian jest wyłączenie z zakresu przedmiotowego definicji mocy umownej, umowy o świadczenie usługi magazynowania paliw gazowych,
- dodanie definicji odbiorcy (zdefiniowano ją poprzez odwołanie do definicji zawartej w ustawie),

- dodanie definicji punktu wirtualnego (zdefiniowano go poprzez odwołanie do definicji zawartej w rozporządzeniu systemowym),
- dodanie definicji punktu wejścia jako miejsca dostarczania paliw gazowych do sieci przesyłowej, w tym z instalacji magazynowej o określonej lokalizacji fizycznej oraz dodanie definicji punktu wyjścia jako miejsca odbioru paliw gazowych z sieci przesyłowej, w tym miejsca dostarczenia paliw gazowych do instalacji magazynowej o określonej lokalizacji fizycznej. Celem dookreślenia, iż są to punkty o określonej lokalizacji fizycznej było odróżnienie tychże punktów od punktu wirtualnego, a tym samym doprecyzowanie, że postanowienia odpowiedniej taryfy dotyczą punktów mających fizyczną lokalizację, nie mają zaś zastosowania do punktów wirtualnych,
- dodanie definicji umowy krótkoterminowej (zdefiniowano ją poprzez odwołanie do definicji zawartej w ustawie),
- dodanie definicji usługi przesyłania zwrotnego oraz usługi wirtualnego przesyłania zwrotnego w związku z wprowadzeniem nowych usług świadczonych przez operatora systemu przesyłowego,
- dodanie definicji usługi dystrybucji zwrotnej oraz usługi wirtualnej dystrybucji zwrotnej w związku z wprowadzeniem nowych usług świadczonych przez operatorów systemu dystrybucyjnego.

Dodanie definicji nowych usług przesyłania zwrotnego i usługi wirtualnego przesyłania zwrotnego oraz usług dystrybucji zwrotnej i usług wirtualnej dystrybucji zwrotnej jest konieczne z uwagi na faktyczne już funkcjonowanie nowych typów usług na rynku gazu na podstawie Rozporządzenia 715/2009 oraz faktu, że w praktyce takie usługi są świadczone na podstawie Instrukcji Ruchu i Eksploatacji Sieci Przesyłowej (IRiESP) oraz Instrukcji Ruchu i Eksploatacji Sieci Dystrybucyjnej (IRiESD). W toku konsultacji społecznych także interesariusze zwracali uwagę, że istnieje potrzeba wprowadzenia tychże definicji do rozporządzenia tym bardziej, że są one używane w materii rozporządzenia i bez ich zdefiniowania terminy te byłyby niewystarczająco precyzyjne. Pojęcia te zostały użyte w ograniczonym zakresie: w § 4, w którym wymienione zostały rodzaje opłat i stawek opłat ustalanych w taryfie, w § 16, który dotyczy sposobu obliczenia stawki opłaty stałej za usługi wirtualnego przesyłania zwrotnego oraz w § 22, który dotyczy sposobu obliczenia opłaty za usługi wirtualnej dystrybucji zwrotnej. Pojęcia te funkcjonują w dokumentach unijnych, na przykład w wytycznych ACER (Agencji ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki) oraz są używane w ww. instrukcjach IRiESP i IRiESD, czyli aktach nie mających statusu aktu prawnego powszechnie obowiązującego. Dlatego w celu dochowania zasady określoności prawa – wskazane jest zamieszczenie ww. definicji w projekcie rozporządzenia.

Przepisy § 3–5 zawierają przepisy określające szczegółowe zasady kształtowania taryf. W § 3 określono zasady kształtowania cen lub stawek opłat dla poszczególnych grup taryfowych, w oparciu o zdefiniowane w art. 3 pkt 21 ustawy koszty uzasadnione, zapewniając odbiorcy możliwość obliczenia należności za pobrane paliwo gazowe i wykonane usługi z tym związane.

W § 4 szczegółowo określono składniki taryf ustalanych przez przedsiębiorstwa energetyczne za usługi wykonywane w zakresie działalności gospodarczej związanej z dostarczeniem paliwa gazowego, tj. przesyłaniem, dystrybucją paliwa gazowego, magazynowaniem paliwa gazowego, skraplaniem lub regazyfikacją skroplonego gazu ziemnego oraz obrotu paliwami gazowymi, w tym na podstawie umowy kompleksowej.

W odniesieniu do działalności w zakresie przesyłania paliw gazowych, w porównaniu z rozporządzeniem z 2008 r. określono, że stawki opłat kalkulowane są jako stawki typu entry-exit, a taryfa zawiera również sposób ustalania stawek opłat przesyłowych za usługi świadczone na podstawie umów krótkoterminowych, na zasadach przerywanych i w ramach przesyłania zwrotnego oraz wirtualnego przesyłania zwrotnego (wskazane zmiany dostosowują prawo krajowe do prawa

UE) oraz opłaty za wznowienie dostarczania paliw gazowych po jego wstrzymaniu spowodowanym przyczynami, o których mowa w art. 6 ust. 3 i 3a ustawy (usunięto w ten sposób brak koniecznych przepisów w tym zakresie) tzn. jeżeli stwierdzono, że:

- instalacja znajdująca się u odbiorcy stwarza bezpośrednie zagrożenie dla życia, zdrowia albo środowiska,
- nastąpił nielegalny pobór paliw gazowych,
- odbiorca zwleka z zapłatą za pobrane paliwo gazowe albo świadczone usługi co najmniej miesiąc po upływie terminu płatności.

Jednocześnie ze względu na fakt, iż stawki opłaty abonamentowej mają dla działalności w zakresie przesyłania paliw gazowych marginalny charakter w stosunku do przychodu z tytułu opłaty stałej i zmiennej, dla działalności tej zrezygnowano z wyodrębnienia stawki abonamentowej.

W odniesieniu do działalności w zakresie dystrybucji paliw gazowych, regulacje są zbliżone do zmian wprowadzonych dla działalności w zakresie jego przesyłania, tj. określono sposób ustalenia stawek opłat za usługi dystrybucji świadczone na podstawie umów krótkoterminowych, na zasadach przerywanych i w ramach usługi dystrybucji zwrotnej, wirtualnej dystrybucji zwrotnej oraz zrezygnowano z ustalania dla tej działalności stawek opłat abonamentowych. Powodem rezygnacji z tych stawek jest konieczność zmniejszenia ilości opłat, na podstawie których odbiorcy będą obciążani za dostarczone im paliwo. Przedsiębiorstwo obrotu ma prawo ustalać stawki abonamentowe rekompensujące mu koszty handlowej obsługi odbiorców (które są kosztami stałymi, niezależnymi od ilości paliwa pobranego przez odbiorców). Określanie kolejnych stawek abonamentowych przez operatorów dystrybucyjnych, które musiałyby znaleźć się na fakturze odbiorcy, nie byłoby rozwiązaniem słusznym.

W odniesieniu do działalności w zakresie magazynowania paliw gazowych, w porównaniu z rozporządzeniem z 2008 r., zdecydowano, że taryfa określa również sposób ustalania stawek opłat magazynowych na podstawie umów krótkoterminowych, na zasadach przerywanych (obie zmiany dostosowują prawo krajowe do prawa UE) oraz sposób ustalania opłat lub stawki opłat za usługi wykonywane na dodatkowe zlecenie odbiorców usług magazynowania.

Z identycznych powodów jakie przedstawiono dla usług przesyłania, zdecydowano o usunięciu z elementów składowych taryfy przedsiębiorstwa energetycznego wykonującego działalność gospodarczą w zakresie magazynowania paliwa gazowego oraz przedsiębiorstwa energetycznego wykonującego działalność gospodarczą w zakresie skraplania lub regazyfikacji skroplonego gazu ziemnego, stawek opłat abonamentowych.

Przepis § 5 zawiera kryteria podziału odbiorców na grupy taryfowe (z wyjątkiem usługi przesyłania, dla której stawki na wejściu i wyjściu nie będą różnicowane na grupy taryfowe), z uwzględnieniem kosztów uzasadnionych związanych z dostarczaniem paliw gazowych do danej grupy odbiorców. W porównaniu z rozporządzeniem z 2008 r., projekt dodaje nowe kryteria, na podstawie których dokonywany jest ww. podział, tj. charakterystykę techniczną punktów wejścia lub wyjścia oraz charakterystykę funkcjonalną punktów wejścia lub wyjścia, wielkości i charakterystyki zatłaczania lub odbioru paliwa gazowego z instalacji magazynowej. Zmieniono również obecne kryterium w postaci: wielkości i charakterystyki poboru paliwa gazowego w miejscach jego odbioru na wielkości i charakterystyki dostarczania lub odbioru paliwa gazowego w miejscach jego dostarczania lub odbioru. Powyższe zmiany spowodowane zostały zastosowaniem modelu stawek przesyłowych typu entry-exit. Model ten zostanie przedstawiony szczegółowo w dalszej części uzasadnienia. Dodatkowo, jako kryterium podziału odbiorców na grupy taryfowe dodano kryterium ilości energii zawartej w paliwie gazowym nabywanym w punkcie wirtualnym oraz kryterium zużycia paliwa gazowego na potrzeby odbiorców w gospodarstwach domowych. To ostatnie kryterium wprowadzono w celu stopniowego uwolnienia cen gazu dla wszystkich odbiorców z wyjątkiem odbiorców w gospodarstwach domowych.

Przepis § 6 zawiera szczegółowe zasady kalkulacji cen i stawek opłat. Stanowi on, że ceny i stawki opłat zawarte w taryfie kalkuluje się w oparciu o koszty planowane na okres 12 miesięcy kalendarzowych. Jednocześnie przedsiębiorstwo może wystąpić do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, zwanego dalej „prezesem URE”, z wnioskiem o zatwierdzenie taryfy na okres dłuższy niż 12 miesięcy, zgodnie z art. 47 ust. 1 ustawy. W porównaniu z rozporządzeniem z 2008 r., projekt nie posługuje się pojęciem kosztów operacyjnych i kosztów amortyzacji zaangażowanego w działalność przedsiębiorstwa energetycznego majątku, lecz ogólnie pojęciem kosztów uzasadnionych (podobnie jak to ma miejsce w rozporządzeniu taryfowym dla energii elektrycznej) związanych z wykonywaną działalnością. Zmiana ta jest podyktowana faktem, iż dotychczasowy zapis budził wątpliwości. Z punktu widzenia rachunkowego koszty operacyjne obejmują bowiem koszt amortyzacji, podczas gdy w regulacji pojęcie kosztów operacyjnych nie obejmuje kosztów kapitałowych, jakim jest amortyzacja, na którą przedsiębiorstwo ma bezpośredni wpływ. To co jest podstawą kalkulacji cen i stawek opłat zapisano ogólnie, a mianowicie że są to koszty uzasadnione ponoszone przez przedsiębiorstwo w związku z wykonywaną działalnością oraz – w przypadku działalności infrastrukturalnych (przesyłanie, dystrybucja, magazynowanie oraz skraplanie i regazyfikacja skroplonego gazu ziemnego) – uzasadniony zwrot z kapitału zaangażowanego w tę działalność, natomiast w przypadku działalności obrotu – marża na uzasadnionym poziomie.

Zrezygnowano z wzorów, które stanowiły podstawę kalkulacji zwrotu z zaangażowanego kapitału. Powodem tego były uwagi zgłoszone przez Prezesa URE oraz Rządowe Centrum Legislacji, w których wskazywano, iż w odróżnieniu od rozporządzenia taryfowego dla energii elektrycznej oraz rozporządzenia taryfowego dla ciepła rozporządzenie gazowych 2008 r. zawiera szczegółowe wytyczne w zakresie zwrotu z kapitału, co stoi w sprzeczności z postanowieniami art. 23 ust. 2 pkt 3 lit. c ustawy, zgodnie z którym to do zakresu działania Prezesa URE należy ustalanie uzasadnionego zwrotu z kapitału dla przedsiębiorstw energetycznych przedkładających taryfy do zatwierdzenia.

W § 7 określono, że podstawą ustalania i oceny kosztów planowanych (odwołanie do § 6) są porównywalne koszty poniesione w roku kalendarzowym poprzedzającym rok przedłożenia taryfy do zatwierdzenia. Podstawą oceny kosztów uzasadnionych mogą być porównywalne koszty wykonywania działalności gospodarczej w przedsiębiorstwach energetycznych wykonujących, w porównywalnych warunkach, działalność gospodarczą tego samego rodzaju.

Jednocześnie określono, że podstawą oceny ilości energii zawartej w paliwie gazowym, wielkości mocy umownych, mocy załączania i mocy odbioru, liczby pakietów, układów pomiarowych i zawieranych umów, o których mowa w § 7 ust. 4, są odpowiednie dane z roku kalendarzowego poprzedzającego rok przedłożenia taryfy do zatwierdzenia. Powyższa zmiana ma na celu uszczegółowienie i doprecyzowanie zasady sformułowanej w § 7 ust. 2.

Przepis § 8 określa, że przedsiębiorstwo energetyczne dokonuje podziału kosztów wspólnych dla grup taryfowych oraz kosztów wspólnych dla rodzajów wykonywanej działalności gospodarczej w zależności od rodzaju tej działalności i poszczególnych grup taryfowych zgodnie z przyjętą metodą podziału kosztów. Ponadto, przyjęta metoda podziału kosztów, zasady ewidencji kosztów oraz podział odbiorców na grupy taryfowe nie może ulec zmianie w okresie regulacji.

Przepis § 9 zawiera szczegółowe zasady ustalania przychodu kalkulacyjnego dla danego rodzaju działalności gospodarczej. Należy zauważyć, że w przypadku występowania przez przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją paliw gazowych, magazynowaniem paliw gazowych i skraplaniem lub regazyfikacją skroplonego gazu ziemnego o taryfę na okres dłuższy, niż rok, istnieje konieczność korygowania elementów taryfy w czasie jej obowiązywania, poprzez uwzględnienie zmian zachodzących w otoczeniu zewnętrznym i wewnątrz przedsiębiorstwa. Przepis statuuje ustalenie przychodu kalkulacyjnego w celu określenia stopnia



poprawy efektywności funkcjonowania przedsiębiorstwa energetycznego w okresie regulacji oraz wskazuje sposoby jego obliczania dla poszczególnych rodzajów działalności gospodarczej związanych z dostarczaniem paliw gazowych.

W porównaniu z rozporządzeniem z 2008 r., umożliwiono zastosowanie współczynnika korekcyjnego dla działalności w zakresie obrotu paliwem gazowym. Zmiana ta wynika z faktu, iż brak regulacji w tym zakresie powodował, że organ regulacyjny nie posiadał skutecznych narzędzi wymuszających obniżenie cen paliwa gazowego w sytuacji, gdy taka korekta była uzasadniona korzystną dla przedsiębiorstwa zmianą warunków zewnętrznych prowadzenia działalności.

Jednocześnie dodano przepis określający sposób ustalania współczynnika korekcyjnego pozwalającego na określenie stopnia poprawy efektywności funkcjonowania przedsiębiorstwa energetycznego w okresie regulacji.

Przy obliczaniu przychodu kalkulacyjnego dla danego roku obowiązywania taryfy dla działalności gospodarczej w zakresie przesyłania paliwa gazowego oraz dystrybucji nie uwzględnia się liczby odbiorców objętych tą obsługą. Zmiana ta spowodowana jest faktem, iż w przypadku wskazanych działalności zrezygnowano z ustalania w taryfie stawek opłaty abonamentowej, a zatem nie ma powodu ustalania przychodu z tego tytułu (stanowiącego iloczyn stawki abonamentowej i liczby układów pomiarowych).

Jednocześnie określono, że w przypadku określania zmian cen lub stawek opłat na dany rok regulacji przy użyciu współczynnika korekcyjnego, podstawą ustalania przychodu kalkulacyjnego dla danej działalności gospodarczej będzie rok kalendarzowy poprzedzający rok przedłożenia taryfy do zatwierdzenia, a nie pierwszy rok okresu regulacji.

W § 10 uszczegółowiono dotychczasowe zasady uwzględniania przychodów przedsiębiorstw w przychodzie pokrywającym koszty uzasadnione, poprzez dodanie nowych elementów: opłat za bilansowania systemu i zarządzanie ograniczeniami systemowymi, oraz z tytułu wykonywania umowy powierzającej pełnienie obowiązków operatora, o której mowa w art. 9h ust. 3 pkt 2 ustawy, a także wykonywania działalności gospodarczej wynikającej z decyzji Prezesa URE, dotyczącej wyznaczenia operatorem odpowiedniego systemu, o których mowa w art. 9h ust. 9 ustawy. Zaznaczyć przy tym należy, że przychody z wymienionego wyżej tytułu są pomniejszone o koszty ponoszone w związku z wykonywaniem umowy bądź decyzji. Ponadto, w związku z kontrowersjami występującymi w procesie taryfowym – uściślono, iż w przychodzie regulowanym danego roku uwzględnia się przychody uzyskane z opłat za przekroczenia mocy umownej i z opłat za usługi wykonywane na dodatkowe zlecenie odbiorcy, które zostały osiągnięte w roku poprzedzającym rok przedłożenia taryfy do zatwierdzenia. Jednocześnie w ust. 4, który stanowi o tym jakich przychodów nie uwzględnia się w przychodzie regulowanym, dodano przychody uzyskane ze sprzedaży mocy umownych na połączeniach międzysystemowych oferowanych w trybie aukcji.

W § 11 ograniczono w stosunku do odpowiadającego mu § 10 rozporządzenia z 2008 r., przez brak wskazania jakie przypadki upoważniają przedsiębiorstwo do wystąpienia o korektę cen. Z uwagi na fakultatywny charakter art. 47 ust. 2b ustawy uznano, że nie ma powodu wskazywać otwartego katalogu przypadków, w oparciu o które może nastąpić korekta cen, gdyż w dotychczasowej praktyce pozytywnie rozpatrywano również wnioski o korektę cen jeśli koszty zakupu paliw gazowych wzrastały o mniej niż 5 % w stosunku do kosztów planowanych (tak działo się w przypadku przedsiębiorstw, które zaopatrują się w gaz z różnych źródeł).

Przepis § 12 wprowadza do systemu taryfowego stawki przesyłowe typu entry-exit, czyli stawki ustalone oddzielnie dla poszczególnych punktów wejścia i wyjścia do systemu przesyłowego, zamiast dotychczasowych dystansowych i grupowych. Co do zasady stawki te powinny odpowiadać ponoszonym kosztom, tj. stawki stałe – kosztom stałym, stawki zmienne

– kosztom zmiennym. W przypadku oferowania przepustowości w trybie aukcji stawki opłaty stałej ustalone dla punktów zlokalizowanych na połączeniach międzysystemowych są stawkami minimalnymi.

Przepis § 13 określa, że stawki opłaty stałej kalkuluje się dla punktów wejścia i dla punktów wyjścia. Natomiast stawki opłaty zmiennej kalkuluje się dla punktów wyjścia, w których w paliwa gazowe są zaopatrywani odbiorcy końcowi oraz dla punktów zlokalizowanych na połączeniu systemu przesyłowego z systemem dystrybucyjnym. Powyższe rozwiązanie umożliwia kalkulowanie stawek zmiennych także dla odbiorców końcowych zaopatrywanych z sieci przesyłowej.

Wymóg wprowadzenia do polskiego porządku prawnego stawek przesyłowych entry-exit wynika z rozporządzenia 715/2009, które wskazuje, że taryfy za dostęp do sieci ustalane są oddzielnie dla punktów wejścia do systemu przesyłowego i wyjścia z niego (art. 13 ust. 1 rozporządzenia 715/2009), a także zobowiązuje państwa członkowskie do wprowadzenia, najpóźniej od 3 września 2011 r., mechanizmów zapewniających ustalanie opłat sieciowych w oderwaniu od ścieżek kontraktowych. Istotą tego systemu taryfowego jest możliwość rezerwacji mocy oddzielnie w punkcie wejścia i w punkcie wyjścia lub jedynie w jednym z tych punktów (obecnie rezerwacji dokonuje się tylko w punkcie wyjścia). Konsekwentnie opłata naliczana jest odrębnie w tych punktach. Różnicowanie stawek odbywa się w oparciu o koszty, a stawki ustalane są niezależnie dla punktów entry i exit.

Zaproponowane rozwiązanie przewiduje ponadto, że do punktów wejścia oprócz punktów granicznych zaliczone zostaną punkty wprowadzenia paliwa gazowego do systemu przesyłowego zlokalizowane w kopalniach, odazotowniach, instalacjach magazynowych, instalacjach skroplonego gazu ziemnego. Ponadto instalacje magazynowe poszerzą dodatkowo katalog punktów wyjścia. W efekcie opłaty przesyłowe będą lepiej odzwierciedlać stopień wykorzystania sieci przez odbiorców charakteryzujących się różnym stopniem zmienności poboru paliwa w czasie. Odbiorcy, którzy pobierają równomiernie, a więc nie korzystają z magazynów zostaną obciążeni niższymi opłatami przesyłowymi, niż odbiorcy, na których potrzeby trzeba paliwo przesłać do i pobrać z magazynu.

Pierwsza taryfa za świadczenie usług przesyłania paliw gazowych ze stawkami entry-exit zatwierdzona została w czerwcu 2011 r. Podstawą prawną stał się art. 13 ust. 1 rozporządzenia 715/2009, które – na mocy art. 288 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej – ma zastosowanie do operatorów systemów przesyłowych. Należy jednocześnie podnieść, że docelowy model systemu taryfowego powinien różnić się od tego, który jest proponowany obecnie poprzez wprowadzenie rozdzielenia rezerwacji mocy na punktach wejścia i wyjścia, różnicowanie w oparciu o koszty krańcowe oraz wprowadzenie stref bilansujących.

Przepisy UE wymagają ponadto, by usługi przesyłania paliw gazowych mogły być świadczone w okresach krótszych niż rok, na zasadach przerywanych oraz w ramach wirtualnego przesyłania zwrotnego. W związku z powyższym, w § 14 określono, że w przypadku świadczenia usług przesyłania w okresach krótszych niż rok stawki opłaty stałej za te usługi stanowią iloczyn ustalonych w taryfie stawek opłaty stałej, o których mowa w § 12, oraz współczynnika, oznaczonego symbolem „K”. W przepisie tym określono sposób obliczania stawek opłaty stałej dla umów zawieranych na okres co najmniej pięciu miesięcy, na okres od trzech do czterech miesięcy, na okres od jednego do dwóch miesięcy oraz umów jednodniowych (§ 14 ust. 1). Usługi krótkoterminowe świadczone są w okresach pełnych miesięcy (w przypadku OSP jedynie w okresach miesięcznych, kwartalnych lub półrocznych, a w przypadku OSD w okresach od jednego miesiąca do 11 miesięcy. Jeśli odbiorca zamawia usługę transportu na okres na przykład 1,5 miesiąca zawiera wówczas umowę na okres 1 miesiąca oraz 15 dób – zastosowanie mają wtedy przepisy § 14 ust. 1 i 2, co zostało doprecyzowane w ust. 3. Zrealizowano tym samym postulat

operatorów systemów dystrybucyjnych, zwanych dalej „OSD”, aby nie ograniczać umów krótkoterminowych do okresu półrocza, kwartału i miesiąca. Ustalono maksymalne wartości współczynników, które są efektem analiz taryf zarówno operatorów systemu przesyłowego krajów UE, jak i obecnie obowiązujących taryf operatorów krajowych, tj. OGP Gaz-System oraz OSD GK PGNiG S.A. Współczynniki te, w ramach określonego limitu, będą ustalane przez same przedsiębiorstwa. Rozporządzenie określa jedynie ich wartość, której nie można przekroczyć. Współczynniki te zależą od okresu, w którym usługi będą świadczone i odzwierciedlają obciążenie sieci umowami długoterminowymi.

Przepis § 15 reguluje natomiast sposób ustalania stawek opłaty stałej w przypadku świadczenia usług przesyłania na zasadach przerywanych. Do obliczania opłat za świadczenie usług tego typu wykorzystano mechanizm współczynników, które będąc mnożnikami, korygują stałą stawkę opłaty przesyłowej ustaloną dla umów o charakterze ciągłym. Współczynniki te zależne są od czasu trwania ograniczenia w okresie rozliczeniowym.

Przepis § 16 określa zasady, według których powinny być rozliczane usługi wirtualnego przesyłania zwrotnego. Koszty świadczenia tych usług sprowadzają się do kosztów handlowych, tj. kosztów związanych z zawarciem umów, odczytem gazomierza w miejscu odbioru gazu oraz kosztami IT. Z uwagi na to, że omawiane usługi świadczone są jako usługi przerywane, stawki opłat, według których powinny być rozliczane, stanowią iloczyn stałych stawek opłat ustalonych dla usług ciągłych, o których mowa w § 12, współczynnika D, o którym mowa w § 15 (właściwego dla usług przerywanych) oraz współczynnika w wysokości 0,2. Zgodnie z wytycznymi ACER opłaty za świadczenie usług wirtualnego przesyłania zwrotnego powinny pokrywać koszty, które generują, tj. koszty związane z realizacją tych usług w oparciu o złożone nominacje oraz koszty IT. Tym samym nie są to koszty wysokie i współczynnik wysokości 0,2 jest na wystarczającym poziomie, aby te koszty w pełni pokryć. Z uwagi na fakt, że sprzedaż paliw gazowych w punkcie wirtualnym odbywa się na takich samych zasadach jak sprzedaż w każdym innym punkcie, nie istnieje potrzeba regulowania odrębnych zasad do rozliczania tego typu transakcji.

W § 17 określono, że przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania paliw gazowych może wykonywać usługi na dodatkowe zlecenie odbiorcy. Przedsiębiorstwo jest obowiązane do ustalenia w taryfie stawek opłat za te usługi lub sposobu ich ustalenia. W porównaniu z rozporządzeniem z 2008 r., z katalogu dodatkowych usług, które może świadczyć przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania paliw gazowych usunięto usługę sprawdzania prawidłowości wskazań układu pomiarowego. Zmiana ta jest podyktowana faktem, iż kwestia ta jest uregulowana w przepisach rozporządzenia systemowego.

Konsekwencją wprowadzenia do systemu taryfowego stawek przesyłowych typu entry-exit zamiast dotychczasowych dystansowych i grupowych są zmiany sposobu obliczania stawek opłat dystansowych i grupowych za usługę przesyłania paliw gazowych. Projekt rozporządzenia (§ 18) zawiera regulacje określające szczegółowy sposób ustalania opłaty za świadczoną usługę przesyłania paliw gazowych dla punktów wejścia, dla punktów wyjścia innych niż zlokalizowane na połączeniu systemu przesyłowego z systemem dystrybucyjnym oraz dla punktów wyjścia zlokalizowanych na połączeniu systemu przesyłowego z systemem dystrybucyjnym. Wprowadzono możliwość wyrażania stawek opłat stałych i zmiennych przesyłowych w groszach zamiast w złotych na kWh/h w celu uproszczenia prezentacji tychże stawek, które po przejściu na jednostki energii będą prezentowane z dokładnością do piątego miejsca po przecinku. Zastosowanie wzoru określonego w § 18 pkt 1 i 2 litera a czy litera b będzie zależało od wielkości zamówionej mocy umownej, przy czym jednostki okresu rozliczeniowego (godzina lub doba) są w tym przypadku pochodną jednostek mocy.

Przepis § 19 dotyczy stawek opłat za usługi dystrybucji paliw gazowych, które powinny być kalkulowane jako stawki grupowe, w podziale na stawki opłaty zmiennej i stawki opłaty stałej. Zaznaczyć należy, że dotychczas podstawą ich kalkulacji były koszty własne przedsiębiorstwa zajmującego się dystrybucją oraz uzasadniony zwrot z kapitału, podczas gdy w projektowanym rozporządzeniu są nimi dodatkowo koszty zakupu usług przesyłowych na punktach wyjścia z sieci przesyłowej, które są jednocześnie punktami wejścia do sieci dystrybucyjnej oraz koszty regazyfikacji gazu ziemnego w instalacjach własnych, w szczególności w tzw. instalacjach małego LNG, a w przypadku przedsiębiorstw zajmujących się dystrybucją, które nie mają obowiązku wydzielenia operatora – koszty zakupu usług przesyłowych i dystrybucyjnych, w tym od innego przedsiębiorstwa zajmującego się dystrybucją paliw. Podkreślić przy tym należy, że instalacje regazyfikacji skroplonego gazu ziemnego, które są przyłączone do sieci dystrybucyjnych stanowią alternatywę dla budowy nowych odcinków sieci.

W § 20 wyczerpująco określono usługi wykonywane na dodatkowe zlecenie odbiorcy przez przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie dystrybucji paliw gazowych, rozszerzając w znaczący sposób dotychczasowy katalog tych usług. Na liście znalazły się wszystkie usługi, do wykonywania których przedsiębiorstwo to zobowiązuje przepisy rozporządzenia systemowego.

W § 21 przedstawiono wzory, na podstawie których ustala się opłaty za świadczone usługi dystrybucji. W stosunku do obowiązującego rozporządzenia zawężono granice, dla których odbiorcy nie muszą zamawiać mocy, konsekwencją czego jest ustalanie dla stawek opłat stałych w zł na miesiąc, a w kWh/h za „h” okresu rozliczeniowego. Dotychczas byli nimi odbiorcy, którzy zużywają do 10 m<sup>3</sup>/h gazu wysokometanowego i do 25 m<sup>3</sup>/h gazu zaazotowanego. Wartościom tym odpowiadają następujące wartości wyrażone w jednostkach energii – dla gazu wysokometanowego (grupa E) 110 kWh/h, dla gazu zaazotowanego z grupy Lw – 227,75 kWh/h, zaś dla gazu zaazotowanego z grupy Ls– 200 kWh/h. Oznacza to, że część odbiorców z grup L-4 i S-4 kwalifikowanych będzie do grup L-5 i S-5. Analiza skutków zmiany grupy taryfowej wykazuje jednak, że dla zdecydowanej większości z nich opłaty za dostarczony gaz zmniejszą się w stosunku do tych, którymi obciążani byli według dotychczasowych zasad. Dla niewielu będzie to wzrost w granicach 1 %. Zaznaczyć jednak trzeba, że są to odbiorcy charakteryzujący się niewielkim stopniem wykorzystania zamówionej mocy. Stawki opłaty zmiennej zostały wyrażone w groszach na kWh z przyczyn wyjaśnionych w § 18.

W § 22 stworzono możliwość świadczenia usług dystrybucji w okresach krótszych niż rok lub na zasadach przerywanych poprzez określenie sposobu obliczania stosownych stawek opłat. Dodano sposób wyliczania opłaty za usługę wirtualnej dystrybucji zwrotnej, która stanowi iloczyn średniej stawki opłaty dystrybucyjnej ustalonej w taryfie przedsiębiorstwa zajmującego się dystrybucją paliw gazowych wyrażonej w gr/kWh, ilości energii zawartej w paliwie gazowym, która objęta jest tą usługą i współczynnika, oznaczonego symbolem „R<sub>w</sub>”, którego wartość wynosi 0,2. Nie są to koszty wysokie podobnie jak koszty świadczenia usług wirtualnego przesyłania zwrotnego.

W § 23 określono jakie koszty stanowią podstawę kalkulacji stawek opłat za usługi magazynowania paliw gazowych, które będą ustalane wyłącznie jako stawki stałe, uwzględniając charakterystykę zatłaczania lub odbioru paliwa gazowego z instalacji magazynowej oraz kosztów zakupu usług przesyłania paliwa gazowego w punktach wejścia do i wyjścia z instalacji magazynowej. Takie podejście wynika z analizy stawek za świadczenie usług magazynowych ustalonych przez operatorów magazynowych w UE, z których większość nie stosuje stawek zmiennych, oraz z faktu, że ilość gazu (o zmiennych cenach, generująca koszty zmienne), która jest wykorzystywana do prawidłowej pracy magazynu w zasadzie nie zależy od stopnia wykorzystania zamówionych mocy. Zgodnie z wymogami zawartymi w art. 15 ust. 2 rozporządzenia 715/2009,

operator systemu magazynowego oferuje użytkownikom instalacji magazynowych usługi świadczone w formie pakietu, jak i oddzielnie, tak więc i stawki magazynowe ustala się w formie: pakietu oraz usługi rozdzielonej, a także fakultatywnie w formie pakietu elastycznego. W § 23 opisano także specyfikę poszczególnych usług.

Przepis § 24 określa rodzaj usługi, którą przedsiębiorstwo zajmujące się magazynowaniem powinno wykonywać na dodatkowe zlecenie odbiorcy – jest nią usługa badania jakości paliw gazowych oraz sposób kalkulowania stawki opłaty za tę usługę.

Przepis § 25 szczegółowo określa sposób obliczania opłat za usługi magazynowania paliw gazowych polegające na udostępnianiu pakietu lub pakietu elastycznego lub świadczonych w formie usługi rozdzielonej.

Przepis § 26 zawiera podział stawek opłat za usługi skraplania lub regazyfikacji skroplonego gazu ziemnego (stałe i zmienne) oraz określa zasady ich obliczania.

W § 27 określającym jakie usługi na dodatkowe zlecenie odbiorcy może świadczyć przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie skraplania lub regazyfikacji skroplonego gazu ziemnego. W porównaniu z rozporządzeniem z 2008 r., dokonano zmiany polegającej na usunięciu usługi wyładunku skroplonego gazu ziemnego. Zmiana ta wynika z faktu, iż zgodnie z Instrukcją Terminalu, usługa regazyfikacji będzie składać się z czterech usług częściowych: wyładunku LNG z tankowca do zbiorników terminalu, procesowego składowania LNG w zbiornikach terminalu, regazyfikacji LNG oraz dostarczania gazu ziemnego powstałego w wyniku regazyfikacji LNG do systemu przesyłowego w punkcie wyjścia z terminalu. W konsekwencji należy uznać, że usługa wyładunku LNG jest integralnym elementem usługi regazyfikacyjnej. Nie powinna więc być wyodrębniona jako usługa dodatkowa. Dodano usługę przedłużonego procesowego składowania skroplonego gazu ziemnego w przypadku wykorzystywania zbiorników terminalu do magazynowania skroplonego gazu ziemnego.

Przepis § 28 przedstawia wzór, na podstawie którego ustalana będzie opłata za świadczoną usługę skraplania lub regazyfikacji.

Przepis § 29 określa jakie koszty stanowią podstawę kalkulacji ustalanych przez przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się obrotem paliwami gazowymi cen paliw gazowych oraz stawek opłat abonamentowych oraz jakie elementy uwzględnia przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu paliwami gazowymi i świadczące usługę kompleksową w rozliczeniach z odbiorcami, których obsługuje. W porównaniu z rozporządzeniem z 2008 r., ujednotwiono zasadę ustalania ceny gazu ziemnego dla przedsiębiorstwa zajmującego się wyłącznie obrotem gazem ziemnym, jak i przedsiębiorstwa świadczącego usługę kompleksową. Tym samym, cena gazu ziemnego oprócz kosztów jego pozyskania powinna uwzględniać koszty magazynowania paliw gazowych zarówno na potrzeby ich wzmożonego poboru, jak i koszty związane z tworzeniem i utrzymywaniem zapasów obowiązkowych, koszty zakupu usług przesyłowych w punktach wejścia do systemu przesyłowego, innych niż punkty wejścia do instalacji magazynowej, oraz w punktach wyjścia z systemu przesyłowego zlokalizowanych na połączeniu z innym systemem przesyłowym, koszty regazyfikacji skroplonego gazu ziemnego oraz koszty poniesione w związku z niedotrzymaniem zgłoszeń zapotrzebowania na paliwa gazowe w miejscach ich dostarczenia.

Uszczegółowiono sposób kalkulacji stawki opłaty abonamentowej przez dodanie sformułowania mówiącego o tym, że stawki te różnicuje się ze względu na standardową dla danej grupy taryfowej długość okresu rozliczeniowego, określoną w taryfie. Stworzono też możliwość pobrania przez przedsiębiorstwo energetyczne dodatkowej opłaty w przypadku, gdy na zlecenie odbiorcy dokona dodatkowego, wykraczającego poza standard właściwy dla danej grupy taryfowej, rozliczenia z tytułu sprzedaży lub świadczenia usługi kompleksowej. Stawkę opłaty za dokonane rozliczenie kalkuluje się na podstawie kosztów uzasadnionych realizacji usługi. Doprecyzowano,

że ustalone w taryfie ceny paliw gazowych, mają charakter cen maksymalnych, co oznacza, że dopuszczalne jest stosowanie cen niższych – jednakże pod warunkiem równoprawnego traktowania odbiorców w grupach taryfowych.

W § 30 w przypadku przedsiębiorstwa obrotu świadczącego usługę kompleksową wskazano, że w rozliczeniach z odbiorcami stosuje ustalone ceny i stawki opłat, oraz stawki opłat i warunki ich stosowania wynikające z taryf przedsiębiorstwa energetycznego wykonującego działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji paliw gazowych, do którego sieci odbiorca jest przyłączony. Przedsiębiorstwo to obciąża odbiorców, przyłączonych do sieci przesyłowej lub dystrybucyjnej, którzy zgłosili zapotrzebowania na paliwa gazowe, opłatami w związku z niedotrzymaniem przez nich, na skutek działania lub zaniechania, tychże zgłoszeń – według stawek opłat pobieranych przez przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji paliw gazowych.

Przepis § 31 przedstawia wzór, na podstawie którego ustalana będzie opłata za paliwa gazowe przez przedsiębiorstwo zajmujące się działalnością w zakresie obrotu. W przypadku dostarczania paliw gazowych na podstawie umowy kompleksowej opłatę za świadczoną usługę ustala się jako sumę opłat, wyliczonych wg wzoru, oraz opłat za przesyłanie lub dystrybucję paliw gazowych wynikających z taryf obowiązujących w przedsiębiorstwach wykonujących działalność w zakresie przesyłania lub dystrybucji paliw gazowych, do którego sieci odbiorca jest przyłączony.

W projektowanym rozporządzeniu usunięto podział podmiotów na poszczególne grupy przyłączeniowe ze względu na fakt, iż kwestia ta została uregulowana w rozporządzeniu systemowym.

Przepisy § 32–34 zawierają przepisy regulujące sposób ustalania opłat za przyłączenie do sieci gazowej podmiotów z grupy przyłączeniowej A, B i C.

W odniesieniu do podstawy kalkulacji opłaty za przyłączenie podmiotów z grupy przyłączeniowej B – w porównaniu z rozporządzeniem z 2008 r. – dokonano zmiany przez dodanie do katalogu przykładowych wydatków ponoszonych przez przedsiębiorstwo energetyczne w związku z przyłączaniem tych podmiotów, kosztów zakupu i montażu układu pomiarowego. Wynika to z faktu, iż dotychczas – w zależności od sytuacji finansowej przedsiębiorstwa – właścicielem układu pomiarowego był podmiot przyłączany, bądź przedsiębiorstwo, a zatem uwzględnienie przy kalkulacji ww. opłat kosztów układów pomiarowych poniesionych przez przedsiębiorstwo sprawiałoby, że ww. opłata dla tych, którzy sami nabyli gazomierz byłaby zawyżona. W chwili obecnej przedsiębiorstwa stosują się do wytycznych UE, które zalecają, aby właścicielem układów pomiarowych było przedsiębiorstwo energetyczne, co sprawia, że przedstawiony problem możliwości subsydiowania jednych podmiotów przez podmioty inne przestaje istnieć. Jednocześnie wskazano, że wymienione standardowe elementy przyłącza stanowią minimalny katalog elementów, który przedsiębiorstwo – kalkulując opłatę za przyłączenie – powinno uwzględnić. W katalogu została dodana szafka przeznaczona na kurek główny lub urządzenie pomiarowe. Dodanie tego elementu, jako standardowego elementu przyłącza wynika z wniosków przedstawionych przez Najwyższą Izbę Kontroli z 2008 r. w „Informacji o wynikach kontroli obsługi odbiorców końcowych gazu ziemnego”. Zgodnie z ww. Informacją, Najwyższa Izba Kontroli dostrzega potrzebę realizacji wniosku *de lege ferenda*, dotyczącego wprowadzenia przepisów jednoznacznie wskazujących, że szafka gazowa jest elementem przyłącza, a koszty jej zakupu i montażu wchodzi w skład opłaty przyłączeniowej. Listę tę przedsiębiorstwo może rozszerzyć. Może też uznać ją za wystarczającą, a za wszystkie inne elementy, które są niezbędne do przyłączenia pobierać opłatę w wysokości jednej czwartej poniesionych nakładów.

W § 35 regulującym zasady ustalania opłat za przyłączenie odbiorców, w przypadku wymiany przyłącza lub jego przebudowy, utrzymano podział według kryterium zwiększenia bądź niezwiększenia mocy przyłączeniowej. W przypadku wymiany lub przebudowy przyłącza bez

zwiększenia mocy przyłączeniowej, dokonanej na wniosek podmiotu pobiera się opłatę w wysokości rzeczywistych nakładów. Z kolei za wymianę przyłącza, jego przebudowę lub rozbudowę sieci spowodowaną zwiększeniem mocy przyłączeniowej, dokonaną na wniosek podmiotu, pobiera się opłatę w wysokości równej opłacie za przyłączenie do sieci gazowej, czyli zgodnie z § 32 i następnymi. W porównaniu z rozporządzeniem z 2008 r. w § 35 określono także wysokość opłaty za wymianę układu pomiarowego wynikającą ze zmiany mocy przyłączeniowej lub charakterystyki poboru paliwa gazowego, dokonaną na wniosek podmiotu zaliczonego do grupy przyłączeniowej A lub B, na jedną czwartą nakładów poniesionych na jego zakup i montaż. Podmioty z grupy przyłączeniowej C, analogicznie do rozwiązań w zakresie opłaty za przyłączenie, ponoszą opłatę w wysokości rzeczywistych nakładów poniesionych na zakup i montaż układu pomiarowego.

Przepis § 36 określa zasady rozliczeń z odbiorcami oraz między przedsiębiorstwami energetycznymi w zakresie przekazywania przez przedsiębiorstwo wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji paliw gazowych informacji dotyczących wykonania tej usługi oraz w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości w działaniu układu pomiarowego lub przyjęcia do rozliczeń błędnych odczytów wskazań tego układu. Generalną zasadą jest niepobieranie opłat za przekazywanie danych, w szczególności danych dotyczących odczytów układów pomiarowych lub ich korekty, w przypadku zmiany sprzedawcy oraz na potrzeby dokonania rozliczeń lub ich korekt w standardowych okresach odczytowych, przez przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji paliw gazowych. W innych przypadkach niż określone w ust. 1 ww. przepisu – dane te są przekazywane odpłatnie. Przepis § 36 reguluje także zasady prowadzenia rozliczeń z odbiorcami w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości w działaniu układu pomiarowego lub przyjęcia do rozliczeń błędnych odczytów wskazań tego układu. W takich przypadkach podstawę do wyliczenia korekty stanowią średniodobowe zużycie paliw gazowych, ustalone na podstawie prawidłowo zmierzonego poboru paliw gazowych w porównywalnym okresie, pomnożone przez liczbę dni w okresie, którego dotyczy korekta, z uwzględnieniem sezonowości poboru paliw gazowych oraz innych udokumentowanych okoliczności mających wpływ na wielkość zużycia paliw gazowych.

W § 37 uregulowano zasady rozliczeń za pobrane paliwa gazowe lub wykonane usługi związane z dostarczaniem paliw gazowych o (m.in. kwestię ewentualnej nadpłaty lub niedopłaty) oraz maksymalną długość okresów rozliczeniowych z uwzględnieniem podziału na odbiorców pobierających paliwo gazowe w ilości nie większej niż 110 kWh/h (w okresach nie dłuższych niż 12 miesięcy) oraz na pozostałych odbiorców (co miesiąc).

W porównaniu z rozporządzeniem z 2008 r., dodano przepisy, które wzmacniają pozycję odbiorcy paliw gazowych. W prognozach zużycia paliw gazowych (które są podstawą pobierania opłat za dostarczone paliwo gazowe) uwzględnia się zgłoszone przez odbiorcę istotne zmiany w poborze paliw gazowych (ust. 3). Dodatkowo w § 37 ust. 5 odniesiono się do sytuacji gdy nie ma dostępu do układu pomiarowego - wówczas przedsiębiorstwo energetyczne ma prawo ustalać wielkość zużycia paliw gazowych na podstawie szacunku, wyznaczonego zgodnie z zasadami, o których mowa w § 36 ust. 4 i 5.

W § 38 określono szczegółowe zasady przeliczania zużycia gazu ziemnego wyrażonego w jednostkach objętości ( $m^3$ ) na zużycie wyrażone w jednostkach energii (kWh). Rozliczenia za pobrane paliwo gazowe lub wykonane usługi związane z jego dostarczaniem będą dokonywane na podstawie iloczynu wielkości zużycia tego paliwa wyrażonego w jednostkach objętości, oraz współczynnika konwersji, który stanowi iloraz, liczby 3,6 i ciepła spalania paliwa gazowego. Do obliczania ciepła spalania  $1 m^3$  paliw gazowych określono warunki odniesienia zgodne z obowiązującymi standardami w tym zakresie. Ponadto, operatorzy systemu gazowego

zobowiązani zostali do publikacji na swoich stronach internetowych, dla każdego miesiąca, średnią ważoną wartość ciepła spalania paliwa gazowego. W przedmiotowym paragrafie określono, że:

- dla odbiorów pobierających paliwo gazowe w ilości nie większej niż 110 kWh/h, współczynnik konwersji ustalany jest na podstawie średniej arytmetycznej z ostatnio opublikowanych wartości ciepła spalania, z liczby miesięcy odpowiadającej liczbie miesięcy okresu rozliczeniowego,
- dla odbiorów pobierających paliwo gazowe w ilości większej niż 110 kWh/h współczynnik konwersji ustalany jest na podstawie wartości ciepła spalania, ustalonej dla okresu rozliczeniowego.

Ponadto, dopuszczono, że w przypadku odbiorców, u których zainstalowano urządzenie, uzgodnione z właściwym operatorem, umożliwiające określenie ciepła spalania w okresie rozliczeniowym współczynnik konwersji ustala się na podstawie średniej ważonej wartości ciepła spalania pomierzonej tym urządzeniem.

Na fakturze, przedsiębiorstwo energetyczne zamieszcza informacje o wielkości zużycia paliwa gazowego i podstawy jego ustalenia, wskazując czy jest to zużycie rzeczywiste czy prognozowane oraz określić początkowy i końcowy stan urządzenia pomiarowego. W okresie pomiędzy kolejnymi odczytami rzeczywistymi podstawą rozliczenia za paliwo gazowe może być stan gazomierza zgłoszony przez odbiorcę osobiście telefonicznie lub za pośrednictwem udostępnianych przez przedsiębiorstwo energetyczne elektronicznych kanałów komunikacji.

W § 39 w celu zapewnienia należytego sposobu świadczenia usług związanych z dostarczaniem paliw gazowych określono, że przedsiębiorstwo energetyczne obniża odbiorcy wysokość opłat za konkretne usługi proporcjonalnie do wielkości faktycznego ograniczenia mocy umownej i liczby godzin trwania przerwy lub zakłócenia wraz z podaniem sytuacji uzasadniających obniżenie opłat.

W § 40 w celu wypełnienia delegacji ustawowej oraz zagwarantowania należytego wykonania usługi, określono, że w przypadku ograniczenia ciśnienia dostarczanych paliw gazowych poniżej wielkości gwarantowanych przez operatora systemu przesyłowego lub określonych w umowach o świadczenie usług dystrybucji oraz niespełnienia przez paliwa gazowe parametrów jakościowych określonych w odrębnych przepisach, odbiorcom przysługuje bonifikata określona w taryfie, obliczana proporcjonalnie do ograniczenia ciśnienia albo niespełnienia parametrów jakościowych.

W celu zagwarantowania odbiorcom należytych standardów jakościowych ich obsługi, w § 41 określono sytuacje, w których przedsiębiorstwo energetyczne jest obowiązane do udzielenia odbiorcy bonifikaty za ich niedotrzymanie oraz określono sposób ustalania tych bonifikat. W porównaniu z rozporządzeniem z 2008 r., znacznie rozszerzono listę standardów, których niespełnienie rodzi skutki finansowe dla przedsiębiorstwa. Uwzględniono przy tym standardy określone w rozporządzeniu systemowym, w tym również prawa odbiorców i odpowiadające im obowiązki przedsiębiorstwa energetycznego, które co prawda nie nazywają się standardami, ale w istocie nimi są (np. przedłużenie siedmiodniowego terminu przekazania układu pomiarowego, którego przedsiębiorstwo energetyczne jest właścicielem, do badania laboratoryjnego). Ponadto, w celu zapewnienia jednolitości w regulacji rynku paliw gazowych i energii elektrycznej na potrzeby obliczania bonifikat, jako odniesienie przyjęto zamiast dotychczasowego przeciętnego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw, określonego w obwieszczeniu Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego ogłaszanym w Dzienniku Urzędowym Głównego Urzędu Statystycznego – przeciętne wynagrodzenie w gospodarce narodowej, określone w komunikacie Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego ogłaszanym w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”. Nadto, w celu ujednoczenia wysokości bonifikat, w modelowo podobnych sytuacjach – określonych w rozporządzeniach taryfowych dla paliw gazowych i energii elektrycznej – przyjęto wysokości ustalone w obowiązującym rozporządzeniu taryfowym dla energii elektrycznej.



W § 42 zawierającym przepisy dotyczące opłat z tytułu przekroczenia mocy umownej, przysługującym przedsiębiorstwom energetycznym świadczącym usługę przesyłania lub dystrybucji paliwa gazowego, w ust. 1 określono przypadki, które upoważniają do naliczania opłat z tego tytułu i które stanowią iloczyn mocy maksymalnej zarejestrowanej przez układ pomiarowy ponad moc umowną, trzykrotnej stałej stawki przesyłowej lub dystrybucyjnej i liczby godzin w okresie rozliczeniowym. W ust. 2 wprowadzono postanowienie, że opłaty za przekroczenie mocy nie są naliczane w przypadku, gdy odbiorca nie został powiadomiony o ograniczeniach wprowadzonych przez przedsiębiorstwo energetyczne. Natomiast w ust. 3 określono przypadki, dla których mimo wystąpienia przekroczenia mocy umownej – opłat nie pobiera się. Należą do nich: awaria w sieci dystrybucyjnej, prace prowadzone w obrębie sieci dystrybucyjnej, których termin wcześniej uzgodniono oraz udokumentowane przypadki wystąpienia siły wyższej. Uznano tym samym, iż jedynie przypadki świadomego przekraczania mocy umownej zasługują na karę, jaką jest naliczenie opłat za przekroczenie mocy umownej. W pozostałych zaś przypadkach przedsiębiorstwo może jedynie żądać opłat w wysokości wyrównującej powstałe straty i w sytuacji braku zgody na ich wysokość dochodzić swoich roszczeń na podstawie ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. Nr 16, poz. 93, z późn. zm.).

Kolejne przepisy (§ 43 i § 44) określają szczegółowe zasady rozliczeń z tytułu nielegalnego poboru paliw gazowych, tj. wskazują m.in. sytuacje, gdy ma miejsce nielegalny pobór, wskazują sposób obliczania opłat z tego tytułu oraz rodzaj czynności wykonywanych w związku z nielegalnym poborem paliw gazowych, za które przedsiębiorstwo energetyczne może ustalić w taryfie opłaty. Określono również szczegółowy katalog czynności wykonywanych przez przedsiębiorstwo energetyczne, który związany jest ze stwierdzeniem nielegalnego poboru paliw gazowych, za które można pobierać opłaty ustalone w taryfie przedsiębiorstwa.

W § 45 określono, że przedsiębiorstwo energetyczne powstałe w wyniku dokonanych przekształceń organizacyjnych (łączenie, podział, wydzielenie) zachowuje prawo do prowadzenia rozliczeń z odbiorcami, na podstawie cen i stawek opłat ustalonych w taryfach przedsiębiorstw, które uległy przekształceniom organizacyjnym, przez okres, na jaki taryfy te zostały zatwierdzone przez Prezesa URE, lecz nie dłużej niż przez okres 12 miesięcy od dnia dokonania tych przekształceń.

Mając na uwadze przejście w projekcie z metody objętościowej na energetyczną, które wymaga właściwego przygotowania infrastruktury (w tym przede wszystkim infrastruktury teleinformatycznej), w przepisach przejściowych i końcowych (§ 46 ust. 1), wprowadza się okres przejściowy dla docelowego wprowadzenia rozliczeń z odbiorcami i użytkownikami systemu w jednostkach energii. Mając na uwadze skalę niezbędnych do podjęcia działań przez przedsiębiorstwa energetyczne, przyjęto, że przepisy rozporządzenia dotyczące rozliczeń w jednostkach energii będą stosowane w przyjętym brzmieniu od pierwszego dnia miesiąca przypadającego po upływie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie rozporządzenia. Natomiast w okresie przejściowym przepisy rozporządzenia będą stosowane po dokonaniu odpowiednich modyfikacji w ich brzmieniu, tj. w szczególności zmiany ilości oraz jednostek energii na ilości paliw gazowych lub jednostek objętości. Jednocześnie przepis § 46 ust. 2 szczegółowo określa jednostki, które mają być stosowane do czasu rozpoczęcia prowadzenia rozliczeń w jednostkach energii, oraz których stosowanie jest wyłączone.

Przedstawione powyżej dostosowanie przepisów umożliwi ich stosowanie od dnia wejścia w życie rozporządzenia, co jest niezbędne do niezakłóconego funkcjonowania ustanawianego rozporządzeniem nowego systemu ustalania taryf. Jednocześnie należy podkreślić, że przyjęte rozwiązanie jest jedynym możliwym do zastosowania. Stosowanie w okresie przejściowym zasad ustanowionych przepisami obecnie obowiązującego rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 6 lutego 2008 r. w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń

w obrocie paliwami gazowymi jest wykluczone z uwagi na kluczowe różnice pomiędzy zasadami ustanawiania taryf w obu rozporządzeniach, które uniemożliwiałyby w konsekwencji funkcjonowanie któregoś z systemów.

Zmiana zasad rozliczeń w odniesieniu do wszystkich odbiorców powinna wejść w życie w jednakowym terminie – dotyczy ona ponad 6,3 mln odbiorców pobierających paliwa gazowe w ilości mniejszej niż 110 kWh/h oraz około 200 tys. pozostałych odbiorców. Ponadto, biorąc pod uwagę skalę zmiany w stosunku do dotychczasowego sposobu rozliczania z tytułu dostawy paliw gazowych do odbiorców, przepisy przejściowe i końcowe (§ 47) zawierają regulacje dotyczące przeprowadzenia przez przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu paliwami gazowymi, w tym świadczące usługę kompleksową, kampanii informacyjnej. Przekazanie informacji odbiorcom będzie wyłącznie działaniem informacyjnym, które nie implikuje zmiany umów, ponieważ w umowach nie są podawane jednostki, w których dokonywane jest rozliczenie. Koszty wynikające z tego zadania zostaną uznane za uzasadnione i będą podstawą do kalkulacji taryf.

W przepisach przejściowych i końcowych określono, że w terminie nie dłuższym niż 120 dni od dnia wejścia w życie rozporządzenia przedsiębiorstwo energetyczne wystąpi do Prezesa URE z wnioskiem o zatwierdzenie nowej taryfy, dostosowanej do zasad przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu (§ 48). Zarówno przygotowywanie przez przedsiębiorstwa energetyczne wniosków taryfowych, jak i zatwierdzanie taryf przez Prezesa URE, będzie odbywać się co do zasady w oparciu o zasady nowego rozporządzenia, z uwzględnieniem jednakże modyfikacji wynikających z przepisu § 46, tj. stosowanie w okresie przejściowym jednostek objętości oraz wyłączenie stosowania przepisów § 38 ust. 1–5 regulujących sposób przeliczania jednostek objętości na jednostki energii czyli współczynnika konwersji oraz § 38 ust. 6 pkt 3 i 4 określające zakres informacji o zużyciu paliw gazowych w okresie rozliczeniowym, wyrażonych w jednostkach energii – kWh.

Jednocześnie przepis § 48 przewiduje, że do spraw wszczętych, a niezakończonych do dnia wejścia w życie rozporządzenia, stosuje się przepisy niniejszego rozporządzenia. Tym samym powyższe rozwiązanie umożliwi kontynuowanie rozpatrywania przez Prezesa URE wniosków taryfowych złożonych przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia na podstawie złożonego wniosku i projektu taryfy oraz uzupełniającego wniosku o zmianę taryfy w zakresie jej dostosowania do nowych zasad, który to zostałby złożony w ciągu 120 dni od dnia wejścia w życie rozporządzenia. Celem takiej konstrukcji przepisów przejściowych jest jak najszybsze rozpoczęcie jednolitego stosowania przepisów niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do wszystkich prowadzonych postępowań oraz zmiana obowiązujących taryf na taryfy według nowego systemu, w szczególności z uwagi na wdrożenie systemu entry–exit, systemu aukcyjnego, przesyłania i dystrybucji zwrotnej, w tym wirtualnej, oraz mechanizmu przenoszenia kosztów między przedsiębiorstwami energetycznymi. Powyższe rozwiązanie umożliwi również ograniczenie czasu oraz nakładu pracy, zarówno Prezesa URE, jak i przedsiębiorstw energetycznych, które miałyby miejsce w przypadku przyjęcia odmiennego rozwiązania, tj. zakończenia prowadzonych postępowań w oparciu o dotychczas obowiązujące przepisy oraz w konsekwencji obowiązku przedłożenia kolejnego wniosku o zatwierdzenie nowej taryfy zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia.

Mając na uwadze wagę przedmiotowego rozporządzenia dla zliberalizowania rynku gazu ziemnego, jako termin wejścia w życie przedmiotowych regulacji przyjęto termin 7 dni od dnia ogłoszenia (§ 50). Zgodnie z art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2011 r. Nr 197, poz. 1172, z późn. zm.) w uzasadnionych przypadkach akty normatywne mogą wchodzić w życie w terminie krótszym niż czternaście dni. Prace nad niniejszym rozporządzeniem toczą się od końca 2011 r., tekst

rozporządzenia był dwukrotnie konsultowany ze stroną społeczną, w lutym 2012 r. oraz w październiku 2012 r. Zainteresowanie pracami nad rozporządzeniem ze strony przedsiębiorstw energetycznych było bardzo duże ze względu na charakter tej regulacji, która ma zasadniczy wpływ na sposób kształtowania cen za paliwa gazowe oraz za usługi świadczone w związku z dostarczaniem tych paliw. W niniejszym przypadku nie można uznać, że nastąpiłoby naruszenie zasady przyzwoitej legislacji, w szczególności zasady zaufania obywatela do państwa, z uwagi na fakt, że rozporządzenie jest oczekiwane przez rynek gazu ziemnego, a jego zasadniczy kształt był znany i konsultowany na długo przed jego przewidywanym wejściem w życie.

Ponadto, wejście w życie niniejszego rozporządzenia jest odpowiedzią na toczące się od 2009 r. postępowanie formalne Komisji Europejskiej, zwanej dalej „KE”, przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej nr 2009/2162., które dotyczy stosowania środków regulacji cen, mogących być uznane za nadmiernie ograniczające konkurencję. Zmiany zawarte w niniejszej regulacji, których celem jest liberalizacja rynku gazu, obejmują wprowadzenie szeregu oczekiwanych przez rynek oraz Komisję Europejską mechanizmów takich jak: stawki przesyłowe entry-exit, zasady obliczania należności za usługi krótkoterminowe i przerywane, wprowadzenie usług wirtualnego handlu gazem, wirtualnego przesyłania zwrotnego i wirtualnej dystrybucji zwrotnej, zasady obliczania należności za nowe usługi operatora systemu magazynowania – pakietową usługę magazynowania oraz rozdzieloną usługę magazynowania, możliwość oferowania usług przesyłowych w trybie aukcyjnym w przypadku połączeń między systemami przesyłowymi wewnątrz UE. Wprowadzono także zapis o cenie w taryfie jako cenie maksymalnej, co umożliwi prowadzenie przez przedsiębiorstwa polityki rabatowej, a tym samym ułatwi handel na giełdzie gazu i rozpocznie się proces liberalizacji rynku gazu. Od sprawnego wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zależy termin uruchomienia handlu gazem na Towarowej Giełdzie Energii S.A. W konsekwencji Minister Gospodarki poprzez skrócenie okresu *vacatio legis* do 7 dni wychodzi naprzeciw oczekiwaniom sektora przedsiębiorstw energetycznych oraz ma na uwadze ważny interes państwa, którym jest docelowe umorzenie postępowania KE przeciwko Polsce. W obecnym stanie prawnym byłoby to możliwe w momencie zaistnienia przesłanek konkurencyjnego rynku gazu. Uruchomienie handlu gazem na giełdzie byłoby jedną z takich przesłanek. Powyższe umożliwiłoby Prezesowi URE zwolnienie części przedsiębiorstw, a zatem części rynku, z obowiązku przedkładania taryf do zatwierdzania na mocy art. 49 ustawy.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) w związku z § 11a uchwały Nr 49 Rady Ministrów z dnia 19 marca 2002 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M. P. Nr 13, poz. 221, z późn. zm.), projekt został dwukrotnie (w lutym i w październiku 2012 r.) przekazany do konsultacji społecznych oraz zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji. Zgodnie z § 14c uchwały Nr 49 Rady Ministrów z dnia 19 marca 2002 r. – Regulaminu pracy Rady Ministrów, projekt rozporządzenia wraz z uzasadnieniem został przesłany do organów administracji rządowej pismem z dnia 6 grudnia 2012 r. Z powodu zgłoszonych uwag – projekt po zmianach zostanie ponownie przesłany do organów administracji rządowej.

Projekt rozporządzenia zostanie notyfikowany Komisji Europejskiej w trybie art. 8 dyrektywy 98/34/WE, zgodnie z art. 1 pkt 9 tiret 3 ww. dyrektywy oraz zgodnie z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597), które wdraża dyrektywę 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiającą procedurę udzielania informacji w dziedzinie norm i przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego (Dz. Urz. WE L 204 z 21.07.1998, str. 37, z późn. zm.; Dz. Urz. Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 20, str. 337).

Projekt rozporządzenia zostanie także notyfikowany Komisji Europejskiej w trybie art. 27 rozporządzenia 715/2009 w celu przekazania informacji na temat zmian przepisów o charakterze sankcji, które wchodzą w zakres zobowiązań ciążących na operatorach systemów przesyłowych na mocy rozporządzenia 715/2009/WE.

Projekt rozporządzenia zostanie również notyfikowany Komisji Europejskiej w trybie art. 3 ust. 11 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/73/WE z dnia 13 lipca 2009 r. dotyczącej wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazu ziemnego i uchylającej dyrektywę 2003/55/WE (Tekst mający znaczenie dla EOG) (Dz. Urz. UE L 211 z 14.08.2009, str. 94), jako środek o charakterze użyteczności publicznej w zakresie, w jakim przepisy projektowanego rozporządzenia są środkiem ochrony konsumentów oraz mają wpływ na konkurencję krajową i międzynarodową.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z przepisami Unii Europejskiej.

## OCENA SKUTKÓW REGULACJI

### I. Podmioty, na które oddziałuje projekt:

Regulacje zawarte w projekcie będą oddziaływały na:

- 1) przedsiębiorstwa energetyczne prowadzące działalność w zakresie przesyłania lub dystrybucji paliwa gazowego, magazynowania paliwa gazowego, skraplania lub regazyfikacji skroplonego gazu ziemnego oraz dostarczania paliwa gazowego na podstawie umowy sprzedaży lub umowy kompleksowej;
- 2) odbiorców paliw gazowych.

### II. Wyniki przeprowadzonych konsultacji

Pierwsza wersja projektu została poddana konsultacjom społecznym w dniu 7 lutego 2012 r. Z uwagi na znaczne zmiany, projekt rozporządzenia został ponownie skonsultowany w dniach 1–8 października 2012 r., przez zamieszczenie na stronie Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji oraz przesłanie odpowiedniej informacji drogą elektroniczną, z następującymi podmiotami reprezentującymi krajowy sektor gazowniczy, tj.:

1. Polska Konfederacji Pracodawców Prywatnych „Lewiatan”
2. Polska Izba Przemysłu Chemicznego
3. Organizacja Polskiego Przemysłu Poszukiwawczo-Wydobywczego
4. Forum Odbiorców Energii Elektrycznej i Gazu
5. Izba Gospodarcza Energetyki i Ochrony Środowiska
6. Polska Izba Gospodarcza Energii Odnawialnej
7. EC BREC Instytut Energetyki Odnawialnej sp. z o.o.
8. Stowarzyszenie Energii Odnawialnej
9. Towarowa Giełda Energii S.A.
10. Towarzystwo Obrotu Energią
11. Polska Izba Gospodarcza „EKO-ROZWÓJ”
12. Izba Energetyki Przemysłowej i Odbiorców Energii
13. Fundacja na rzecz Energetyki Zrównoważonej
14. Stowarzyszenie Forum Rozwoju Efektywnej Energii
15. Polskie Towarzystwo Certyfikacji Energii
16. Instytut Nafty i Gazu
17. Instytut Nawozów Sztucznych z siedzibą w Puławach
18. Business Centre Club
19. Izba Gospodarcza Ciepłownictwo Polskie

20. Agencja Rynku Energii S.A.
21. Krajowa Izba Gospodarcza
22. Polska Izba Biomasy
23. Polskie Towarzystwo Biomasy Polbiom
24. Polskie Stowarzyszenie Biogazu
25. Izba Gospodarcza Gazownictwa
26. Operator Gazociągów Przesyłowych Gaz – System S.A.
27. Górnośląska Spółka Gazownictwa sp. z o.o.
28. Dolnośląska Spółka Gazownictwa sp. z o.o.
29. Mazowiecka Spółka Gazownictwa sp. z o.o.
30. Pomorska Spółka Gazownictwa sp. z o.o.
31. Wielkopolska Spółka Gazownictwa sp. z o.o.
32. Karpacka Spółka Gazownictwa sp. z o.o.
33. Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A.
34. Grupa DUON S.A.
35. DUON Dystrybucja S.A.
36. EWE Energia sp. z o.o.
37. Handen sp. z o.o.
38. G.EN.GAZ ENERGIA S.A.
39. VNG Polska sp. z o.o.
40. RWE Polska S.A.
41. Entrade Grupa Energetyczna S.A.
42. Europolgaz S.A.
43. Polenergia S.A.
44. KRI S.A.
45. CP Energia S.A.
46. ArcelorMittal Poland S.A.
47. GDF SUEZ sp. z.o.o. – Hungaria
48. Marathon Petroleum Poland Services sp. z o.o.

### **III. Wpływ regulacji na:**

#### **1. sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego**

Projekt rozporządzenia nie będzie wywierał bezpośrednich skutków dla sektora finansów publicznych, w tym budżetu państwa ani budżetu jednostek samorządu terytorialnego.

#### **2. rynek pracy**

Projekt rozporządzenia nie będzie miał wpływu na rynek pracy.

#### **3. konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw**

Przewiduje się, że zastosowane w projekcie rozwiązania będą stanowiły element stymulujący do rozwoju konkurencyjnego rynku gazu ziemnego w Polsce. Dotyczy to przede wszystkim określenia w projektowanym rozporządzeniu sposobu obliczania stawek opłat za nowy rodzaj stawek przesyłowych (które stwarzają możliwość obrotu gazem ziemnym w punkcie wirtualnym) oraz nowe usługi, które może zaoferować przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji paliwa gazowego (umowy półroczne, kwartalne, miesięczne, jednodniowe oraz na zasadach przerywanych) oraz

przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie magazynowania paliwa gazowego (usługa pakietowa oraz rozdzielona, umowy na okres krótszy niż rok oraz umowy przerywane).

Projektowana regulacja będzie mieć wpływ na przedsiębiorstwa energetyczne prowadzące działalność w zakresie przesyłania lub dystrybucji paliwa gazowego, magazynowania paliwa gazowego, skraplania lub regazyfikacji skroplonego gazu ziemnego oraz dostarczania paliwa gazowego na podstawie umowy sprzedaży lub umowy kompleksowej. Biorąc pod uwagę, że projektowane rozporządzenie zapewnia skuteczność regulacji zawartych w rozporządzeniu 715/2009, dostosowuje zawarte w nim przepisy do rozporządzenia systemowego oraz doprecyzowuje szereg przepisów (co wynika z uwzględnienia czteroletniego doświadczenia w stosowaniu rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 6 lutego 2008 r. w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń w obrocie paliwami gazowymi (Dz. U. Nr 28, poz. 165)), należy uznać, że wywrze ono pozytywny wpływ na funkcjonowanie przedsiębiorstw sektora gazu ziemnego.

Zgodnie z ww. rozporządzeniem, udział poszczególnych składników opłaty w opłacie końcowej, w zależności od grupy taryfowej został przedstawiony w tabeli 1.

| Tabela 1. Udział procentowy składników opłaty w opłacie końcowej |                                  |                             |                           |                         |
|--|----------------------------------|-----------------------------|---------------------------|-------------------------|
| Grupa taryfowa   | Cena za zużyte paliwo gazowe [%] | Opłata sieciowa zmienna [%] | Opłata sieciowa stała [%] | Opłata abonamentowa [%] |
| <b>Gaz ziemny wysokometanowy E grupy taryfowe o symbolu W</b>    |                                  |                             |                           |                         |
| Dystrybucyjna sieć gazowa o ciśnieniu do 0,5 MPa włącznie        |                                  |                             |                           |                         |
| W-1  | 53,27%                           | 30,33%                      | 7,75%                     | 8,65%                   |
| W-2  | 61,27%                           | 28,11%                      | 6,48%                     | 4,13%                   |
| W-3  | 70,63%                           | 24,07%                      | 4,45%                     | 0,84%                   |
| W-4  | 72,56%                           | 24,84%                      | 2,40%                     | 0,20%                   |
| W-5  | 74,33%                           | 21,10%                      | 4,39%                     | 0,19%                   |
| W-6  | 75,36%                           | 20,10%                      | 4,51%                     | 0,02%                   |
| W-7A   | 79,38%                           | 16,05%                      | 4,56%                     | 0,01%                   |
| W-7B   | 85,42%                           | 11,85%                      | 2,72%                     | 0,00%                   |
| Dystrybucyjna sieć gazowa o ciśnieniu powyżej 0,5 MPa            |                                  |                             |                           |                         |
| W-8  | 86,02%                           | 9,16%                       | 4,80%                     | 0,02%                   |
| W-9  | 87,89%                           | 7,57%                       | 4,53%                     | 0,01%                   |
| W-10   | 90,10%                           | 6,84%                       | 3,05%                     | 0,01%                   |

Wprowadzenie nowych zasad rozliczeń, w kształcie przewidzianym w projekcie rozporządzenia, w skali całego rynku gazowego nie pociąga za sobą skutków finansowych. Fakt przesunięcia części kosztów z działalności sieciowej do działalności obrotu powoduje:

- 1) wzrost cen paliw gazowych, gdyż w podstawie ich kalkulacji oprócz dotychczas ujmowanych kosztów znajdują się koszty usług przesyłania na wejściach do systemu przesyłowego, koszty magazynowania paliwa na wzmożony jego pobór oraz koszty jego przesyłania z i do magazynu,

- 2) spadek stawek za ich dostawę, z uwagi na przeniesienie kosztów wymienionych w pkt. 1 do kalkulacji ceny paliwa,
- 3) stabilizację stawek abonamentowych.

W tabeli 2 przedstawiono przewidywane zmiany (%) poszczególnych elementów, na podstawie których ustalane są opłaty za dostarczony odbiorcy gaz ziemny. Do oszacowania tych zmiany użyto danych z wniosków taryfowych z 2011 r.

Tabela 2. Przewidywane zmiany składników opłat [%].

|                                  | Symbol grupy taryfowej | Cena gazu | Stawka opłaty abonamentowej | Zmienna stawka opłaty za transport*) | Stała stawka opłaty za transport |
|----------------------------------|------------------------|-----------|-----------------------------|--------------------------------------|----------------------------------|
| 1                                | 2                      | 3         | 4                           | 5                                    | 6                                |
| Odbiorcy na sieci dystrybucyjnej |                        |           |                             |                                      |                                  |
| 1                                | W-1                    | 3,0       | 0                           | od -2,5 do -1,0                      | od -8,1 do 14,2                  |
| 2                                | W-2                    | 4,4       | 0                           | od -3,6 do -2,7                      | od -17,6 do 5,5                  |
| 3                                | W-3                    | 6,1       | 0                           | od -5,4 do -4,0                      | od -43,1 do -5,1                 |
| 4                                | W-4                    | 6,5       | 0                           | od -6,3 do -3,7                      | od -51,1 do -10,5                |
| 5                                | W-5                    | 8,5       | 0                           | od -11,4 do -7,2                     | od -37,9 do -13,8                |
| 7                                | W-6A                   | 6,5       | 0                           | od -9,1 do -5,8                      | od -39,6 do -4,6                 |
| 8                                | W-6B                   | 2,0       | 0                           | od -3,8 do -1,3                      | od -35,4 do -0,3                 |
| 11                               | W-7A                   | 4,4       | 0                           | od -10,5 do -5,6                     | od -39,6 do -3,3                 |
| 12                               | W-7B                   | 1,8       | 0                           | od -6,1 do -3,0                      | od -34,7 do -0,8                 |
| 14                               | W-8A                   | 3,4       | 0                           | od -14,7 do -6,6                     | od -59,7 do -4,2                 |
| 15                               | W-8B                   | 1,7       | 0                           | od -10,3 do -4,4                     | od -56,6 do -1,3                 |
| 17                               | W-9A                   | 4,1       | 0                           | od -18,0 do -9,0                     | od -62,8 do -40,2                |
| 18                               | W-9B                   | 1,5       | 0                           | od -11,6 do -3,9                     | od -60,8 do 36,6                 |
| 20                               | W-10A                  | 3,0       | 0                           | od -13,7 do -10,1                    | od -58,1 do -32,7                |
|                                  | W-10B                  | 1,6       | 0                           | od -8,7 do -7,4                      | od -63,5 do 49,6                 |
|                                  | W-11                   | 0,8       | 0                           | od -2,0 do -4,0                      | od -8,1 do 14,2                  |
| Odbiorcy na sieci przesyłowej    |                        |           |                             |                                      |                                  |
| 1                                | E-1A                   | 3,3       | 0                           | -58,0                                | -41,6                            |
|                                  | E-1B                   | 2,2       | 0                           | -51,7                                | -16,7                            |
|                                  | E-1C                   | 1,3       | 0                           | -46,2                                | 0                                |
|                                  | E-2A                   | 3,5       | 0                           | -56,0                                | -27,4                            |
|                                  | E-2B                   | 1,8       | 0                           | -50,7                                | -12,7                            |
| 2                                | E-2C                   | 1,3       | 0                           | -46,7                                | 0                                |

Zmiana rozliczeń z jednostek objętości na jednostki energii nie pociągnie za sobą żadnych skutków w przypadku odbiorców pobierających gaz wysokometanowy w ilości powyżej 110 kWh/h. Dotychczas odbiorcy ci obciążani byli za gaz o takim cieple spalania jaki został im dostarczony. Zatem przejście na jednostki energii nie zmienia ich sytuacji. Z kolei ceny gazu dla odbiorców o poborze nie większym niż 110 kWh/h, czyli dla gospodarstw domowych, uwzględniały dotychczas koszty związane z wyższym ciepłem spalania niż normatywne ciepło spalania, ale wartości te miały charakter średni w skali całego kraju, mimo że de facto w poszczególnych obszarach kraju ciepło spalania gazu jest różne. W oparciu o postanowienia

projektowanego rozporządzenia odbiorcy z obszarów o niższym cieple spalania niż w skali kraju zapłacą mniej niż płacili według dotychczasowych zasad, natomiast odbiorcy z obszarów o wyższym cieple spalania zapłacą nieznacznie więcej. Ocenia się, że skutki finansowe w skali miesiąca będą na poziomie groszy, dokładna kwota będzie zależała od ciepła spalania dostarczonego gazu. W przypadku odbiorców gazu zaazotowanego, którzy dotychczas bezpośrednio nie byli rozliczani z ciepła spalania, a których pobór waha się w granicach od 80 do 110 kWh/h, skutki zmiany nie powinny być duże, ale w skali miesiąca mogą sięgać kilku złotych.

#### **4. sytuację i rozwój regionalny**

Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

#### **IV. Źródła finansowania**

W związku z faktem, że projektowana regulacja nie będzie miała wpływu na sektor finansów publicznych nie wskazuje się źródeł finansowania. Projekt nie pociąga za sobą obciążenia budżetu państwa lub budżetów jednostek samorządu terytorialnego.